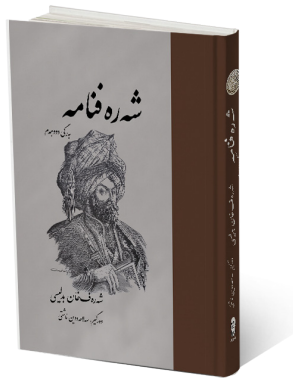

شیکاریی هه‌له‌کانی و تاریک سه‌باره‌ت به شهره‌فخان و شهره‌فنامه

مه‌نسوور سدقی

”

“

سەرەتا

سالى ۲۰۱۷ «بنكەي ژين بووژانەوھى كەلەپوورى بەلگەنامەيى و رۆژنامەوانىي كوردى» لە سلیمانی، پەرتووكى شەرەفنامەي شەرەفخانى بدلیسى كە لە لاين «سەلاحەددین ئاشتى» یەو وەرگێردرابوو سەر زاراوھى سۆزانی، چاپ و بلاو كردهو. «دوو پاشكو» لە كۆتابی ئەم بەرھەمە زیاد كراو لە ژیر ناوی: «وردبوونەوھەك لە ژياننامەي شەرەفخان» (پاشكو ۱) و «شەرەفخان بۆچى كوژرا؟» (پاشكو ۲) كە «مستەفا دېھقان» و «فوران گەنج» لە گوڤارى: Manuscripta Orientalia, Vol:21, No: 1, June 2015 بە زمانى ئینگلیزى بلاویان كردهو و لە لاين «سەلمان عەلى» و پاشكو ۲ لە لاين «عەبدولرحمان پەناھەندە» لە ئینگلیزییەو و كراو تە كوردی.

لەم شیکارییەدا، تەنێ پاشكو ۱، واتە «وردبوونەوھەك لە ژياننامەي شەرەفخان» خراو تە ژیر لیکۆلینەو، بەلام دەروازەيەكیش كراو تەو بوو هەلسەنگاندنی بۆچوونیکى هەلەي بابەتی دووم «شەرەفخان بۆچى كوژرا؟» كە باسی سالمەرگ (یان وەك نووسەرانی پاشكو دەلین، سالی كوژرانی) شەرەفخان دەكات.

شیکاریی پاشكو ۱

پیش هەر شتیک، پێویستە بلین بەھۆی سروشتی زۆر ئالۆزی پاشكو، بەناچاری لە زۆر شویندا، دەقەكە وەك خۆی دەنووسینەو تاکوو تیشك بخریتە سەر وشە بەوشەي بۆچوونەکانی نووسەرانی.

چونکە لە توژینەوھى میژووی میرانی بدلیسدا، بۆ چەندین میری بدلیس، تووشی ناوی «شەرەف» دەبینەو، لەم نووسراوھەدا بۆ چارەسەرکردنی ئەم کیشەيە، وەك هیندیک لیکۆلینەو سەبارەت بە میژووی بدلیس كە لەم نزیکانەدا لە لاين توژەرانی كورد و تورکەو لە باکووری كوردستان و تورکیا

کراون، ئیمەش بەم شیوھەي خوارەو لیکیان جیا دەکەینەو:

۱ شەرەفخان یەكەم: میر شیخ شەرەف (پینجەم میری بدلیس).

۲ شەرەفخان دووم: حاجی شەرەف (حەفتەم میری بدلیس).

۳ شەرەفخان سێیەم: میر شەرەف (نۆھەم میری بدلیس).

۴ شەرەفخان چوارەم: میر شەرەف (۱۷ھەمین میری بدلیس و باپیری شەرەفخان نووسەری شەرەفنامە).

۵ شەرەفخان پینجەم: میر شەرەف (۱۹ھەمین میری بدلیس و نووسەری شەرەفنامە).

لەم نووسراوھەدا پتر باسی شەرەفخان یەكەم و ئاماژەيەك بە شەرەفخان چوارەم دەکری.

لە دەستپێکی پاشكو ۱دا، هاتوو: «ژياننامەي شەرەفخان بەلگەنامەيەك یەكجار سەرنجراکیشی میژووییە. بەشداریی سیاسی و کۆمەلایەتی بەردەوام و تۆماری رووداوگەلی جۆراجۆر لەخۆ دەگری. جا لەم باسەدا شەرەفنامە و ئەو رووداوانە (واتە: ئەو رووداو گەلە جۆراوجۆرانە) لەگەل یەك بەراورد دەکەین تا بتوانین باشتر ژيانی نووسەر و هەلکەوتە میژووییە کە بینین».

بەلام لە تەواوی پاشكو ۱دا كە ۳۵ لاپەرەي بۆ تەرخان كراو؛ لە هێچ شوونیک «رووداوگەلە جۆراوجۆرە» کان لەگەل یەكتر و یان لەگەل رووداوەکانی نیو شەرەفنامەدا، بەراورد نە کراون، بەلکو تووشی گەلیک تیروانین دەبین كە نووسەرانی پاشكو بە «رەنگە» و «رپی تیدەچی» تەنیا ژيانی شەرەفخان یەكەمیان خستوو تە بەر رەخنە.

دواتر نووسەرانی پاشكو ۱ دەلین: «شەرەفنامە خۆی بنەمای سەرچەم ئەو باس و لیکۆلینەوانەيە كە تا ئیستا سەبارەت بە شەرەفنامە نووسران و کاری رەخنەگرانەش

لەم میژوووە گرینگەیی کوردان، یە کجارجار کەمە. توێژینەوه کان تا ئیستا زۆر کەم تیشکیان خستۆتە سەر ژیان و کاری شەرەفخان و زانیارییەکی ئەوتۆیان لە دەروەهی ژیاننامە کە نەداوێتە خۆینەر. بابەتە بیۆگرافیەکانی ئەم دوااییانەش گەلیک زانیاریی وەها لەسەر ژبانی شەرەفخان دەخەنەرۆو، کە بێ گرفت نین. چەند توێژینەوه یەکی گرینگی «باکی گرامۆب» و بەتایبەتیش «سینکلەر»، لەم بوارەدا شایانی ئاماژە بێ کردن».

لێرەدا و لە ژێر نووسدا، سەرچەم ئاماژە بە ۱۴۰ لاپەری ۷ سەرچاوە کراوە کە دەبێ توێژینەوه کانێ خۆیانین بۆ ژبانی شەرەفخانێ پێنجەم تەرخان کردبێ، بەلام بەداخەوه نووسەرانی پاشکۆی ۱، تەنانهت ئاماژەیان بە یەک رستەیی «بەگرفت» و «بێ گرفت»ی ئەم توێژینەوانە نەکردوو.

نووسەرانی دواتر دەلێن: «ئیمە کار لەسەر ژبانی شەرەفخان دەکەین ... بۆ ئەمەش بایەخ دەدەین بەلگە سەرەتایییەکانی شەرەفنامە. لەمانەش ئەرشیفی عوسمانی، زنجیرەیی رووداوەکانی سەفەوی و چەندی زانیاریی بنەتا دەستنووسەکانی ئەرمانی. هەلبەت زۆر توێژینەوه پێشتر بایەخی باشیان بە شەرەفنامە داوه. بۆیە رەنگە لێرەدا پێویست نەبێ ئەم توێژینەوانە بخەینەرۆو (چونکوو بایەخی باشیان بە شەرەفنامە داوه)، بەتایبەتی کە ئیمە دەمانەوی باسە کەمان تەرخان بکەین بۆ ژبان و کاری نووسەرە کە، بۆ ئەم مەبەستەش، گشت ژباننامە تازەکانی نووسەرانیمان، بە دوایین توێژینەوه گرینگەکی «باجەلان» یشەوه، وەبەرچاوی گرتوو».

نووسەرانی لە بیریان چوووە چەند دێر پێشتر ئاماژەیان کردوووە کە مەبەستی «بەروردکردنی رووداوە جووارجۆرەکانی نیو شەرەفنامە یە لەگەڵ یە کتر»، بەلام لێرەدا و دواتریش مەبەستەکانیان دەبێ بە لیکۆلینەوه لە ژبان و بەسەرھاتی شەرەفخان. بۆ ئەمەش بایەخ دەدەن

واتایەکی نادیارێ «بەلگە سەرەتایییەکانی شەرەفنامە» کە گواپە یەکیان دەبێ ئەو ۷ بەلگەنامە یە بن کە لە ئەرشیفی عوسمانی دەستیان کەوتوووە و لەم ۷ بەلگەنامە یەش تەنیا ۲یان بەتەواوی وەرگیراوە کە لە درێژەیی پاشکۆی ۱۱، ئاماژەیی بێ دەکەن و ئیمەش لیکدانەوه یەکی چروپریان بۆ دەکەین و پێشانی دەدەین کە نووسەرانی پاشکۆی ۱، چەندە بەهەلە ئەو دوو بەلگەنامەیان لیک داووەتەوه. دوو «بەلگە سەرەتایییەکانی شەرەفنامە»ش، گواپە «زنجیرە رووداوەکانی سەفەوی» یە کە لێرەشدا بەگوێرەیی نووسراوەکانی میژوونووسانی ناسراوی سەفەوی، لیکدانەوه هەلەکانی ئەم دوو نووسەرە پێشان دەدەین؛ سێهەم «بەلگە سەرەتایییەکانی شەرەفنامە»ش کە نووسەرانی پشنتیان بێ بەستوووە واتای نامۆی «بنەتا دەستنووسەکانی ئەرمانی» یە کە رەنگە مەبەستیان «ئەنستیتوتی دەستنووسە کەونارەکانی ماتینداران» لە ئەرمانستان بێت؛ بەلام لێرەشدا نووسەرانی پاشکۆی ۱، تەنیا ئاماژە بە نووسراوەیی میژوونووسییکی کۆنی ئەرمانی دەکەن و پێشانی دەدەین چەندە ئەم سەرچاوە یەش بەهەلە رووداوەکانی لیکداووەتەوه.

پاشکۆی ۱ لەژێر سەردییری «ژیاننامە: وێنە قالب گرتوووە» دەپەرژێتە سەر مەبەستی سەرەکی و تارە کە و دەلێ: «ژبانی شەرەفخان بەو جوۆرەیی کە خۆی نووسیبووەتەوه، زۆر جیاوازه لەوهی کە خەلک لە بارە یەوه نووسیبووە». سەرنجراکێشە نووسەرانی پێیان وایە شەرەفخان ژباننامە کەیی خۆی نووسیبووەتەوه و خەلک لەباریەوه نووسیبوانە، دیاریش نییە ئەو خەلکە کێن، کەیی و لە کوی نووسیبوانە و ئەو جیاوازییانەش چین؟

جگە لەمانە، لە سەرتاسەری ئەم پاشکۆیەدا، رووبەرۆوی دەربڕینگە لیکێ وە ک «چیرۆکی باوی ژیاننامە کە»، «ژبانی شەرەفخان بەو شیۆه یەیی لە دوایین بەشی شەرەفنامەوه

پیمان گیشتووه»، «وینسه‌ی باوی ژیانی شه‌ره‌فخان»، «ژیانامه‌که بهو جوړه‌ی که‌وا له شه‌ره‌فنامه‌دا هاتووه»، «ژیانامه‌که وه‌ها نووسراوه» ده‌بینه‌وه که لیک‌دانه‌وه‌ی گومان‌اوی له مه‌به‌ستی نووسه‌رانی پاشکو‌ی لیده‌کړی.

پاشان له‌م به‌ش‌دا هاتووه: «شاته‌هماسی به‌که‌م، شه‌ره‌فخانی ویرای ژماره‌یه‌ک فه‌رمانه‌ری دیکه‌ی سه‌فه‌وی، ره‌وانه‌ی گیلان کردووه. ... وه‌ک شه‌ره‌فخان نووسیویه‌تی گو‌یا شاته‌هماسی به‌که‌م، کردوویه‌ته حوکمداری گیلان».

شه‌ره‌فخانی پینجه‌م هه‌رگیز نه‌یگو‌تووه، شاته‌هماسی به‌که‌م کردوویه‌ته حوکمداری گیلان به‌لگو‌ ده‌لی: «منی هه‌ژاری له‌گه‌ل چهند سه‌ره‌کرده‌یه‌کی قزلباش راسپارد هه‌تا پی‌ی رابگه‌ین» (شه‌ره‌فنامه، ل. ۶۶۲). واته له‌گه‌ل ئەم چهند که‌سه به گیلان رابگه‌ن ئەمه‌ش له سالی ۹۷۵‌ی کو‌چی روویداوه.

نووسه‌رانی پاشکو‌ دواتر ده‌لی:

«شه‌ره‌فخان کاتیک له قه‌زوین گه‌راوه‌ته‌وه، شاته‌هماسی به‌که‌م چهند ده‌قه‌ریکی شیروان و قه‌فقا‌زیشی پی به‌خشیه‌وه. به‌لام مه‌رگی شاته‌هماسب دواتر ده‌ره‌فه‌ته‌که‌ی له ده‌ست ده‌ره‌یناوه. شاسمایلی دووه‌م سه‌ره‌تا کردوویه‌ته «ئهمیرولمو‌مه‌را»‌ی کوردانی ولاتی ئیران و فه‌رمانه‌روای «نه‌خجه‌وان» که‌چی شای سه‌فه‌وه‌ی به هؤی پیلانگیزی قزلباشه‌کانه‌وه، به شیویه‌کی چاوه‌روان نه‌کراو، له برپاره‌که‌ی پاشگه‌ز بو‌ته‌وه».

لی‌ره‌دا وا دپاره نووسه‌رانی پاشکو‌ له ده‌ربرینی شه‌ره‌فخان سه‌باره‌ت به‌م رووداوه تی‌نه‌گه‌یشتوون. شه‌ره‌فخان «له قه‌زوین نه‌گه‌راوه‌ته‌وه»، به‌لکو‌و پاش ۷ سال مانه‌وه‌ی له گیلان، له سالی ۹۸۲‌ی کو‌چیدا گه‌راوه‌ته‌وه قه‌زوین. له‌م باره‌یدا شه‌ره‌فخان زور به روونی و پاش باسکردنی پیک‌داده‌کانی هیزی رو‌ژ‌ه‌کی و قزلباشه‌کان له دژی حاکمی گیلان (له خواره‌وه پتر باسی ده‌که‌ین) ده‌لی:

«کاتیک که‌شوه‌وه‌ای ناخو‌ش و به‌چلک و کیمی گیلان تینی هینا و نه‌خو‌شی به‌ره‌به‌ره و در‌ی‌خایه‌ن گه‌لیک پی‌اوی به‌ده‌ست‌وردی رو‌ژه‌کیانی تیدا بردن، دل‌م لئی هه‌لکه‌ندرا و بی‌زرام و منی هه‌ژار ویستم چی دیکه له‌وی نه‌مینم. رووی راسته‌قینه‌ی مه‌به‌سته‌که‌م گه‌یاند ه‌خزمت پادشای هی‌ژا و ئەویش دوا‌ی حه‌وت سال مانه‌وه‌م له‌وی (واته له گیلان) ئیزنی ده‌رچوونی دام و گه‌رامه‌وه قه‌زوین». دواتر ده‌لی: «کاتیک قزلباشان له‌یه‌کتر راسان و بارو‌دو‌خ گو‌را و دووبه‌ره‌کی که‌وته نیو سه‌فه‌ویه‌کان و پادشاش پیر ببوو» بویه داوا له شاته‌هماسب ده‌کات بی‌ئیرته «ناوچه‌یه‌ک له قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی» و ئەویش ده‌یکانه حاکمی شیروان و گه‌لیک ناوچه‌ی وه‌ک باکو، که‌ناراب و هندی پی ده‌دا (شه‌ره‌فنامه، لاپه‌ره‌ی ۶۶۴). ئەمه‌ش له مانگی جه‌مادی دووه‌می سالی ۹۸۳‌ی کو‌چیدا روویداوه. به‌لام ۸ مانگ دواتر، واته له ۱۵‌ی مانگی سه‌فه‌ری ۹۸۴‌ی کو‌چیدا، هه‌والی مه‌رگی شاته‌هماسب و هاتنه سه‌ر ده‌سه‌لاتی شاسمایلی دووه‌م ده‌بیس، به فه‌رمانی شاسمایلی دووه‌م دیسان ده‌گه‌ریته‌وه بو قه‌زوین (هه‌مان لاپه‌ره). پاشان ده‌لی: «(شاسمایلی دووه‌م) ئەوه‌نده ده‌ستی ریزی لی‌نام که‌ هاوشانه‌کانم چاویان چووه‌وه پستی سه‌ریان و ته‌نانه‌ت مه‌زنانی قزلباشیش ئیره‌بیان پی بردم. سه‌ره‌نجام پیلانگیزان هه‌دایان نه‌دا و له بنه‌وه به خزمه‌تیا‌ن راگه‌یاند که منی به‌سته‌زمان و چهند میریکی قزلباش به ته‌مین هه‌تا سولتان حوسین میرزای برزای له‌بری وی بکه‌ینه‌شا. له راستیدا، شا خو‌ی که‌سیکی فی‌ی و هه‌ر جاره له‌سه‌ر هه‌وایه‌ک بوو. ئەو ماوه‌یه‌ی له قه‌لا‌دا ما‌بووه‌یه‌وه (شاته‌هماسی باوکی، له قه‌لا‌ی قه‌هقه‌هه له‌نزیک شاری مشگین‌شاری ئازه‌ربایجان زیندانی کردبوو) هینده‌ی تریاک کیشابوو به‌جاریکی وا گو‌رابوو که قه‌ت مانگیکی نه‌یده‌توانی له‌گه‌ل که‌س هه‌لکا. له‌سه‌ر ئەم باو

و ھەوايە تىچاندنى درۆزان و بەرچاوتەنگان و گریمانە لە دالان بە لای منى بەستەزمانیشدا خوار بوو و لىي وەدال گرتەم. بەشیک لەو قزلباشانەى سزا دان و چوارمىخەى کيشان و دەستەپەکی لەسەر کار لابردن و لە بەندیخانەى پەستاتن. بە بيانووى ئەوێى کە دەمکاتە حوکمرانى نەخجەوان منیشی لە جىي خۆم ھەلداشت و فەرمانىکى دامە دەستى و ناردى بۆ ئازەربايجان» (شەرەفنامە، لاپەرەى ۶۶۵). بەم شىوہى لە مانگى جەمادى دووہمى سالى ۹۸۴ى کۆچیدا، شەرەفخان دەبیتە حاکمى نەخجەوان و دواى سالىک و چوار مانگ لە مانەوہى لە نەخجەوان، دەلى: «خوسرەپاشاى مەزنى سەرکردەکانى وان و زینەل بەگى ھەکارى و ھەسەن بەگى مەحموودى لە دەرانەى سولتان مرادخانەوہ مژگىنىي حوکومەتى بدلىسيان بۆ ھىنام». لە سىپھەم رۆژى مانگى شەشەکانى ۹۸۶ى کۆچیدا، وپراى گەلىک عەشیرەتى رۆژەكى، نەخجەوان بەرەو بدلیس جىدەھىلى (شەرەفنامە، لاپەرەى ۶۶۶).

ئەم رىکەوتانەى کە لەسەرەوہ زەق کراونەتەوہ. بەوردبوونەوہ لە لاپەرەکانى شەرەفنامە وەدیار کەوتوون و لە درىژەى ئەم شىکاریبەدا و بۆ باشتر روونکردنەوہى رووداوەکانى دیکە کە نووسەرانى پاشکۆ دەيورۆژىن، بەکەلک دىن. دواتر نووسەرانى پاشکۆ دەلىن:

«بەگوێرەى ژياننامەکە، ھەنگاوەکانى دواترى شەرەفخان سەرەنجامى گۆرانى سىاسەتى سەفەوبىيەکان بوون دواى گەرانەوہى لە نەخجەوان، لەگەل خوسرەو پاشاى سپاسالارى عوسمانى کۆدەبیتەوہ. ئەمجا فەرماندەى لەشکرى تورک و سولتان مرادى سىپھەم پابەى فەرمانرەواى «بەدلیس» یان بۆ گىراوہتەوہ».

بەپىچەوانە، وەک لە سەرەوہ ئاماژەمان پى کرد، شەرەفخان کە دەچیتە نەخجەوان،

ئىتر ناگەرپتەوہ قەزوین و خوسرەوپاشا و زەینەلبەگى ھەکارى و ھەسەن بەگى مەحموودى ھەر لە نەخجەوان فەرمانى سولتان مراد سەبارەت بە رادەستکردنەوہى حوکومەتى بدلیسى پى رادەگەپەن.

پاشان لەژىر سەردىرى «خالە ناکۆکەکانى وینە باوہکە»، نووسەرانى پاشکۆ دەلىن:

«لە ژياننامە یا دووايىن بەشى شەرەفنامەدا، گەلىک زانیارى گرىنگ بەرچاوە دەکەون. خوينەر سەرنجى دەچیتە سەر کۆمەلىک رووداوى جىمتمانە کە نووسەر تىبىنى خوى لەسەر نووسیون. ئىمەش دەمانەوى لىرەدا پەردە لەسەر چەندىن زانیارى و ئاماژە لابدەین (ئامانجى ۱) کە لە توێژینەوہ پەيوەندىدارەکاندا ھەستیان پى نەکراوہ. ھەرەوہا ھەولیش دەدەین (ئامانجى ۲) پىشینی خودى شەرەفخان لە دوایین بەشى شەرەفنامەدا بخەینەرۆو. بەم جۆرە (واتە لە ئاکامدا) ئاشناى چەندىن خالى ناکۆکى نىو ژياننامەکە دەبین».

لىرەدا نووسەرانى پاشکۆى ۱، لە ۶ خالدا، «خالە ناکۆکەکانى نىو ژياننامەکە» دەورروژىن. جا بزانین نووسەرانى ئەم پاشکۆیە ئەم ۲ ئامانجەى سەرەوہیان چەندە پىکاوہ و چۆن ئىمە لەگەل «چەندىن خالى ناکۆکى نىو ژياننامەکە و یان وینە باوہکە» ئاشنا دەکەن؟ «خالى یەکەم: سەرەتای ژياننامەکە قەسىدەپەکی درىژە لە دیوانى جامى، بەلام

ھىچ ئاماژەپەکی بە ناوى جامى نەکردوہ. شەرەفخان وەک ئاماژەپەک بە خويندەوارىي خوى ۲۳ بەیتى شىعەرى جامى بە ناویشانى «شەرح حال» لە شەرەفنامەکەیدا داناوہ. لىرەدا شەرەفخان لەبارەى خويندەوارىي خویەوہ، زیادەرۆبىي کردوہ چونکە راست نىيە بلین شەرەفخان لە ئىعراب و ئىعلال و فىقە دا زۆر شارەزا بووہ».

شەرەفخان لە سەرتاسەرى شەرەفنامەدا سەدان بەیت شىعەرى نووسیوہ و لە چەند

شویښ ټامازهی به ناوی شاعیره کەشی کردوو. دياره ټمه شویوازيکی نووسینی ټو سهردهمی بووه. به لآم سهیره که نووسهرانی پاشکوی ۱، پیمان وایه هر کەس شیعریکی له کتیبیکدا نووسی، ټوه نیشانهی خوینده وارییه. ټاخر مه گهر شهرفخان له دیوانی شای سهفه ویدا گه وره نه بووه و خویندن و نووسینی له ئاستیکی بهرزدا وه دهست نه هیناوه؟ له لایه کی دیکه وه، وا دياره نووسهرانی پاشکوی ۱، له بیریان چوو له پاشکوی ۲ دا چۆن باسی شهرفخانیان کردوو: «... له و سهردهمه دا هچ دیوانسالاریکی کورد شانی له شانی شهرفخان نه داوه. ټو له باری میژووی کوردا گه لیک لیوه شاهه بووه... شهرفخان پیاویکی خوینده وار بووه و چاکی له پرسسی سنوور و یاسا و ریساکانی دین و بابه تگه لی دیکه زانیوه... خه لکی نیشتمان هه کی خۆی پاکی گوپرایه لی بوون. له نیو روژه کییاند هینده ی وی باش نه بوته مه زنی میرنشینیکی کوردی». نووسهرانی پاشکۆ ته نانهت دواتریش باسی «جیگه و پیگه ی بهرز و بلیندی شهرفخان و رپه رایه تیبی بنه ماله که ی له گه ل چه ند بنه ماله ی دیکه» له لای شاعه باسی یه که میش ده که ن! (پاشکوی ۲، شهرفنامه، ل. ۱۰۹۹-۱۱۰۰). هه لبه ت نووسهرانی پاشکۆ، ټم دیرانه یان بو سه لماندنی بوچوونه کانی خویان له پاشکوی ۲ دا زۆر پیوست بووه، مخابن له بیریان چوو له پاشکوی ۱ دا، هه لسه نگاندنیکه ته وا پیچه وانه یان کردوو.

«خالسی دووه م: له باره ی پیوه ندیی نیوان دایکی شهرفخان و خیله کانی «بایوندور» وه ده توانین نه ته نیا ټمازه به پرسسی پیوه ندیی سولتانی ټاق قوینلوو، ټوووون هه سه ن (... ۱۴۲۵-۱۴۷۸ ی ز) له گه ل شا سمایلی یه که می سه فه وی بکه ی، به لکوو ټمه هه خۆی ره سه نایه تیبی نووسهر ده سه لمینتی. وه ک ئیزه دی نووسیویه: شهرفخان ره چه له ک ناسیی پیش ئیسلامی ساسانییه کانی لا په سه ندر بووه.

هر چه ند ټه گهر شه مسه ددین ټه کاسیری کوری شهرفخان له و ده ستنووسه دا ناوی هاتبی که ئیزه دی به کاری هیناوه، نووسهر له شوینی دیکه دا جه ختی کردو ته وه که فه رمانره واکانی ساسۆن و روژه کی، ریک به ټه کاسیری یان هه مان ساسانییه کانه وه به ستراره ته وه. جا سه رباری زۆر و زه وه ندیی به لگه کان سه بارت به ره چه له کی به ره ی باوکی، وا دياره هیندیک پیمان وایه دایکی تورکمان بووه».

لیره دا پیوسته وه بیر نووسهرانی پاشکۆ بئینیه وه که شهرفخان زۆر به روونی گوتویه تی دایکی بایه ندوری بووه، (نه ک بایوندوری ټم هه له یه چه ند جار له لایه ن وه رگیری شهرفنامه ش به سۆرانی دووپات بووه ته وه) و ده لی: «پاش ټه وه ی که باوکی پایه برزی منی ...، به ناچار ی له زید و نیشتمانی دل به ندی هه لپچراوه و که و ټوته عه جه مستان و ته رکه وه ته ن بووه، دایکی منی داماوای خواستوه که ده بیته کچی ټه میر خانی مووسلوو. ټه میر خانی باپیرم کوری گولاوی به گ کوری میر به گه که ناسراوه به ټوقاتی بایوندوری و له سه رده می پاشایه تی هه سه ن به گی بایوندوریدا یه کیک بووه له مه زنه میرانی ټه و خانه دانه». (شهرفنامه، ل. ۶۵۸-۶۵۹). بویه ئیتر پیوست ناکات بلین هیندیک پیمان وایه دایکی تورکمان بووه؛ یان بلین «ټمه هه هر خۆی ره سه نایه تیبی نووسهر (شهرفخان) ده سه لمینتی». ره نگه به پیچه وانه ی شهرفخان که گوايه «ره گه زی نیر، لای پیگه یه کی به رزی هه بووه» (براوننه برگه ی: «کور و براکانی شهرفخان» له پاشکوی ۱ دا، له ژیره وه)، نووسهرانی پاشکۆ، ره گه زی من یان لا په سه ند بووبیت؛ بویه ره سه نایه تیبی شهرفخانیان گه راندوو ته وه سه ر دایکی که تورکمان بووه. هه لبه ت زۆر به ی هه ره زۆری مرۆشه کان (ره نگه جگه له جوو و ئالمانی) ئیستاشی له گه ل بیت، ره گه زی

خۆيان دهبه‌نه‌وه سهر باوك و باپريان. كه‌وابوو سرووشتيه شه‌ره‌فخان ره‌سه‌نايه‌تیی بنه‌چه‌ی خوی به باوكيه‌وه به‌ستیتیه‌وه و ئه‌ویش «به‌پیی قسه‌ی باهر پینکراوان و ده‌قی نووسینی ئه‌وانه‌ی كه‌وا پشتیان پی دهبه‌ستری» بیگه‌رینتیه‌وه سهر «ئه‌كاسیره‌كان»، واته‌ ساسانییه‌كان، وه‌ك له شه‌ره‌فنامه و له بره‌گی «باسی ژبان و به‌سه‌ره‌هاتی خیلێ رۆژه‌کی و چۆنیه‌تیی ناودیر کرینان» دا، ده‌لی: «... به‌كورتی و پوختی، به‌پیی قسه‌ی باهر پینکراوان و ده‌قی نووسینی ئه‌وانه‌ی كه‌وا پشتیان پی دهبه‌ستری، گۆیا رۆژیک له رۆژان ۲۴ تیره‌ی كوردان له مه‌لبه‌ندی «تاب» ی سهر به ناوچه‌ی «خویت» كۆبوونه‌وه و بوونه دوو به‌ش. دوازده‌یان ناویان بوو به بلباسی و دوازده‌كه‌ی دیکه‌شان به قه‌والیسی ناودیر کران... و زه‌وییه‌کانی ئه‌و مه‌لبه‌نده‌یان له نیوان خۆیاندا دابه‌شیوه و چونکه هاو‌دنگ و هاو‌زمان و هاو‌بیر بوون میرنیکیشیان بو خۆیان داناهه و به‌ره‌به‌ره هه‌ریمه‌که‌یان داگیر کردووه... پاش گیرانی بدلیس و حه‌زۆ و تیپه‌ربوونی چهند سالیك، سهر‌كۆمالی رۆژه‌کی به وه‌جاق کویری سهری ناوه‌ته‌وه و بی‌سه‌ره‌به‌ریی رووی تیکردوون»، بۆیه خیلێ رۆژه‌کی له‌دوای چاره‌سه‌ری گه‌راون و له‌ناکامدا وایان پی باش ده‌بی «بچه‌لای دوو برا به‌ناوی عیزه‌ددین و زیاته‌ددین له شاری ئه‌خلات که به ره‌سه‌ن ده‌چوونه‌وه سهر کيسراکان (واته ساسانییه‌كان)... و هه‌ر کامیان شیاوی مه‌زنايه‌تی بوو، به سه‌رۆکی خۆیانی دابنن... چهند پیاوماقوولیک هه‌ستاون و چوونه شاری ئه‌خلات و ته‌داره‌کیان بو ئه‌و دوو شازادانه‌ گرتووه و هیناویانن بو بدلیس. کۆمه‌لیک عیزه‌ددینیان له بدلیس کردۆته میر و تاقم‌یکیش زیاته‌ددینیان له حه‌زۆ به حوکمران داناوه. پاشان له بره‌گی «باسی بنه و بنه‌چه‌کی میرانی بدلیس، که ده‌چنه‌وه سهر کی»، شه‌ره‌فخان ده‌لی: «به‌پیی گیرانه‌وه‌ی زمانه‌وزمان روون بوته‌وه و له چهند

ده‌قیکی دیرۆکیشدا نووسراوه، که میرانی بدلیس ده‌چنه‌وه سهر توره‌مه‌ی کيسراکان». (شه‌ره‌فنامه، ل ۵۵۳-۵۶۰).

له خالی سیه‌مه‌دا، گرینگه سه‌رنجی ئه‌م رسته‌یه به‌ین: «(شا) پیی ده‌گوتین پیوسته هیندیک جار بایه‌خ به هونه‌ری وینه‌کیشانه‌وه بدن، چونکه سه‌لیقه راست و ریک ده‌کا». جا شه‌ره‌فخان، به‌پیی ئه‌م ئامۆژگارییه‌ی شاته‌هماسی یه‌که‌م و ئه‌و تابلۆ بچوک و پر و اتایانه‌ی و له‌ده‌ستووه‌سه‌ کۆنه‌که‌ی شه‌ره‌فنامه «MS.Or.Elliott 331» دا پيشان دراون، دیاره هونه‌رمه‌ندیش بووه. به‌گۆیره‌ی ده‌قی شه‌ره‌فنامه‌ی کتیبخانه‌که‌ش، هه‌ر تابلۆیه‌ک سه‌باره‌ته به نیوه‌رۆکی لاپه‌ره‌ی به‌رانه‌ری، بۆیه ده‌بی نووسه‌ر خۆی کیشابنیه‌وه و پيشانی دابن. هاوکات هیندیک توێژه‌ره‌وه‌ی نیوخۆ، شه‌ره‌فخانیان به وینه‌کیشیکی توانا له قه‌له‌م داوه و بو پیداه‌لدانی مینیاتوره‌کانی که‌وتوونه زیاده‌رۆیی».

به‌روانه ئه‌م ده‌ربهرینه‌ نووسه‌رانی پاشکۆی ۱: له شه‌ره‌تادا تابلۆکانی نیو شه‌ره‌فنامه به «پيشان‌دراو» باس ده‌که‌ن، واته شه‌ره‌فخان نه‌یکیشاونه‌ته‌وه، پاشان ده‌لین» (ده‌بی خۆی کیشابنیه‌وه» و له کۆتاییدا هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی دوو سه‌رچاوه ئاماژه‌پیکراوه که ده‌شوبه‌هین به: «پیه‌لدانی مینیاتوره‌کانی» که گوايه «که‌وتوونه زیاده‌رۆیی» ش. به‌مه‌ ده‌لین شیوازی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی. هه‌لبه‌ت دووه‌م سه‌رچاوه‌ی ئاماژه‌پیکراو بۆ ئه‌م تیروانینه‌ی نووسه‌رانی پاشکۆی ۱ («یووسف ۱۹۹۱»)، بریتیه له کتیبیک به‌ناوی «تابلۆکانی شه‌ره‌فنامه، له نووسینی مامۆستا عه‌بدوله‌قیب یوسف، بنکه‌ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۵، ۲۷۵ لاپه‌ره» که نووسه‌رانی پاشکۆ پیشان وایه نووسه‌ر «زیاده‌رۆیی» ی کردووه له «پیه‌لدانی» شه‌ره‌فخان، به‌لام ریک به‌پێچه‌وانه، ئه‌م په‌رتووکه لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی گه‌لیک پر نیوه‌رۆک، به‌نرخ و بی وینه‌یه له چه‌شنی خۆی له بواری توێژینه‌وه‌ی

شيوه كارى - ميژوويى كوردیدا و زور به تيروتسهلى باسى ۲۰ مينياتورى نهخشيندراو له يه كه م دستنوسى شهرفنامه دهكات (كه «بچووك» يش نيين!) و عهبدولره قيب يوسف، نووسهري ئەم بهرهمه به نرخه دهيسهلميني كه شهرفخانى پينجه م بوخوى ئەم تابلويانهى كيشاوهتهوه.

له خالى چوارهمدا هاتووه: «ههروهها پيوسته تيبينى ئەوه بكهين كه شهرفخان له باسى دهورى خویدا، وهك كهسى سهرهكى له شكست پي هينانى خانى گيلاندا، زورى پي لي ههليناوه، چونكه ئەوه ههريز حاكمى گيلان نهبووه، بهلكوو باستره بگوتري فرمانرهوايهكى سهفهوى بووه له «تونيكاپون» كه بهشيك بووه له گيلان. كاتيكيش له ههلمهتهكانى گيلاندا دهورى زور بهرچاوى گيراوه، ئەمجا كراوته شهريكهدهسهلاتى ئەللاقولى سولتان، ئيچاق ئوغلى ئوستاجلوو، ئەسكهنده بهگى ئەفشار، ههزه بهگى تاليش و زهينهلبهگى زولقهدر». ليرهده ههلهيك له م دهقهده هيه، رهنگه ههلهى وهريزان بيت: «ئهللاقولى سولتان، ئيچاق ئوغلى ئوستاجلوو» دوو كهس نييه، بهلكوو ئەمه «ئهللاقولى سولتان ئيجهك ئوغلى ئوستاجلوو» سهركرده بهكى قزلباشى تايفهى ئوستاجلوويه كه له كيبهركيى جينشيني شاتههماسب، له نيوان ئيسماعيل ميرزا كه دواتر دهبيته شائيسماعيلى دووم و حهيدهر ميرزاي براى، پشتى حهيدهر ميرزاي گرتبوو. (والتر هينس. ص. ۵۶).

شهرفخان ههريز نه يگوتووه، حاكمى گيلان بووه، بهلكوو وهك پيشتريش ئامازه مان پي كرد، دهلي كاتيك شاتههماسب بريارى دا ههريمي زيږ دهسهلاتى خان ئەحمدهى گيلانى، واته ناوچهى گيلان بگري (چونكوو خان ئەحمدهدخانى گيلانى خهريكى ريكهوتن له گهل عوسمانيهكان بووه تا هيرش بهريته سهرفهزوين و شيروان و لاهيجان) بويه: «منى ههزاري له گهل چهند سهركرده بهكى قزلباشان

راسپارد ههتا پيى رابگهين و بپايرين» (شهرفنامه، ل. ۶۶۲). دياره بهگوپرهى ئامازهى «ئهسكهندهرى مونشى» له «تاريخ عالم آراى عباسى» يشدا، دهرده كهوى كه شهرفخان «حاكمى تونيكاپون بووه» (اسكند بيگ منشى، بهرگى ۱، لاپهري ۱۴۱).

وادياره له م سنى ئامازهيهى خودى شهرفخان كه له زيږهوه هاتووه، نووسهراى پاشكو پيان وايه شهرفخان «زورى پي لي ههليناوه»:

۱ «... به خوم و ۴۵۰ كهسى سواره و پيادهوه توانيم بهرنگارى كهسيك راوهستم بهناوى سولتان هاشم له تورمهى فرمانرهوايانى گيلانى كه ... به ههزدههزار سواره و پيادهوه هاتبوويه سهرم. پاش قهومانى شهر و ... سپاي ئەوه نهگبهتبهيم شكاند» (شهرفنامه، ل. ۶۶۳).

۲ شهرفخان له لاپهري ۹۶۲ شهرفنامه شدا دهلي: «له م سالهده (۹۷۶ى كوچى) جهماوهرى گيلان كهسيكيان بهناوى سولتان هاشم...، بهكودهنگى كرده حوكران. پاشان به سهرفداران و سهركانى قزلباشياندا دا و تاقميكيان كوشتن و ژماره بهكيان ره پالنان. دواتر نزيكه ۱۸ ههزار سوار و پيادهيان كو كردهوه و چوونه زگ حاكمى تونيكاپون. حوكران بهخوى و ۵ سهد كهس له سهركرده و غولامان و چهكدارانى كورد و دهسته بهك له بهگلهراى قزلباش له فهزوينهوه چووبونه ياريدهى و له سهرفروبارى مهريز بهرنگاريان بوونهوه و سپاي سولتان هاشم شكا». نووسهراى به م رووداوه كه قهوماوه دهلين، «زورى پي لي ههليناوه». ههلبهت تهنا خالى ناكوك ليرهده ئەوهيه كه له ئامازهى يه كهمدا شهرفخان باسى ۴۵۰ كهس و له ئامازهى دوومهده ئامازه به ۵۰۰ كهس دهكات. رهنگه دوزينهوى ئەم جياوازييه له ژمارهده زور بهدلى نووسهراى پاشكو بيت!

۲ ههروههها له لاپه‌ره‌کانی ۹۵۷ - ۹۶۰ و له‌ژێر رووداوه‌کانی سالی ۹۷۵دا، شه‌ره‌فخان به تیروته‌سه‌لی باسی کیشه‌کانی گیلان و رووداوی شکستی خان‌ئه‌حمه‌دخانی گیلانی ده‌کات و له هیج شوینیک باسی «دهوری سه‌ره‌کیی خوێ» نه‌کردوو، ته‌نیا له کو‌تاییی ئه‌م به‌شه‌دا ده‌لی: «پینج که‌س له سه‌رداران له‌گه‌ل ئه‌للاقولی سولتانی له‌له و شازاده سولتان مه‌حمودمیرزای کوری پینجه‌می پادشا، بو پاراستنی گیلان دیاری کران که یه‌کیان خودی خۆم بووم».

۴ ئه‌سه‌که‌نده‌ری موشیش به‌م شیوه‌یه باسی ئه‌م باب‌ه‌ته ده‌کات: «شه‌ره‌فخان روزکی که از امیرزاده‌های بتلیس بود و در خدمت حضرت شاه جنت مکان تربیت یافته معتبر بود و حاکم تنکابن گیلان بود». واته: شه‌ره‌فخانی رۆژکی (رۆژه‌کی) که یه‌کین له میرزاده‌کانی بتلیس (بدلیس) بوو و له خزمه‌تی «شای پایه‌به‌رزنی به‌هه‌شتی» دا، په‌روه‌ده ببوو و ناوبانگی هه‌بوو؛ حاکی تۆنیکابۆن بوو. (اسکندر بیگ منشی، ج ۱، ص ۱۴۱).

نووسه‌رانی پاشکۆی ۱، له خالی پینجه‌مدا ده‌لین:

«ژیاننامه‌که وه‌ها نووسراوه که جه‌خت له پیگه‌ی بی‌وینه‌ی شه‌ره‌فخان بکاته‌وه. ناکۆکییه نیو‌خۆیییه‌کانی سه‌رده‌می شاسمایلی دووه‌م و شامحه‌مده‌ی خودابه‌نده، سه‌فه‌وییه‌کانیان بی‌هینز کردوو. عوسمانییه‌کان ئه‌م دۆخه‌یان به هه‌ل زانیوه، تا هه‌ول بدن سه‌رۆک خیله‌کانی رۆژه‌کی بۆ لای خۆیان رابکیشن؛ هه‌ر بۆیه ده‌سه‌لاتی عوسمانی پاساوی خۆیان هه‌بووه بۆ هینانه‌وه‌ی شه‌ره‌فخان. سالی ۹۸۵ی کۆچی، فه‌رماتیکیان ده‌ر کردوو تا رینگه له پیوه‌ندی کورده‌کان به شه‌ره‌فخانه‌وه بگرن. ده‌وله‌تی عوسمانی ترساوه سه‌ره‌وژ و تیره و خیلات و جه‌ماوه‌ری کورد جارێکی دیکه کۆچ بکه‌ن، چونکه کۆچی کوردان ده‌سه‌لاتی قانونی و بریاردانی ئه‌وانی له ناوچه بارناسکه‌کانی

سه‌رسنوور که‌م کردۆته‌وه».

سه‌بارته به‌م برگه‌یه:

نووسه‌ران یه‌ک نموونه‌یان که گوايه شه‌ره‌فخان «جه‌ختی له پیگه‌ی بی‌وینه‌ی» خوێ کردبیته‌وه، پیشان نه‌داوه.

ناکۆکییه نیو‌خۆیییه‌کانی سه‌فه‌وی نه‌ک له سالی ۹۸۵ی کۆچیدا، بگه‌ر زۆر پینشته رووبداوه و له دوایین ساله‌کانی ده‌سه‌لاتی شاته‌هماسب (ده‌ورو به‌ری سالی ۹۸۲ی کۆچیدا) دیسان ده‌ست پی ده‌کاته‌وه. به‌گۆیره‌ی شه‌ره‌فنامه «قزلباش له‌یه‌کتر راسان، بارودۆخه‌که گۆرا و دووبه‌ره‌کی بالی ئه‌نگاوت و شاته‌هماسبیش له‌به‌ر پیری هیچی بۆ له‌گه‌ل نه‌کران و زۆر ویده‌چوو هینده‌ی پی نه‌چیی ده‌گژ یه‌کتر راجن و ناوری ئازاوه‌یه‌کی گه‌وره‌ به‌ته‌نیته‌وه» (شه‌ره‌فنامه، ل. ۶۶۴). بۆیه شه‌ره‌فخان داوا له پادشا ده‌کات بینیریته «یه‌کین له ناوچه و هه‌ریمه‌کانی نیو‌قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی» (شه‌ره‌فنامه، هه‌مان لاپه‌ره). لیره‌دا شه‌ره‌فخان ده‌کریته حاکی شیروان که ده‌بیته سالی ۹۸۳ی کۆچی. دوا‌ی ۸ مانگ مانه‌وه له شیروان و پاش مردنی شاته‌هماسب له ۱۵ی سه‌فه‌ری ۹۸۴ی کۆچی و هاتنه سه‌ر ده‌سه‌لاتی شاسمایلی دووه‌م، شه‌ره‌فخان ده‌گه‌ریته‌وه قه‌زوینی پایته‌خت. ئینجا به‌ فه‌رمانی شاسمایلی دووه‌م له مانگی جه‌مادی یه‌که‌م یان دووه‌می سالی ۹۸۴ی کۆچیدا ده‌بیته حاکی نه‌خجه‌وان و ۳ یان ۴ مانگ دواتر له شه‌وی ۱۶ی رهمه‌زانی ۹۸۵دا، پاش کوزرانی شاسمایلی، «گه‌وره‌کانی قزلباش» پادشا کویره‌مووشه (واته شامحه‌مده‌ی خودابه‌نده) ده‌که‌ن به پادشای هیککاره. (شه‌ره‌فنامه، ل. ۹۷۸). پاشان شه‌ره‌فخان ده‌لی، «سالی‌ک و چوار مانگ به‌سه‌ر ماوه‌ی ده‌سه‌لاتیدا له نه‌خجه‌وان تیپه‌ر ده‌بی، واته له مانگی رهمه‌زانی سالی ۹۸۶ی کۆچیدا، خوسره‌وپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی وان و زه‌ینه‌ل به‌گی هه‌کاری و حه‌سه‌ن به‌گی

به‌لگه‌نامانه و نه به رېکه‌وتیان و تنانته نه بهو کس و یان بهر پرسه عوسمانیه‌که‌ی که ئهم به‌لگه‌نامانه‌یان دهر کردووه، ئاماژه‌یان نه‌کردووه. نووسه‌رانی پاشکۆ ته‌نیا ده‌لین سالی ۹۸۵ی کۆچی دهر چووه. جگه له‌مه هېچ لیکدانه‌وه به‌کیشان نه‌خستووه‌ته روو که ئهم فرمانه چی له پشت‌وه هه‌بووه، له کاتیکدا پاش که‌متر له سالییک، سولتان مرادی سیهههه فرمانی گه‌راندنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی ناوچه‌ی بدلیسی بۆ شه‌ره‌فخانی پینجههه دهر کردووه. به‌گویره‌ی شه‌ره‌فنامه‌ش ده‌زانین که «له ماوه‌ی سالییکدا ته‌واوی مال و سامان و نه‌غدینه و خه‌زینه‌یه‌کی که شاته‌ه‌ماسب وه‌سه‌ریه‌کی نابوو، هه‌موو به بادا چوو. بارودۆخیکی ناله‌باری به‌ره‌و تیکجمین، بالی به سه‌ر ولاتی ئیراندا کیشا. هه‌ر له‌م ساله‌دا (واته ۹۸۶ی کۆچی، سالی گه‌رانه‌وه‌ی شه‌ره‌فخانی بۆ بدلیس) سولتان مرادخان پیتی له‌سه‌ر بریاری یاری داگرت (واته سالی ۹۸۵ی کۆچی بریاری ئهم هیرشه‌ی دابوو) و ده‌شیزانی هه‌لومه‌رجه‌که چۆنه. خۆی هه‌لکرد و به هه‌موو هیز و توانایه‌وه تیداچوونی نیشتمانی ئیران و برانه‌وه‌ی بنه‌ماله‌ی به‌دمه‌زه‌بانی ره‌چاو کرد. مسته‌فاپاشای وه‌زیری دووه‌می کرده سه‌ر کرده‌ی قۆشه‌نی چه‌شنی ده‌ریا به‌ژاوه‌ژاو و ۱۵۰ هه‌زار سواره‌ی در و خویتریزوی وه‌پیش دا و فه‌رمان دهر چوو که سپاسالاران و حاکمانی کوردستان بکه‌ونه تالان‌و‌پرۆی ئازه‌ربایجان» (شه‌ره‌فنامه، ل. ۹۷۸).

له دریزه‌ی ئهم خاله‌شدا نووسه‌رانی پاشکۆی ۱، به ئاماژه دان به‌م سه‌رچاوانه:
 MD 39, hkm. 16; MD 40, hkm. 351;
 MD 47, hkm. 1; MD 60, hkm. 438. MD
 60, hkm. 355 & MD 49, hkms. 507-509,
 respectively

ده‌لین:

«چه‌ندین کوردی دیکه‌ش جگه له شه‌ره‌فخانی، بوونه‌ته مه‌ترسی بۆ سه‌ر

مه‌حمودی له «ده‌رانه‌ی سولتان مرادخان» وه مرگینیی حکومه‌تی بدلیسیان بۆ هیناوه و «سیهههه ره‌زوی مانگی شه‌شه‌کانی ۹۸۶ی کۆچی، واته سینی مانگی شه‌والی ۹۸۶ و پرایی ... له نه‌خجه‌وان بزوتین» (شه‌ره‌فنامه، ل. ۶۶۶).

سه‌باره‌ت به «هینانه‌وه‌ی شه‌ره‌فخانی»، راستتر ئه‌وه‌یه که سولتانی عوسمانی، سولتان مرادی سیهههه، ده‌سه‌لاتی میرنشینی بدلیسی بۆ خانه‌دانی شه‌ره‌فخانی و هۆزی ره‌ژۆکی گه‌راندووه‌ته‌وه. له‌مه‌شدا دیاره سولتانی عوسمانی پاساوی به‌هیزتر کردنی ده‌سه‌لاتی خۆی له‌به‌رامبه‌ر ده‌سه‌لاتی لاوازی سه‌فه‌وییه‌کانی مه‌به‌ست بووه، به‌لام له هه‌مان کاتدا وه‌ک سه‌رده‌می شه‌ره‌فخانی چواره‌م، عوسمانیه‌کان بۆیان دهر که‌وتبوو که له‌م هه‌لومه‌رجه ناسکه‌دا چیتر ناتوانن ویلایه‌تی بدلیس به‌ بچ گه‌رانه‌وه‌ی ئهم خانه‌دانه بۆ سه‌ر ده‌سه‌لات به‌ر نه‌وه‌ به‌رن. شه‌ره‌فخانی هه‌ر له باره‌ی به‌زۆر دهر په‌راندنی ده‌سه‌لاتدارانی کوردستان له لایه‌ن «پادشاکانه‌وه» و له‌به‌ر ناچارییان، دووباره راده‌ستکردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لات به‌ حاکمانی کوردستان، له پیشه‌کی شه‌ره‌فنامه‌دا ده‌لی: «... خۆ ئه‌گه‌ر چه‌ند پادشایه‌کیش خۆیان له گرتنی کوردستان هه‌لکردووه و له‌و پیناوه‌دا تووشی چه‌رمه‌سه‌ری و کویره‌وه‌ریه‌کی له‌راده‌به‌ده‌ر هاتوون. ئاخیریه‌که‌ی په‌ژبوون بوونه‌وه و به‌ خاوه‌نی پیشوویان ئه‌سپاردۆته‌وه. بۆ نمونه ناوچه و هه‌ریمه‌کانی گورجستان، شه‌ککی، شیروان، تالش، گیلان، ره‌سته‌مدار، ئه‌سته‌رابادی باکووری ئیران که به‌سه‌ر خاکی کوردستانه‌وه‌یه، بارودۆخیکی ئاوايان به‌سه‌ردا تیپه‌ریوه» (شه‌ره‌فنامه، لاپه‌ره‌ی ۶۷).

به‌لام سه‌باره‌ت به‌م به‌لگه‌نامه‌یه‌ی عوسمانی که گوايه سه‌رچاوه‌که‌ی ده‌بی MD 32, hkms, 168, 514 Mühimme Defterlie = MD و hkm=hkum؛ نه به‌ نیوه‌ره‌ۆکی ئهم

عوسمانییه کان. له‌بەر ئەوێ سولتانی عوسمانی، بە‌گوێزە‌ی «MD 48, 84; Dated 990/1582» بە‌لێنی پێگە‌یە‌کی شایانی بە‌و میرە‌ کوردانە‌ داوێ کە‌ بە‌یە‌تیان پێ‌ کردووە‌. بە‌ هۆ‌ی ئە‌م سیاسە‌تە‌ی عوسمانییه‌‌کانە‌و، بە‌تایبە‌تی کاتی هە‌لمە‌تە‌کانی رۆ‌ژ‌هە‌لات، تە‌یموور خانی ئە‌ردە‌لان، محە‌مە‌د خانی لورستان، قوبادبە‌گی ئامبیدی و زۆ‌ری دیکە‌ ولامی ئە‌رینییی داخوای سولتانیان داوێ تە‌و، عە‌بدولوه‌هابی فەرمانرە‌وای خووزستان و سولاق حوسینی فەرمانرە‌وای هە‌مە‌دانیش داواکە‌یان قبول کردووە‌. پێگە‌ی ئە‌م هە‌موو کاربە‌دە‌ستانە‌ش لە‌ شەرە‌فنامە‌دا بە‌ درێ‌ژی باسی کراوە‌.

نووسەرانی پاشکۆ لێ‌رە‌شدا ناونیشانی گە‌لیک بە‌لگە‌نامە‌ دیننە‌و، بە‌لام تە‌نیا بە‌ یە‌ک دێ‌ر، باسی نی‌وەرۆ‌کی ئە‌و هە‌موو بە‌لگە‌یە‌ دە‌کە‌ن: گوا‌یە‌ «بە‌لێنی پێگە‌یە‌کی شایان» بە‌م «چە‌ندین کوردە‌» دراوێ و هێ‌چی تر! ئە‌م پێگە‌یە‌ چ بووێ و پۆ‌چی ئە‌م بە‌لێنییە‌ دراوێ و ئایا پاشان ئە‌م بە‌لێنییە‌ ئە‌نجام دراوێ یان نا؟ بێ‌دە‌نگیی لێ‌ دە‌کە‌ن. لە‌ خالی شە‌شە‌مدا هاتوو:

«دوابە‌دوای سە‌رکە‌وتنی لە‌شکەرکیشییە‌کە‌ی سا‌لی ٩٩١ی کۆ‌چی، پۆ‌ سەر جو‌رجیا، مووش خراوێ تە‌ ژێ‌ر دە‌سە‌لاتی شەرە‌فخان، تۆ‌مارە‌کانی عوسمانی دە‌ریدە‌خە‌ن کە‌ پاش تە‌واو بوونی رە‌وتی بە‌یە‌تە‌کە‌ی شەرە‌فخان، سولتان دووبارە‌ خە‌لاتی کردووە‌. بە‌لگە‌ی ئە‌رشێ‌فە‌کانیش ئۆ‌بال پۆ‌ زانیارییە‌کانی ژباننامە‌کە‌ دە‌کیشن. ژباننامە‌کە‌ ئاماژە‌ی نە‌کردووە‌ بە‌و مۆ‌لک و ناوچانە‌ی وا پۆ‌ شەرە‌فخان گێ‌ردراوێ تە‌و بە‌لام بدلیس خۆ‌ی «نفس بتلیس» و پێنج گوندی گرینگ، ئوربان، خوروس، پێ‌سیل، حاجی کە‌ند و ئە‌ کۆ‌چکی گویزاونە‌ تە‌و پۆ‌ سنووری دە‌سە‌لاتی ئە‌و. جیی باسە‌ هێ‌چ کام لە‌م گوندانە‌ لە‌ شەرە‌فنامە‌دا ئاماژە‌یان پێ‌ نە‌کراوە‌.»

لێ‌رە‌شدا شەرە‌فخان زۆ‌ر بە‌ روونی باسی ئە‌مە‌ی کردووە‌ و دە‌لێ: «سا‌لی ٩٩١ی کۆ‌چی، پاش ئە‌وێ فەرهادپاشای سە‌ردار، ئێ‌رە‌وانی گرت و قە‌لایە‌کی لێ‌ ساز کرد. پادشا منی کلۆ‌لی لە‌گە‌ل حە‌سە‌ن پاشای مە‌زنی سەرکە‌ردە‌کانی شام نارە‌ تفلیس و گورجستان هە‌تا بارخانە‌ی پاشە‌کە‌وت و خە‌زینە‌ بە‌رین. لە‌و سە‌فەرە‌دا منی هە‌ژار چە‌ند خە‌زمە‌تیکم لە‌ چنگ هات و لە‌ چاکە‌ی ئە‌و کارانە‌ سولتان ناوچە‌ی مووش و چە‌ند گوندیکی ملکی تایبە‌تی خۆ‌ی پۆ‌ خستە‌ سەر بدلیس» (شەرە‌فنامە‌. ل. ٦٦٨).

بە‌لێ! ئە‌مە‌یە‌ خالی نا‌کۆ‌ک: شەرە‌فخان، ناوی ئە‌م «چە‌ند گوندە‌ی» نە‌هێ‌ناوێ! بە‌لام سە‌بارە‌ت بە‌ ناوچە‌ی «مووش». پێ‌شتر پێ‌وستە‌ ئە‌مە‌ روون بکە‌ینە‌و کاتیک ئاماژە‌ بە‌ «بدلیس» دە‌کری، دە‌بێ‌ ئاگادار بین باسی کام لە‌مانە‌یە: «قە‌لای بدلیس»، «شاری بدلیس»، «ناوچە‌ی بدلیس» و «یان (میرنشینی بدلیس)... شەرە‌فخانیش میرنشینی بدلیسی هەر لە‌ سەرە‌تای دامە‌زراندنییە‌و بە‌ ناوچە‌کانی «بدلیس»، «مووش» و ... لە‌گە‌ل تە‌واوی گوندە‌کانی پێ‌ناسە‌ کردووە‌. ئێ‌تر ئە‌و بە‌بە‌تیکێ‌ دیکە‌یە‌ کە‌ هە‌میشە‌ سولتانە‌کانی عوسمانی ئە‌ گەر پێ‌یان نە‌کرایێ تە‌واوی میرنشینە‌کە‌ بخە‌نە‌ ژێ‌ر دە‌سە‌لاتی خۆ‌یان؛ هە‌ولیان داوێ ناوچە‌گە‌لێ‌کی میرنشینی بدلیس دا‌بێ‌رن، بە‌لام دواتر ناچار بوون دیسان بێگەرێ‌نە‌و ژێ‌ر دە‌سە‌لاتی سە‌ربە‌خۆ‌ی میرنشینە‌کە‌. ئە‌مە‌ش دە‌گەرێ‌تە‌و پۆ‌ ملنە‌دانی خێ‌ل و هۆ‌زە‌ کوردە‌کانی ناوچە‌کە‌ و بە‌تایبە‌ت هۆ‌زی بە‌هیز و مە‌زنی رۆ‌ژە‌کی وە‌ک پالێ‌شتی سەرە‌کیی دە‌سە‌لاتی خانە‌دانی می‌رە‌کانی بدلیس. هە‌لبە‌ت ئە‌م کیشە‌ و مە‌ملاتییە‌ بە‌رە‌وام لە‌ نی‌وان سولتانە‌کانی عوسمانی و کاربە‌دە‌ستانی لە‌ هە‌موو میرنشینە‌ سە‌ربە‌خۆ‌ و نیمچە‌سە‌ربە‌خۆ‌کاندا درێ‌ژی هە‌بووێ کە‌ دواتر پتر لە‌مبارە‌یە‌و دە‌دو‌بێ‌ن.

سەبارەت بە میرنشینى بدلیس پیوستە بۆلۈپ ۴۹ سال پاش تەۋابوونى شەرەفنامە، «ئەولیا چەلەبى» لە سالى ۱۰۵۶ى كۆچىدا كاتىك سەردانى شار و قەلای بدلیس و میرنشینى بدلیس دەكات و میوانى «میر ئەبدال خانى بدلیسى، نەۋەى شەرەفخانى نووسەر دەبى، لە باسى «سنورى ئەیالەتى بدلیس» دا ئامازە بە ناۋچەى مووش دەكات و دەلى «بدلیس ئەیالەت و حكومەتتىكى سەربەخۇ» یە. واتە ۴۹ سال پاش تەۋابوونى شەرەفنامە، میرنشینى بدلیس ھەر سەربەخۇ بوو و مووشىشى لەگەل بوو. ئەولیا چەلەبى ھەرۋەھا دەلى: «خان (ئەبدال خانى بدلیسى) ھەفتا ھۆز و ەشیرەتى لەژىر دەست دایە. ... ھەر سەعاتى ئارەزوو بكا دەتوانى ھەفتا ھەزار شەرکەر كۆپكاتەۋە. (میرنشینى بدلیس) بەپى قانۇن خاۋەنى سى ھەزار ەسكەرى جەلەبەرە كە لەژىر فەرمانى خاندان لەگەل ئوردوۋى وان بو شەر دەچن... مفتى و نەقىبى شافعى و قەلادار و باجدار و شابەندەرى ھەيە كە ھەموویان لە لای خانەۋە دادەندرىن، تەنبا ئاغای خەرج و سەردارى یەنىچەرى لە لایەن سولتەنەۋە ديار دەكرین» (چەلەبى ئەولیا، لاپەرەكانى ۱۰۷-۱۰۸).

ئەولیا چەلەبى دواتر بە سەردىرى: «ئەۋو حكومەتەنەۋە لابرديان بو نىيە»، ئامازە بە «نیمچە حكومەتى ھەكارى»، «حكومەتى بتلیس»، «حكومەتى مەحمودى»، و «حكومەتى بنیانش (كە) ئەمانەش ھەر مەحمودىن» دەكات. (ھەمان سەرجاۋە. لاپەرەكانى ۲۰۹-۲۱۰).

جگە لەمە، نووسەرانى پاشكۆى ۱ لیرەشدا ديسان لەبیریان كرددوۋە كە بوخویان لە پاشكۆى ۱۲۵ چۇن باسى سنورى میرنشینى بدلیس دەكەن: «... (شەرەفخانى پىنجەم) فەرمانەرۋای ھەریمىك بوو كە لە سنورەكانى ئیرانەۋە دەستى پى دەكرد و تا ناۋچەكانى رۇزاۋای بدلیس پەلى داۋىشت.

ناۋچە و مەلبەندەكانى ژىر فەرمانى برىتى بوون لە: عادلجەۋاز، مووش، مەلازگرد، ئەخلات، ئەرجىش، تاتوان، گويزەل دەرى، ئۇكان و بەشېك لە گواش» (شەرەفنامە، پاشكۆى ۲، لاپەرەى ۱۱۰۰).

دواتر پاشكۆى ۱، بە سەردىرى «ژيانامە: رېگەيەك كە كەمترىن رېبوار گرتوویانەتە بەر» دەپەرژىتە سەر ژيانى خىزانى شەرەفخان و دەلى:

«ھىشتا زۆر لایەنى ژيانى شەرەفخان روون نەبۆتەۋە. رېگەيەك بو زانىنى ئەۋ بوارانە، نووسىنەۋەى ژياننامەيەكە. ھىندەى ئىمە بزائىن، گەلىك لایەنى گرینگى ژيانى شەرەفخان لە ھىچ سەرچاۋەيەكى نووسراۋدا باس نەكراۋە. سەرنەجام گەلىك پرسىار بى ۋەلام ماۋنەتەۋە. جا بو ئەۋەى بتوانى ئەم گرتانەش چارەسەر بکەين، دوو پىشنىار بو توپۇنەۋەى زياتر دەكەين: يەكەم ژيانى خىزانى؛ دوۋەم، مەرگى شەرەفخان ئەمانەش پەيۋەستىن بە ژياننامەكە و رووداۋەكانى بەشەكانى دىكەى شەرەفنامە».

نووسەران پىمان نالىن ئەگەر «ئەم لایەنەنى ژيانى شەرەفخان» لە ھىچ سەرچاۋەيەكدا نەنووسراۋن، چۇنچۇنى و لەسەر چ بنەمايەك ئەم ژياننامەيە دەنووسنەۋە؟ رەنگە بەپى ئەم چەند بەلگەنامەيە بى كە يان رېكەوتيان پىۋە نىيە و يان ئەگەر رېكەوتەكەى لەگەل مەبەستەكەيان يەك نەگرىتەۋە، بەھەلە ھەژماری دەكەن و بەحەزى خۇيان دەبگۇرن! (دواتر باسى ئەم بەلگەيە و بەلگەكانى دىكەش دەكەين). لیرەدا نووسەرانى پاشكۆى ۱، باسى «برا و كورەكانى شەرەفخان» بەم چەشەنە دەروورژىن:

«رەگەزى نىر لای شەرەفخان پىگەيەكى بەرزى ھەبوۋە، كەچى لە بەشەكانى دىكەى شەرەفنامەدا ئامازەيەكى بە كورەكانى ترى نەكرددوۋە، بەلام رەچەلەكناسى و بنەچەكەى حوكمدارانى كوردى بەرلە ئاۋابوونى خۇرى

میرنشین و تهنات کاتی تیداچوونی هر میرنشینیکیشی زور به بایه‌خه‌وه باس کردووه، به جوریک که ژماره‌ی ته‌واوی برا و کورانی هر حوکمداریکی هیناوه‌ته‌وه».

لیره‌دا ئیمه ناپه‌رژئینه سهر واتای نازانستی و نائه‌کادییمیکی «به‌رزبوونی پیگه‌ی ره‌گه‌زی نیر لای شه‌ره‌فخان». تهنیا جه‌خت له‌وه ده‌که‌ینه‌وه که به‌لی راسته شه‌ره‌فخانی پینجه‌م جگه له «شه‌مه‌دین» که ده‌سه‌لاتی میرنشین بدلیسی بۆ جه‌پیش‌تووه، باسی کوره‌کانی دیکه‌ی خوی نه‌کردووه. به‌لام لیره‌دا ده‌بی پرسیار له نووسهرانی پاشکو بکه‌ین ئیوه وه‌ک «تویژه‌ری میژوو»، چ گریمان‌ه‌یه‌کتان بۆ ئهم که‌مایه‌سییه هه‌یه و به‌ روونبوونه‌وه‌ی ئهم‌ه‌ش، چ گرینکویژه‌یه‌کی میژوویی ئهو سهرده‌مه بۆ ئیمه روون ده‌بیته‌وه؟

پاشان نووسهرانی پاشکو باسه‌که ده‌به‌نه سهر ناوی کوره‌کانی شه‌ره‌فخانی پینجه‌م و لیره‌دا له‌ژیر سهر‌دیپری «شه‌مه‌دین یان ئهم‌ده»، باسیکی زور ئالوز دیننه مه‌یدان سه‌بارت به کوریک‌ی شه‌ره‌فخان که گوايه ناوی شه‌مه‌دین یان شه‌مه‌دین‌ئهم‌ده بووه و یان نه‌خیر شه‌مه‌دین و ئهم‌ده، دوو کوری جیاوازی شه‌ره‌فخان بوون و ده‌لین:

«ئهبولمه‌عالی شه‌مه‌دین‌به‌گ، تاقه کوری شه‌ره‌فخانه که له شه‌ره‌فنامه‌دا ناوی هاتووه. وا ده‌رده‌که‌ووئ نووسهر زیاتر ئهمی له‌چاو کوره‌کانی دیکه، لا په‌سه‌ند بووبی. هه‌روه‌ها ده‌زانین که شه‌ره‌فخان کوریک‌ی بووه به‌ناوی ئهم‌ده که ناوی له شه‌ره‌فنامه‌دا نه‌هاتووه. رپی تیده‌چی ئهم‌ده و شه‌مه‌دین هه‌ر یه‌ک که‌س بووبن. نووسهره‌کانی عوسمانی کوره‌ گه‌وره‌ی شه‌ره‌فخان‌یان به شه‌مه‌دین‌ئهم‌ده ناو بردووه. ئیمه نه‌مانتوانی ناوی شه‌مه‌دین له ئه‌رشیشه‌کانی ده‌وله‌تی عوسمانیدا ساغ بکه‌ینه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه له‌وانه‌یه ئهو که‌سانه‌ی که شه‌ره‌فخان ناوی هیناون، که‌م یا زور، ناویان جیاواز بووبی له‌و ناوانه‌ی وا له به‌لگه‌نامه‌کاندا

هاتون».

لیره‌دا دیار نییه نووسهرانی پاشکو‌ی ۱ به‌پی چ به‌لگه‌یه‌ک ده‌زانن که شه‌ره‌فخان کوریک‌ی دیکه‌ی هه‌بووه به‌ناوی ئهم‌ده؟ خۆشیان باه‌ریان به‌ بووچوونی خویان نییه و ده‌لین ره‌نگه شه‌مه‌دین و ئهم‌ده یه‌ک که‌س بوون!» تهنات دواتر ده‌لین:

«دوو‌ریش نییه، ئهم‌ده کوری دووه‌می شه‌ره‌فخان بووبی و ... به‌لام هوی ناو نه‌هینانی له شه‌ره‌فنامه‌دا روون نییه».

سه‌یر ئه‌وه‌یه نووسهرانی پاشکو هیشتا روونیان نه‌کردووه‌ته ئایا ئهم‌ده‌یک وه‌ک کوری شه‌ره‌فخان بوونی هه‌بووه یان نا، ده‌په‌رژئینه سهر ناساندنی ئهم‌ده و بۆشیان گرینگ نییه ئهم‌ده بیت یان شه‌مه‌دین و ده‌لین:

«ئهم پیناسه‌یه‌ی وا ئیمه بۆمان پینشیار کردووه ... بی‌گومان ده‌کری به‌ هیند وه‌ریگری، به‌لام ده‌بی هیندیک راستی له باره‌ی ئهم‌ده‌وه به‌خاته به‌رده‌ست. جا ئیتر شه‌مه‌دین بی‌ یان کوریک‌ی دیکه‌ی شه‌ره‌فخان. ئهم‌ده کوری شه‌ره‌فخان له میژووی مووشدا که‌سایه‌تییه‌کی ناسراو بووه. بدلیس وه‌ک «ئوجالقیق» یک و پیگه‌ی میرانگرانه‌ی میرنشینیک، دراوه‌ته کوره‌ گه‌وره‌ی، واته شه‌مه‌دین. بۆیه ئهم‌ده پاش و پینش خانه‌نشین بوونی شه‌ره‌فخان، حوکمی ده‌قه‌ریکی سهر به‌ بدلیسی کردووه».

به‌لی! نووسهرانی پاشکو به‌م ژوره تاریکه ده‌لین تویژینه‌وه و گه‌ره‌کیانه پشیله ره‌شه‌ی ئهم‌ده، و یان گرینگ نییه تهنات ئه‌گه‌ر شه‌مه‌دین و یان خود کوریک‌ی دیکه‌ی شه‌ره‌فخانیش بیت، تیدا بدۆزنه‌وه! سه‌یر ئه‌وه‌یه نووسهرانی پاشکو هیشتا بوونی ئهم‌ده‌یان بۆ ساخ نابیته‌وه به‌لام خوینه‌ر ده‌خه‌نه گیزاوه‌یه‌کی دیکه و یاری به‌هیندیک ریکه‌وت سه‌بارت به‌ ئهم‌ده ده‌که‌ن و ده‌لین:

«ئەحمەد يەكەم جار، ۱۸ى قوربانى ۹۸۶ى كۆچى، ناوى وەك سەنجهق بەگى مووش ھاتووه. (واتە ۲ مانگ و ۱۵ رۆژ پاش «بزووتنى» شەرەفخانى پىنجەم لە نەخجەوانەو بەرەو بدلىس). بەلام واديارە لە سالى ۹۹۳ى كۆچى، بەدواو سەنجهقى مووش بە بەدلىسەو بەستراو (نەخىرا! سالى ۹۹۱ى كۆچى، پاش شەرى تفلېس و گورجستان بووه. نووسەرانى پاشكۆ لەبىريان چووہ كە بۆخۇيان لەسەرەوہ باسيان كرددوہ پاش ئەم شەرە مووش ديسان خراوہ تەوہ ژىر فەرمانى شەرەفخانى پىنجەم، واتە گەراوہ تەوہ بۆ سەر مىرنشىنى بدلىس). لەو سالەدا بە ئەحمەد، گوتراوہ مىرلىوای شەرەفخان يا وەلەدەى شەرەفخان؛ بەلام سالى ۹۹۶ى كۆچى، پىيان گوتووہ سنجەق بەگى مووش (واتە بە ئەحمەد گوتراوہ سەنجهق بەگى مووش). مووش سالى ۹۷۲ى كۆچى كە لە بدلىس جوئ كراوہ تەوہ، تا ئەو كاتەى وا ئەحمەد حوكمى گرتۆتە دەست (واتە تا سالى ۹۹۶ى كۆچى، يانى لەو سالانەدا كە شەرەفخانى پىنجەم لە ئىران بووہ و مىرنشىنى بدلىس داگىر كرابوو)، دوو سنجەق بەگى تىرشى ھەبوون. ئەوانىش بەھائەدەين و قليچ بوون و ناويان لە لىستەكەى شەرەفنامەدا نىبە. دەشى ئەحمەد ناودارترين مىرى كوردى ئەو ناوچەىە بووبى و پىش سالى ۹۸۶ى كۆچىش، بەتايبەت سالى ۹۷۷ى كۆچى، فەرمانرەوای ھەمان سنجەق بووبى؛ سالى ۹۹۲ى كۆچىش، بەرەسمى سنجەق بەگى مووش بووہ (واتە ئەم ئەحمەدە زووتر لە باوكى گەراوہ تەوہ ھەرىمى بدلىس و «پىش سالى ۹۸۶ى كۆچى، بەتايبەت سالى ۹۷۷ى كۆچى» بووہ تە ناودارترين مىرى كوردى ئەم ناوچەىە! لە كاتىكدا شەرەفخانى پىنجەم مانگى شەوالى ۹۸۶ى كۆچى لە نەخجەوانەوہ وەرئىكەوتووہ بەرەو بدلىس! ئىمە دەزانين كە لە سالى ۹۴۲ى كۆچىيەوہ كاتىك سولتان سولەيمانى عوسمانى

«ھەرىمى بدلىس» داگىر دەكات و باوكى شەرەفخانى پىنجەم، واتە «شەمسەدەين خان لەوئى «دەردە پەرىنى» و ئەویش «لەترسان رەوى و روى كرده خاكى عەجەمان» (شەرەفنامە، ل ۵۵۵)، تاكو «سىھەم رۆژى مانگى شەشەكان /مانگى شەوال/ى سالى ۹۸۶ى كۆچى» (شەرەفنامە، ل. ۶۶۶) كە شەرەفخانى پىنجەم لە نەخجەوانەوہ بەرەو بدلىس دەردەچى، واتە لە ماوہى ۴۴ سال «دەردەدەرى و لە ولاتى غەربايەتى» مانەوہى ھۆزى رۆژە كىدا، ھىچكام لە ئەندامانى مالباتى شەرەفخان لە ھەرىمى بدلىس نەبوون تا ئەم «ئەحمەدە» يان «ئەحمەد شەمسەدەين يان ...»، سەنجهق بەگى مووش بووبىت.

دواتر ئەم گىزاوہ لە پاشكۆى ۱ دا، ھەر دى و قولتر دەبى و نووسەران دەلین: «وہك لە سەرەوہ ئاماژمان پىن كرد، مووش سالى ۹۹۱ى كۆچى، دراوہ تە شەرەفخان. وا وىدەچى ئەحمەد بە جيا كرددنەوہى مووش رازى نەبووبى. ئەو، بە چەند مەرچىك ناوچەى نەخجەوانى لە ھەلمەتەكانى سالى دواتر بەدەست ھىناوہ. بە گويەرى «MD»، ئاشكرايە يەكئىك لە نىگەرانييەكانى شەرەفخان پىرسى «تىمار»ى ئەوانە بووہ كە لە ھەلمەتەكەدا بەشدار بوون. تەنانەت داواى «تىمار»ى ئەو كورانەشى كرددوہ كە ھەلا توون بۆ كۆشكى سەفەوى؛ بۆيە رەنگە دەولەتى عوسمانى، لە وەلامى ئەم داخوازىيەى شەرەفخاندا، پۆستە نوپىيەكەى ئەحمەدى لە نەخجەوان پەسەند كىردى».

سەرنجراكىشە نووسەرانى پاشكۆ چەند لاپەرە پىشتر ئاماژەيان پىن كرددوہ كە لە سالى ۹۹۱ى كۆچى مووش دراوہ تەوہ شەرەفخانى پىنجەم، بەلام سەير ئەوہىە ھەر لەم چەند دىرى سەرەوہدا دەلین، «واديارە» سالى ۹۹۳ى كۆچى «سەنجهقى» مووش بە بدلىس بەستراوہ تەوہ. واتە پىدانەوہى مووش بە شەرەفخان بەماناى ئەوہ نەبووہ كە مووش

که تو توته زېر دهسه لاتی بدلیس؟!

له لایه کی دیکه وه، به پئی چ به لگه یه ک
وا ویده چی ئه حمه دی کورئ شهرفخان
«به جیا کردنه وی مووش رازی نه بووبی» ئه ویش
له کاتی کدا بۇخویان له سه ره وه ده لئین، مووش
سالی ۹۷۲ ی کۆچی له بدلیس جیا کراوه ته وه.
هه لبت له م ساله دا ئه و «ئه حمه د» ه که گوايه
کورئ شهرفخانه، ناتوانی به هیچ شیوه یه ک له
مووش بووبیت، چونکوو له م ساله دا شهرفخان
به خوئی و مالبتییه وه له «لای عجه مان بووه»!
لیره دا نووسه رانی پاشکۆی ۱ ده لئین: «ئه و،
به چهنده مەرچیک ناوچه ی نه خجه وانانی له
هه لمه ته کانی سالی دواتر به ده ست هیناوه».
«ئه و»، مه به ست کییه؟ شهرفخان یان
ئه حمه دی کورئ؟ له لایه کی دیکه، «سالی
دواتر»، واته سالی ۹۹۲ ی کۆچی نه ک هه ر
به پئی زانیارییه کانی شهرفخان، به لکوو
به گویره ی زانیارییه کانی قه وماو له م ساله دا، له
کتیبه کانی «تاریخی عوسمان پاشا» و «ئیرانی
سه رده می سه فه وی» و «تاریخ عباسی یا
روزنامه ملا جلال» و «تاریخ عالم آرای عباسی،
هیچ شه ریک له لایه ن عوسمانییه کانه وه بۆ
«وه ده ست هینانی نه خجه وان» له م ساله دا
رووی نه داوه!

پاشان نووسه رانی پاشکۆی ۱ باسی
زیاته ددین کورئکی دیکه ی شهرفخان ده که ن
و ده لئین، له و به لگه نامانه ی عوسمانیدا که
بلاویان کردوه ته وه و ریکه وتی ۱۰۰۱ ی
کۆچی پیویه (مه به ستیان به لگه نامه ی
۲ یه)، ناوی «زیاته ددین» هاتوه ههروه ها له
تۆماره کانی سه فه وی سالی ۱۰۱۱ ی کۆچیشدا
ئامازه به وه کراوه که «باوکی کۆچی دوایی
کردوه یا ده سه ردارئ پۆسته که ی بووه. ئه و،
ناوی له شهرفنامه دا نه هاتوه، که ئامازه یه که
بۆ پیوه ندی له گه ل سه فه وییه کان». زۆر
سهیره، ئه گه ر ناوی له «تۆماره کانی سه فه وی» دا
هاتی، ئه مه ئامازه یه بۆ پیوه ندی زیاته ددین
له گه ل سه فه وییه کان؛ و گوايه له بهر ئه مه ش

ده شهرفنامه دا ناوی نه هاتوه؟! سه رنج بده نه
دریژه ی ئه م باسه. تۆ بلیی چون ده بی له م
رسته به تیگه یین:

«له ده ره وه ی نیگه رانییه سیاسیه کانی
شهرفخاندا، که کتیبه که ی بۆ عوسمانییه کان
ته رخان کردوه، به گویره ی تۆمارئکی
گرینگی سه فه وییه کانیش، زیاته ددین ده وری
له پیکدا دانه کانی نه خجه واندا هه بووه.
ههروه ها سالی ۱۰۱۵ ی کۆچی به یعه تی به
شاعه عباسی یه که م کردوه». واته: شهرفخان
«نیگه رانیی سیاسی» ی هه بووه بۆیه کتیبه که ی
بۆ عوسمانییه کان «ته رخان» کردوه و
به پیچه واننه ی ئه مه ش، زیاته ددین «به گویره ی
تۆمارئکی گرینگی سه فه وییه کان» ده وری له
پیکدا دانه کانی نه خجه واندا هه بووه، ههروه ها
سالی ۱۰۱۵ ی کۆچی «به یعه تی به شاعه باسی
یه که م» کردوه.

جا ئه م ۳ لیکدا نه وه ی نووسه رانی پاشکۆی
۱ به یه که وه گری بده ن، له کاتی کدا «به یعه تی
زیاته ددین» ۱۰ سال پاش ته واو بوونی
نووسینی شهرفنامه روویداوه.

به لام سه به رت به «تۆماره گرینگه که ی
سه فه ویان» که باسی به یعه تی زیاته ددینی
کردوه، کتیبه «تاریخ عالم آرای عباسی» یه
که له لاپه ره ی ۷۲۱ و له رووداوه کانی
سالی ۱۰۱۵ ی کۆچی و له باسی شه رکانی
ده وروبه ری «نه خجه وان» دا، هاتوه که گه لیک
له سه ره کرده کانی کورد و له وانه ش «میر
شهرف حاکم جزیره و ضیاء الدین خان ولد
شهرفخان حاکم بتلیس»، واته میر شهرف،
حاکمی جزیره و زیاته ددین کورئ شهرفخان
حاکمی بدلیس، «بنا بر اظهار دولتخواهی و
انجاح مطالب و مقاصد خود نزد امیر کونه خان
(حاکم ایروان) آمده باتفاق بدرگاه جهان
پناه (واته شاعه باس) آمدند و بوساطت خان
مذکور در حدود نجوان سعادت بساط بوسی
دریافتند» و پاشان هه رکامیان خه لات کران
و گه رانه وه شوینی فه رمانه واییان. جا ئه م

«بەیعەتەى زیائەددین بە شا عەباس» لە سالى ۱۰۱۵ى كۆچیدا دەتوانى چ پەيوەندییەكى هەبى بە شىوازى نووسىنى شەرەفنامە كە لە سالى ۱۰۰۵ى كۆچیدا تەواو بوو، ئەووش وەك گەلىك لە تىروانىنەكانى نووسەرانى پاشكۆ، ديار نىيە.

دواتر لە پاشكۆى ۱۵، هاتوو:

«بەلگەنامەى «MD 78, hkm. 1227» دەقیكى تىدایە كە سالى ۱۰۱۸ى كۆچى نووسراو و تىشك دەخاتە سەر ئەو بەلگەنەى وا لە سەرەو بەسما كەرد. (يانى) لە بەلگەنامەى كى عوسمانى كە لە سالى ۱۰۱۸ى كۆچیدا نووسراو، دەقیكى تىدایە ئامازە بەو دەكات كە: بەگوپرى تۆماریكى گرینگى سەفەویەكان، زیائەددین دەورى لە پىكدادانەكانى نەخجەواندا هەبوو و سالى ۱۰۱۵ى كۆچى بەیعەتى بە شاعەباسى یەكەمەو كەردوو. واتە هەمان ئامازەى «ئەسكەندەرى مونسى لە «تارىخ عالم آرای عباسى»دا». دواتر دەلین: «ئەمجا زیائەددین لە لایەن عوسمانىیەكانەو كراو تە فەرمانرەواى بدلیس». لىرەدا نووسەرانى پاشكۆى ۱، ديارى ناكەن كاتى ئەم «ئەمجا»یە، كەى بوو؟ بەلام دەلین:

«هەرەوا رېشى تىدەچى لە نىوەرەستى ئەو ماوویەى نىوان شەرەفخان و زیائەددیندا، كە ئىمە دەیزانىن، شەمسەدىن كراپتە فەرمانرەواى بدلیس. زیائەددین، بەگوپرى بەلگەنامەكە، ئەو كەسەىە كە وەك فەرمانرەواى بدلیس ناوى هاتوو و چەندىن سال حوكمرانىى مىرنشینهكەى كەردوو خۆ ئەگەر شەمسەدىن حوكمرانىى كەردى، كاتىك كەردوویتى كە شەرەفخان هېشتا ماو. سنجەقەكانى دەورەبرى بدلیس هېچ بەلگەىەكىان لى چەنگ ناكەوى تا لە پر كەردنەوى ئەم كەلینەدا یارمەتىمان بەن. تەننەت ناشزانىن سالى ۱۰۰۲ى كۆچى، كى فەرمانرەواى مووش بوو. هەر بەپىی

بەلگەنامەى نىو پاشكۆكە، دوور نىيە زیائەددین ئەو كەسە بووى كە دەورەبرى سالانى ۱۰۰۰ى كۆچیش حوكمرانىى «مووش»ى كەردى».

لىرەدا ديار نىيە زانىنى «فەرمانرەواى مووش» لە دەورەبرى سالى ۱۰۰۰ى كۆچیدا، چ گرینگىیەكى بۆ نووسەرانى پاشكۆ هەبە؟ لە كاتىكدا، لە سالى ۱۰۰۱ى كۆچیدا بەگوپرى هەمان بەلگەنامەى ۲ كە لە ژىرەو پتر باسى دەكەن، شەرەفخان داواى «قاپۆ مۆتەفەرلىقى» بۆ زیائەددین كەردوو و دەلى: «ئىستا زەوى «زەعامەت»ى هەبە و لە پایتەختى ئىمپراتۆرىيە بۆ خزمەتى ولات». هەرەوا مەبەستى نووسەرانى پاشكۆ لە «بەلگەنامەى نىو پاشكۆ»، كامە بەلگەنامەى؟ ديار نىيە. ئەگەر لەم بەلگەنامەىدا كە وەك «شاهید» باسى دەكەن، ئەم ئامازەى هەبى، ئىتر پىوىست ناكات بلین: «دوور نىيە ...». كەواوو لەم بەلگەنامەىدا كە ديار نىيە مەبەستیان كامەىە، ئامازەىەك كە بىسەلمىنى: «زیائەددین دەورەبرى سالى ۱۰۰۰ى كۆچى (نەك سالانى ۱۰۰۰ى كۆچى!) حوكمرانىى مووش-ى كەردى»، بەدى ناكرى. ئەم شىوازە لە «سەلماندىن»، بەگوپرى فەلسەفى پىی دەگوترى «سەفسەتە».

پاشكۆى ۱، دواتر باسى كورپكى دىكەى شەرەفخان بەناوى بەهرام (بارام) دەكات و دەلى:

«بارامیش یەكىكى تر بوو لە كورانى شەرەفخان، نازاندرى داخوا بارام ئەو كورە ناو نەهیندراوى خشتەكەى خوارەویە یان نا». مەبەستى نووسەرانى پاشكۆى ۱ لە خشتەى ناوەكان، بەلگەنامەكانى ۱ و ۲ كە بەهوى هەل لى تىگەىشتىنىان لەم دوو بەلگەنامەىە، دوچارى ئەم گىژاویە بوون سەبارەت بە بارام. ئەم «كورە»، زیائەددینە نەك بەهرام یان بارام. لە دەقى نووسراو كەى شەرەفخان لە بەلگەى ۱۵، بەروونى ئامازە بە ناوى زیائەددین كراو

که داواى «قاپۆ مۆتەفەرىقەلىغى» بۆ كىردووۋە بەرپىرسەكەى عوسمانى لە بەلگەى ۱، ۱، بە ھەلە نووسىيويىتى: «بۆ كورپكى داواى مۆتەفەرىقەلىقى كىردووۋە» و ناوى نەھىناوھ و نووسەرانى پاشكۆ يان لەمە تىنەگە يىشتوون و يان خۇيان لى گىل كىردووۋە و پىيان وايە ئەمە دەبى بارام بىت كە ھەر ناويشى نەھىندراوھ. لە خوارەوھ باسى جياوازىي ئەم دوو دەقە دەكەين.

نووسەرانى پاشكۆ دواتر سەبارەت بە بارام دەلەين:

«بەلام زاندراوھ كە برىك دەسلەت و ناوبانگى لە ناوچەكەيدا ھەبووھ (ديار نىيە لەكوپسە «زاندراوھ»). تەنيا لەوھ دلتىيان كە شەرەفخان داواى «مۆتەفەرىقەلىقى» بۆ كىردووھ (زۆر سەھىرە! بەھرام يان بارامىك كە ناوى نەھاتووھ، چۆن دەكرى دلتىيا بن داواى «مۆتەفەرىقەلىقى» بۆ كىردى؟ لە كاتىكدا شەرەفخان نەك داواى «مۆتەفەرىقەلىقى»، بەلكى «قاپۆ مۆتەفەرىقەلىغى» كىردووھ. ئەويش بۆ زىئەددىن، نەك بۆ «بەھرام». تەنانت لەم بەلگەنامە بەدا، ناوى بەھرام و يان بارام ھەر نەھاتووھ. سەيرتەر ئەوھ يە كە نووسەرانى پاشكۆ لىرەدا بە ئامازە بە بەلگەنامە يەك دەلەين: «واش دەردەكەوئ ھەولى مۆتەفەرىقەلىقى «وان» بۆ دابى». برىا نووسەرانى پاشكۆ، وینەى ئەم بەلگەنامە شىيان بلاو كىردباوھ كە ئامازە يان پى كىردووھ.

وھك دەركەوت، نووسەرانى پاشكۆ بە پىشتەستىن بە بەلگەنامە كانى ۱ و ۲، گىژاويەكى زۆر ئالۆزتر بۆ خوینەر ساز دەكەن كە روون كىردنەوھ كەى گەلىك دژوارە، بۆيە پىويستە خوینەر وینەى بەلگەنامە بلاو كىراوھ كان و دەقى وەر گىژدراوھ كانى، زۆر بەوردى لەگەل ئەم لىكدانەوھى خواروو بەراورد بكت.

ئىمە لەسەر ئەو برىوايەين كە بەلگەنامەى ۱، لە لايسەن بەرپىرسىكى عوسمانىيەوھ نووسراوھ، نەك شەرەفخان، چۆنكوو:

۱ لەسەرەتاي بەلگەنامەى ۱، نووسراوھ: «تۆمارى داخوازىيە كانى شەرەفخان، فەرمانرەواى بدلىس». پاشان ھاتووھ:

بۆ يەك كىك لە كورە كانى
بۆ دوو لە كورە كانى
بۆ يەك كىك لە پىاوە كانى
(نەك كورە كەم)
(نەك كورە كانم)
(نەك پىاوە كانم)
مۆتەفەرىقەلىق

زەمەت

چاوشلىق

(۱)

(۲)

(۳)

بۆ ۱۰ سوار

بۆ ۱۳ سەربازى بدلىس

بۆ ۲۴ لە پىاوە كانى (نەك پىاوە كانم)

تەرەقى

سىيەكى زەوييەكى تىمار

ئىيتىدا

(۴)

(۵)

(۶)

لىرەدا زۆر بە ئاشكرا دەبىنيان كە بەرپىرسىكى عوسمانى باسى كەسىكى سىيەم، واتە شەرەفخان دەكات و تەنانت شەرەفخان بە بەندەى نۆكەرى سولتان ناوژەد دەكات و دەلەين: «بەرىز سولتانی بەختەوهر، بەندەى نۆكەرتان، خان (لىرەدا ديار نىيە بۆچى نووسەرانى پاشكۆ، واتاى «خانى كورى خان» يان قرتاندووھ! و تەنيا «خان» يان داناوھ؟! بەلام دواتر و لە دىژەى نووسراوھ كە ياندا ئامازە يەكى زۆر ناروون و ئالۆز بەم واتايە بەشيوھى «خان اوغلى خان»، واتە «خانى كورى خان» دەكەن (لەمىژە ملكەچى پايبەرزتانه (باسى

کەسی سێهەم واتە شەرەفخان دەکات)، ئیستاش ئەمەگدار و گوێرایەلی بەرەوی عوسمانییە (دیسان باسی کەسی سێهەم واتە شەرەفخان دەکات)، (و) لەگەڵ خێلە کەیدا بەشداری هەلمەتەکانی رۆژھەلاتی کردوو (دیسان باسی کەسی سێهەم واتە شەرەفخان دەکات) و جەنگاویریکی دلسۆز بوو (دیسان باسی کەسی سێهەم واتە شەرەفخان دەکات) داخوایییەکانی (واتە داخوایییەکانی شەرەفخان) زۆر نین. بریتیین لە پلە یەکی «موتەفەرریقەلیق» بۆ یەکیک لە کورەکانی (واتە یەکیک لە کورەکانی، ئەک یەکیک لە کورەکانم) و پلە «چاوشلیق» بۆ ئەوانی دیکە (ئەمش هەلەبە کە بەرپررسە عوسمانییە کە کردوو یە. داخواییی ئەم پلە یە یە بۆ «ئەوانی دیکە نە کردوو» بەلکوو بۆ کەسێک بەناوی «محەمەد»ی خەلکی مووش کردوو. برواننە «داخوایییەکانی بەندە» لە بەلگەنامە ۱۲دا، ئەگەر داخوایییەکانی خزمەتکارەکان پێ بە پێی رەزامەندی ئیمپراتۆریی بەرێژتان بێ. لەبەر خزمەتکارەکان گرینگە رازی بێ. ئەگەر ئیستا ناکرێ پلەکان بەخشرین، دەکرێ دوا بخرین. ئەم دوایی رەستە یەش لە بەلگەنامە ۱۱دا، نییە).

سەرنجراکێشە کە هەر ئەم دەقە لە کتیی «تابلۆکانی شەرەفنامە»، لە نووسینی «عەبدولرەقیب یوسف» لاپەرە ۱۲۶۹دا، بەم شیوە یە خوارووە بە کوردی وەگیراوە:

«پاشای بەختداری من، بەندە ی تۆ لە کۆندا ناوی هاتوووە کە لایەنگری ئیو یە و خان ی کوری خان و دلسۆز و ملکەچی ئیو بوو و، بە هەموو خێلە کە یەو بەشداریی شەری رۆژھەلاتی کردوو. هیوای ئەو یە دیسان پلە ی موتەفەرریقی بەدریتە کوریکی و چاوشی بە یەکیکی تری، ئەرکی بەندایەتی ئەو یە کە بە ئۆمیدە جیی رەزامەندیی پاشا بێ. ئەو ی راستی بێ بەخشەندە یی و چاکە ی ئیو ی بە فرمانی پاشای خاوەن مەزنا یە تیو یە

گرێ داو».

لەم وەرگیرانەدا ئیتر بە روونی دیارە کە ئەم دەقە لە لایەن کەسیکی دیکە، واتە بەرپررسیکی عوسمانییەو نووسراوە. بەلام دیار نییە بۆ نووسەرانی پاشکو هیندیک واتای دیکە یان لێ زیاد کردوو و چەند وشە یەکی دیکە یان لێ «قرتانوو»؟

کەوابوو ئەم بەلگەنامە یە دەقی نووسراو ی بەرپررسیکی عوسمانییە کە هاوپیچی داخوایییەکانی شەرەفخان، واتە «داخوایییەکانی بەندە» (بەلگەنامە ی ۲) کراو و بۆ سولتان ی عوسمانی ناردراو.

جگە لەمانە؛ تیبینیەکانی ۱ تا ۶ (واتە: ۱- هیچ خزمەتیکی نە کردوو و کەلکی نەبوو. ئیستا دەتوانرێ چی بکری؟ ۲- زوویەکی زعامەت بەخشرا، ۳- پلە ی چاوشلیق بەخشرا، بە پیی «تەلخیس» یکی ئەم دواییە، ۴- تەرەقی بەخشرا، ۵- سێ یەکی زوویەکی تیمار بەخشرا، ۶- ئیبتیدا بەخشرا)، دەبی سولتان نووسییتی، بەلام ئەم تیبینیانە ی سولتان لەسەر بەلگەنامە ی ۱۱ کە نووسراو ی بەرپررسە عوسمانییە کە یە بۆ سولتان، نەنوسراو؛ بەلکوو لەسەر خستەکانی دەقی داخوایییەکانی خودی شەرەفخان (لەسەر خستەکانی بەلگەنامە ی ۱۲) نووسراو. جگە لەمانەش ژمارە ی ئەو کەسانە ی شەرەفخان لە خستە کەیدا ناوی بردوون لەگەڵ ئەو هەژمارکردنە ی بەلگەنامە ی ۱۱ جیاوازان هە یە کە لە ژێرە و لە خالی ۱۴دا، پتر باسی دەکەین.

۲ سەبارەت بە «داخوایییەکانی بەندە» (بەلگەنامە ی ۲ دەستی راست):

لە نووسراو ی ئەم دەقەدا بەروونی دیارە شەرەفخان لە لایەن خۆ یەو (کەسی یە کەم)، داواکارییەکانی لە سولتان (کەسی دووم) دەردەبری و زۆر بە روونی جیاوازی دەربرینەکانی ئەم دوو بەلگەنامانە دەبینین، هەرەها شەرەفخان دوو جار داخوایییە کە ی خۆ ی بەستوووەتەو بە واتای «بە پیی

ياسای ئيمپراتورى» و جاريكىش به واتاي «پشتبهستوو به قانونى ئيمپراتورى»، بهلام نووسهرانى پاشكو نهك ههر له جياوازي نيوان ئهم دوو دهقه تينهگهيشتوون، بهلكوو خوڤان زهحمت نهداوه لهم دوو واتايهش بكوئنهوه كه پاشخانىكى ميژوويبيان ههيه.

ئىستا دهروانىنه داخووزيهكانى شرهفخان له بهلگهنامهى ۱۵۲ كه به سهردپري «داخووزيهكانى بنده» (واته كهسى يه كه م) دهست پندهكات.

پاشان شهرفخان دهلي:

داواكارم (كهسى يه كه م)، پلهى «قاڤوو موتهفهرريقهلقى» بهخشن (واته ئيوهى سولتان بيههخشن) به زياتهددين. كورى خزمهتكارى خوڤان (ليردها شهرفخان وهك ريزگرتن، خوڤى دهكاته كهسى سيههم) كه ئىستا زهوى «زهعامت»ى ههيه و له پايتهختى ئيمپراتورىيه بو خزمهتى ولات.

داواكارم (كهسى يه كه م)، به پيى ياساي ئيمپراتورى، زهوى «زهعامت» بهخشن به كورپكى ترى بنده سهيدى، كه به ههمان شيوه خزمهت دهكا.

داواكارم (كهسى يه كه م)، به پيى ياساي ئيمپراتورى «زهعامت» و «تيمار» به كوراني برايانى بنده خهلهفبهگ، عهلى خان و مستهفا بهخشن.

دهربارهى محهممهده، كه يه كيكه له سوارهكانى مووش، ههر «ئوجاق بهگ» يك بهردهوام يه كيك له پياوهكانى، وهك «دهرگا چاوشليق»، ده نيرتته پايتهخت. جا له بهر ئهوهى پياوهكهى ئيمه، شههاب چاووش، كوچى دوايى كردوو. داواكارم (كهسى يه كه م) بهرموون پلهكهى بهم محهممهده بهخشن. (ليردها نووسهرانى پاشكو له ژيرونوسيكدا، به بى هيج بهلگهيهك پييان وايه ئهم «محهممهده»، رهنگه ههمان مير محهممهده ناسرهدين بى كه ئهمه گدارى باوك و باپيرى شهرفخان بووه).

۲ بۇ ئاگادارىيى خوڤنهران، بهكارهينانى

ئەلفوڤيى لائىنى بۇ رېڤكهوتى بهلگهنامهكان لهسهه گۆشهى هينديك لهم بهلگهنامهكانا به لائىنى، پيشانمان دهكات كه دهبى به لائى هههه زور، پاش دامهزرانى «كومارى توركيا» و له سالى ۱۹۲۷ بهم لاوه، كاتيك له «كومارى تازه پيكهاتوووى توركيا» ئەلفوڤيى لائىنى دهكار كراوه، ئهم رېكهوته لهسهه بهلگهنامهكانا نووسرايى؛ و به لائى هههه كهميش له سالى ۱۹۸۴ بهم ولاوه، كاتيك بو يه كه مجار ئهركى «كاروبارى رېكوپيىك كردن و پاراستنى بهلگهنامهكانى عوسمانى» دراوه به ئهجمهنى وهزيرانى ئهوكاتى توركيا (دواتر باسى ئهم «رېكوپيىك كردنه» و ليكهوته كانيشى دهكهين).

۴ به ههلسهنگاندنى دهقى «تومارى داخووزيهكانى شهرفخان، فههمانهرواى بدليس» (كه ئيمه دهبيژين نووسراوهى بهرپرسيكى عوسمانيه) له گهل «داخووزيهكانى بنده» (كه ئيمه دهبيژين نووسراوهى خوڤى شهرفخانه) چهند ههلهبهك بهدى دهكرين (ههر ئهمهش ديسان دهيسهلمينى كه ئهم دوو دهقه دوو كهس نووسيوپانه):

بهرپرسى عوسمانى نووسيويتى

شهرفخان نووسيويتى

- پله بهكى «موتهفهرريقهلقى»

- داواكارم، پلهى «قاڤوو موتهفهرريقهلقى»

بو يه كيك له كورهكانى.

بهخشن به زياتهددين.

- پلهى «چاوشليق» بو ئهوانى ديكه.

- «دهرگا چاوشليق» بو محهممهده

له خشتهكهدا؛ بو يه كيك له پياوهكانى

■ جگه لهم جياوازيبيانى سهروهه، له دريژهى بهلگهنامهى ۱۵۲ و له خشتهكهيدا بهرپرسى عوسمانى نووسيويتى، بو دوو له كورهكانى (زهويهكى زهعامت). له كاتيكدا ئهم بهرپرسه تينهگهيشتوووه كه شهرفخان داواى زهوى «زهعامت»ى بو كورپكى بهناوى

«سیدی» و زهوی «زعامت و تیمار» ی نهک بۆ ۲ له کوره‌کانی خۆی! به‌لکوه بۆ دوو له کوره‌کانی خه‌له‌به‌گی برای، واته بۆ «مسته‌فا» و «عه‌لی‌خان»، کردووه و نووسه‌رانی پاشکۆش ئەم هه‌له‌یان «قۆستووته‌وه» و ده‌گه‌رین به‌دوای ئەم دوو کوره‌ی شه‌ره‌فخاند. له کاتیکدا دواتر له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌ر ئەم ئاماژه‌یه‌ی شه‌ره‌فخان، خوینهر له هه‌بوونی ئەم دوو کوره‌ی خه‌له‌به‌گ ئاگادار ده‌که‌نه‌وه. به‌مه‌ ده‌لێن شیواندنی می‌شکی خوینهر، نه‌ک توێژینه‌وه.

■ به‌رپرسی عوسمانی له خسته‌که‌یدا نووسیویتی، بۆ ۱۰ سوار (زهوی) «ته‌رقی». شه‌ره‌فخان نووسیویتی، «پشت‌به‌ستوو به قانونی ئیمپراتۆری، داواکارم فه‌رمان بدن به‌خشینی زهویی ته‌رقی به‌م زه‌عیم و سوارانه‌ی سه‌ره‌وه». که ناوی ۴ «زه‌عیم» و ۶ «سپاهی» هیناوه.

■ به‌رپرسی عوسمانی نووسیویتی، بۆ ۱۳ سه‌ربازی بدلیس، یه‌ک له‌سه‌ر سیی زهوی تیمار. له کاتیکدا شه‌ره‌فخان نووسیویتی، «له موته‌فه‌رریقه‌ی ته‌رۆر داواکارم فه‌رمان بدن سی‌یه‌کی زهویی به‌خشری به‌م سه‌ربازانه‌ی سه‌ره‌وه. که له خسته‌که‌یدا ناوی ۱۷ سه‌رباز «عن جماعت غلامان بتلیس» هاتوو. سه‌یر ئەوه‌یه‌ دیار نییه نووسه‌رانی پاشکۆ واته‌ی «عن غلامان وان»، «له سه‌ربازانی وان» یان له‌کوێوه هیناوه و خسته‌ویانته ژێر ناوی ۲ سه‌رباز له‌م خسته‌یه‌دا؟ چونکه له ده‌قی به‌لگه‌نامه‌که‌دا هه‌چ ئاماژه‌یه‌ک به «وان» نابین. له وه‌رگه‌ردراوی هه‌مان به‌لگه‌نامه له کتیبی «تابلوکانی شه‌ره‌فنامه، عه‌بدولرهبه‌قیب یوسف» یشدا «وان» نابین و له‌وێشدا ئاماژه به ۱۷ که‌س کراوه.

■ به‌رپرسی عوسمانی نووسیویتی، بۆ ۲۴ له‌ پیاوه‌کانی «زهوی ئیبتیدا». شه‌ره‌فخان نووسیویتی، فه‌رمان بدن زهویی «ئیبتیدا» به‌خشری به‌م سه‌ربازانه‌ی سه‌ره‌وه. که له خسته‌که‌یدا ناوی ۲۵ سه‌ربازی هیناوه، نه‌ک

۲۴.

۵ به‌لگه‌نامه‌ی ۱ به «بنده فرمان پادشاه‌مدر»، واته بنده له‌ژێر فه‌رمانی پادشاه‌که‌م دام»، ته‌واو ده‌بیست که‌ ده‌ربرینی کارمەند و یان به‌رپرسه‌که‌ی عوسمانیه و «به‌لگه‌نامه‌ی ۲»، به‌ ده‌ربرینی: «بنده شه‌ره‌ف» کۆتایی پیدیت.

۶ شه‌ره‌فخان دوو جار ئاماژه به «به‌پیتی یاسای ئیمپراتۆری» و جارێکی‌ش به «پشت‌به‌ستوو به قانونی ئیمپراتۆری» ده‌کات، به‌لام نووسه‌رانی پاشکۆ باسیان نه‌کردوو.

۷ «خه‌تی» نووسینی به‌لگه‌نامه‌ی ۱ و ۲، جیاوازن.

دواتر نووسه‌رانی پاشکۆی ۱، باسی کورێکی دیکه‌ی شه‌ره‌فخان به‌ناوی تاتار، به‌م شیوه‌یه‌ ده‌رووژین»

«هینده‌ی ئیمه ئاگادار بین، ئه‌رشیفه‌کانی ده‌وله‌تی عوسمانی ناوی تاتاری کوری شه‌ره‌فخانیان تیدا هاتوو (له‌ کام «ئه‌رشیف» دا؟ دیسان دیار نییه! جگه له‌ نامه‌که‌ی خه‌له‌ف‌خاندان نه‌بێ). رهنگه‌ بچووکت‌ترین کوری شه‌ره‌فخان بووین. چونکه سالی ۱۰۱۰ی کۆچی ته‌مه‌نی هه‌شت سال بووه. ئەم به‌ جیا ناوی نه‌هاتوو، به‌لکوه خه‌له‌فی مامی ئیشاره‌ی پێ کردوو. زانیاری ئه‌وتۆش سه‌باره‌ت به‌ پیشه و ژبانی به‌ده‌سته‌وه نییه، ته‌نیا ئەوه نه‌بێ که سالی (؟) (لێره‌دا ساله‌که‌ی نه‌نووسراوه! دياره وشه‌ی «سالی»، له ده‌قه کوردیه‌که‌ی لێ زیاد کراوه و له ده‌قی ئینگلیزی نووسه‌رانی پاشکۆدا نییه) کاربه‌ده‌سته‌کی سولتان محمه‌دی سیه‌هم به ناوی ئەحمه‌دپاشا ده‌سته‌گیری کردوو و به‌ بارمه‌ گرتوو‌یه‌تی. خه‌له‌ف سالی ۱۰۱۰ی کۆچی، نامه‌یه‌کی بۆ سولتان نووسیوه (له ژێره‌وه پتر باسی ئەحمه‌دپاشا ده‌که‌ین که له دوایین سالانی ده‌سه‌لاتی سولتانی محمه‌دی سیه‌همدا له‌گه‌ل «جه‌لالیه‌کان» که‌وتوو) و به‌ره‌سمی داوای ئازاد کردنی کردوو. جیی باسه تاتار وه‌ک خه‌زینهداری ئەحمه‌دپاشا

ناوی هیندراوه (له کوئی؟)، به لām لهو نامه‌یه‌دا زانیاریی سهر له باره‌ی مهرگی شه‌ره‌فخانه‌وه نووسراوه که پیشتر نه‌مانزانیوه».

به لām سه‌باره‌ت به‌م برگه‌یه‌ی سه‌روه له پاشکۆی ۱۱دا؛

یه‌که‌م: تاتاری ۸ ساله‌ چوون ده‌توانی «خه‌زینه‌داری ئەحمه‌دپاشا» بووبیت؟ و له‌کوی وه‌ک «خه‌زینه‌داری ئەحمه‌دپاشا» ناوی هاتووه؟ دیار نییه.

دووهم: ئەو ساله‌ی ئەحمه‌دپاشا، تاتاری ده‌ستگیر کردوو ده‌یار نییه؟

سپه‌ه‌م: له‌م ساله‌دا که ئامازه‌ی پچ نه‌کراوه، ئەم «کاربه‌ده‌سته‌ی سولتان‌ی عوسمانی»، واته «ئەحمه‌دپاشا»، ئایا گوێڕایه‌لی سولتان بووه و له «پۆسته‌که‌ی» خۆیدا مابوو، یان دژی سولتان راپه‌ریبوو و بووه‌ته «جه‌لالی»؟ ئەمانه له ژیره‌وه و له به‌سه‌ره‌هاتی ئەحمه‌دپاشا شی ده‌که‌ینه‌وه.

به لām سه‌باره‌ت به‌ به‌لگه‌نامه‌ی ژماره ۴، واته نامه‌ی خه‌له‌فخان:

یه‌که‌م: له‌م به‌لگه‌نامه‌یه‌دا، وه‌ک ده‌ییبینی له‌ گۆشه‌ی ده‌ستی راستدا له نێو دوو که‌واندا به‌لاتینی نووسراوه (۱۰۱۰)، واته ئەم به‌لگه‌نامه‌یه‌ش ریکه‌وتی ره‌سه‌نی کاتی نووسینه‌که‌ی پێوه نییه و له ژیره‌وه‌شی نووسراوه: Z.F که ماناکه‌ی دیار نییه.

دووهم: دیسان دیار نییه له‌سه‌ر چ بنه‌مایه‌ک له سه‌رده‌می «کۆماری تورکیا»دا، ئەم ریکه‌وته به‌لاتینی له‌سه‌ر به‌لگه‌نامه‌که‌دا نووسراوه. که‌وابوو ئیمه که ده‌ستمان به‌م ئه‌رشیفخانه‌یه ناگات، ناگادار نیین به‌پێی چ لیکدانه‌وه‌یه‌ک ئەم ریکه‌وتانه له‌سه‌ر به‌لگه‌نامه‌کاندا نووسراون. بۆیه:

له‌سه‌ر ئەو برۆایه‌م که ریکه‌وتی ۱۰۱۰ی کۆچی، له‌سه‌ر ئەم به‌لگه‌نامه‌یه‌دا هه‌له‌یه و پێویسته له‌ ریکه‌وتی راسته‌قینه‌ی ئەم نامه‌یه‌ی خه‌له‌فبه‌گ، بکۆلدریته‌وه. بۆ ئەم کاره‌ش هه‌ول ده‌ده‌ین له‌ ریکه‌ی به‌سه‌ره‌هاتی

ئهو که‌سه‌نه‌ی که له به‌لگه‌نامه‌که‌دا ناویان هاتوون، له ریکه‌وتی راسته‌قینه‌ی به‌لگه‌نامه‌ی ۴ نزیک بینه‌وه تاکوو پتسر له نیه‌وه‌روکی ئەم به‌لگه‌نامه‌یه‌ش تیبگه‌ین و ده‌رگایه‌کی‌ش بکه‌ینه‌وه بۆ ده‌رخستنی ریکه‌وتی مردنی شه‌ره‌فخانی پێنجه‌م.

نووسه‌رانی پاشکۆ ده‌لێن که به‌لگه‌نامه‌ی ژماره ۴، بریتیه‌ له نامه‌ی خه‌له‌فی برای شه‌ره‌فخان بۆ «سولتان محهمه‌دی سپه‌ه‌م».

به‌لām له هه‌چ شوینیکی ئەم نامه‌یه‌دا ئامازه به‌رده‌نگی داخوارییه‌کانی خه‌له‌فبه‌گ، واته به «سولتان محهمه‌دی سپه‌ه‌م» نه‌کراوه. وادیاره نووسه‌رانی پاشکۆ ته‌نیا به‌ پشتبه‌ستن به‌م ریکه‌وته لاتینییه‌ی سه‌ر نامه‌که که ره‌سه‌ن نییه و پاشان لێی زیاد کراوه، پێیان وایه ئەم نامه‌یه بۆ سولتان محهمه‌دی سپه‌ه‌م نووسراوه، چونکه ده‌سه‌لاتی سولتان محهمه‌دی سپه‌ه‌م پاش کۆچی دوابی له ۱۸ ره‌جه‌بی سالی ۱۰۱۲ی کۆچیدا، کۆتایی هاتوو و سولتان ئەحمه‌دی یه‌که‌م (له ته‌مه‌نی ۱۲ سالی‌دا) جیگای گرتووته‌وه. که‌وابوو ئەمه هه‌له‌یه‌کی زه‌قی نووسه‌رانی پاشکۆیه که به‌ بێ بنه‌ما پێیان وایه ئەم نامه‌یه بۆ سولتان محهمه‌دی دووهم نووسراوه.

به‌لām «ئەحمه‌دپاشا» کێ بووه؟

■ به‌گوێره‌ی بابته‌تیکي نووسه‌ر و لیکۆله‌ری کوردستانی باکوور مراد جوان، ئەحمه‌د پاشا به «ئالاجاتلی ئەحمه‌دپاشا alacaatli ahmet paşa» به‌ناوبانگه.

■ به‌گوێره‌ی کتییی «تاریخ عالم آرای عباسی»، ئەحمه‌دپاشا وه‌ک «ئەحمه‌دپاشای جه‌لالی» باسی کراوه. (سه‌باره‌ت به «جه‌لالیه‌کان» دواتر ئامازه به‌ هیندی‌ک زانیاری ده‌که‌ین).

ئه‌سکه‌نده‌ری موشی له «تاریخ عالم آرای عباسی» له رووداوه‌کانی سالی ۱۰۱۲- ۱۰۱۳ی کۆچی و له لاپه‌ره‌ی ۶۳دا، که باسی هیرشی سوپای سه‌فه‌وی ده‌کات بۆ

سەر «ئەحمەدپاشای جەلالی»، دەلی: «ئەحمەد پاشا لە کەسە نزیكەکانی جەغفەرپاشای (عوسمانی) حاکمی تەوریز بوو و ھەر لەسەر داوای ئەویش، سولتان دەیکاتە «حاکمی وان» (دەبیتە بەگلەربەگی وان)، بەلام پاشان لە فەرمانرەواییی وان لێدەخری و ھاوکات لەگەڵ بەرزبوونەوێ هیز و توانای شاعەباس لە ئازەربایجان ئەویش چیتەر گوئ ناداتە فەرمانەکانی سولتان و لێی یاخی دەبی و دەستدەکات بە ھیرش بردن بۆ سەر ویلاپەتەکانی نزیك و تاکوو نزیك دیارەکر داگیر دەکات و نزیك بە ۱۲ ھزار کەس لەخۆی کۆدەکاتەوێ». واتە ئەویش دەکەوێتە ریزی «جەلالیە یاخییەکان». ئەم سەرچاوەیە ھەر لەم سالاھەدا ئاماژە بە «ھەلای مەزنی جەلالیەکان» لە دژی سولتان عوسمانی دەکات، ھەر بۆیەش بە «ئەحمەدپاشای جەلالی» ناوی ھیناوە و دواتریش لە لاپەری ۱۶۶۴د، دەلی: «ئەحمەدپاشا، پاش کۆچی دوایی سولتان محەممەدخان پادشای رۆم و ھاتنە سەر کاری سولتان ئەحمەدخان (واتە پاش ۱۸ی رەجەبی سالی ۱۰۱۲ی کۆچی کە سولتان ئەحمەدی یەكەم بووئە سولتان عوسمانی)، پەشیمان دەبیتەو و گەلیک درۆ و دەلەسە دەنیریتە ئیستامبول و کاربەدەستانی دەولەتی عوسمانی پێیان گونجاو بوو چاویۆشی لە کارەکانی رابردووی بکەن و دیسان دەیکەنەو بە بەگلەربەگ».

«بەرزبوونەوێ هیز و توانای شاعەباس لە ئازەربایجان»، لە مانگی سێپتەمبەری ۱۶۰۳ی ز. (رەبیبی یەكەمی ۱۰۱۲ی کۆچی) واتە ۵ مانگ پێش کۆچی دوایی سولتان محەممەدی سێھەم، دەستپێدەکات (بروانە: راجر سیوری. ص. ۸۳. ئەگەرچی ئەم کتیبە گەلیک پەروالی داوئە دەسەلاتی سەفەویەکان، بەتایبەتیش شاعەباس، بەلام دەکرئ ھیندیک زانیاریی لێ ھەلینجین). پاش ئەم ریکەوتە شاعەباس لە یەكەم ھەنگاوی ھیرشی خۆی

بۆ سەر عوسمانییەکاندا، کۆتایی بە دەسەلاتی عوسمانی لە تەوریز دینی و بەرەو نەخجەوان ھەلدەکشێ و ھیزەکانی عوسمانی بەرەو یەرەفان پاشەکشە دەکەن (ھەمان سەرچاوە. لاپەری ۸۴).

کەوابوو، دەبی ئەحمەدپاشا پاش «بەرزبوونەوێ هیز و توانای شاعەباس لە ئازەربایجان لە رەبیبی یەكەمی ۱۰۱۲ی کۆچیدا» (واتە ۵ مانگ پێش مردنی سولتان محەممەدی سێھەم) یاخی بووبی، بۆیە بە «جەلالی» ناوی ھاتوو و ھەر لەم کاتەشدا دەستیکردوو بە تالان و ھیرشکردنی ناوچەکان تاکوو نزیك دیارەکر، و رەنگە ھیرشی بردیتە سەر بەدلیس و مالی شەرەفخانیشی تالان کردبێ. بەلام پاشان دەکەوێتە بەر ھیرشی شاعەباس و کاتیک بەرگە ناگری، دیسان لار دەبیتەو بەرەو سولتان تازە عوسمانی، واتە سولتان ئەحمەد و ئەمجارە سولتان تازە دەیکاتە بەگلەربەگی سێواس. بەپێی ئەم لیکدانەوێ، نامەکە ی خەلەف بۆ سولتان عوسمانی دەبی لەکاتی «جەلالی» بونی ئەحمەدپاشادا نووسرابی، واتە تالانکردنی مالی شەرەفخان پینجەم و ریکەوتی نامەکە دەبیتە پاش «رەبیبی یەكەمی ۱۰۱۲ی کۆچی»، کەوابوو شەرەفخانیش ھەر دەبی پاش ئەم ریکەوتە کۆچی دوایی کردبێ و ئیتر ئەو ریکەوتە ی کە تاکوو ئیستا بۆ مەرگی شەرەفخان زانیابوو، بەتەوای لە جینگە ی خۆیدا یە و شەرەفخان پاش مانگی رەبیبی یەكەمی سالی ۱۰۱۲ی کۆچی، کۆچی دوایی کردوو.

لیرەدا پێویستە ئاماژە بە زانیارییەکی دیکەش بکەین کە لە نووسراوەکانی نووسەرائی تورکی بە گوێرە ی بەلگەنامە یەکی کۆن دەرکەوتوو.

بەپێی بابەتیک بە سەردێری «سەردەمی عوسمانی Osmanlı Dönemi» زانیارییەکی تازە بە پشتبەستن بە بەلگەنامە ی ئەرشیقی عوسمانی ئاشکرا بوو (سەرچاوە ژمارە ۱۰).

که سئیک به ناوی «تارەت ئەفەندی Taret Efendi»، قازیبی شارۆچکەیی «عەرەبگەر» (Arapgir kadısı) لە ناوچەیی مەلەتیبە لە نزیک سئێواس، لە سالی ۱۶۰۳ی زایینیدا نامەیهکی بۆ سولتانی عوسمانی نووسییوه که بریتیبە لە سکالا لە دژی «ئالاجانالی ئەحمەدپاشا»، بە گلەربەگی سئێواس و تیبیدا هاتوو؛ چه کداره کانی ئەحمەدپاشا خەریکی تالان، فراندن و کوشتنی خەلکی ناوچه کەن و داوای لە سولتانی عوسمانی کردوو تا خەلکی ناوچه که لە «زولم و تالانی» ئەحمەدپاشا رزگار بکات. لە نامە کەدا هەر وها نامازە به وه کراوه که ئەحمەدپاشا هیز و هاوکاری ناردوو بۆ «قەرەیا زیحی جەلالی» (رێبەری جەلالیبەکان لە سەر دەمی سولتان محەمەد دی سێهەم، دواتر باسی دەکەین). جیبی نامازەیه که مانگی یەکمەمی سالی ۱۶۰۳ زایینی بهرامبەرە به ۱۹ی رەجەبی ۱۰۱۱ی کۆچی و مانگی ۱۲ی هەمان سالی زایینی بهرامبەرە به ۲۷ی جەمادی دووهمی سالی ۱۰۱۲ی کۆچی. بەم روونکردنەوهیه و پشتبەستن بە زانیاریه کانی پێشتر، دەر دەر کەوئ که ئەحمەدپاشا ریک سالی ۱۰۱۲ی کۆچی بوو ته به گلەربەگی سئێواس. (رێکەوتی به گلەربەگبونی ئەحمەدپاشا له سئێواس بۆیه گرینگه، چونکه لهو بەلگەنامەیهدا که نووسهران پاشکۆکانی ۱ و ۲، له بەلگەنامەیی ژماره ۴ی پاشکۆی ۱۵۲ پێشانیان داوه، سولتانی عوسمانی له نووسراوهیهک بۆ به گلەربەگی ئەو کانی وان، مستەفاپاشا، نامازە به ناوی ئەحمەدپاشا کردوو و وهک «به گلەربەگی پێشوی وان و به گلەربەگی ئیستای سئێواس» ناوی بردوو و نووسهرانی پاشکۆ دەلین ئەم نامەیهی سولتان له ریکەوتی «۱۱ رەبیعی یەکمەمی سالی ۱۰۱۱ی کۆچی» نووسراوه (بهرامبەر به ۱۶۰۲/۸/۲۸ی زایینی) که ناتوانی راست بێ و ئەمەش هەلەیه؛ چونکه له رەبیعی یەکمەمی سالی ۱۰۱۱ی کۆچی، ئەحمەدپاشا به گلەربەگی سئێواس نه بووه،

به لکسو وهک نامازەمان پێ کرد، به گلەربەگی وان بووه و وهک «جەلالی» ناوی هاتوو و له دژی سولتانی عوسمانی راپەرپوه و خەریکی تالان و رێگری بووه. (هەر لێرەشدا دەر دەر کەوئ که پشتبەستن بهو ریکەوتانەیی که له سەر ئەم بەلگەنامانەدا به لاتینی نووسراوه، هەلەیه).

دواتر پاشکۆی ۱ دەپەرژێته سەر «خەلەف» برای شەرەفخان و دەلێ:

«خەلەف بەگیش که کوری دووهمی میر شەمسەدین بووه، لێرەدا ناوی هاتوو (له کوی دا؟ له بەلگەنامەیی ۱۵۴؟ ديار نییه)، به لام شەرەفنامە تەنیا زانیاریهکی سنوورداری له بارەیی ژبان و کار و پیشه به وه باس کردوو. وه کوو دياره قوچیی و دواتریش یووزباشی شاتەهەماسبی یه کهم بووه. هەر وها کاربه دسئیکي نزیک بووه له هەمزەمیرزا. دواي کوزرانی هەمزەمیرزا، ئیتر خەلەف پێوهندی به سولتان مرادی سێهەمەوه کردوو و بۆته میری عوسمانی و کراوه ته سنجەق به گی ئەله شکورد و مه لازگرد».

به گوێرهی شەرەفنامە: «خەلەف بەگ ماوه یهک کهوتبووه ریزی پاسهوانانی شاتەهەماسب و چەند سالیکیش کرابوو به یووزباشی... له سەر دەمی شاسولتان محەمەددا گەیشته پلهی میرایه تی و یه کیک بوو له یاران و نزیکانی هەمزەمیرزا. دواي کوزرانی هەمزەمیرزا، سهری وه بهر دهرانهی به رزی ... سولتان مرادخان هینا و شانازیی میرایه تی ناوچهی ئالشکورد و مه لازگردی پێ بر» (شەرەفنامە. ل. ۶۵۶). هەمزە میرزا له ۲۵ی زیحەجەیی ۹۹۴ی کۆچیدا کوزراوه، که وابوو ۸ سال پاش گەرانهوی شەرەفخان بۆ بدلیس، واته سالی ۱۰۰۲ی کۆچی ده بی خەلەف بەگ گەراییته وه بدلیس. نووسهرانی پاشکۆی ۱ له درێژهی ئەم پرگه بهدا بهم شیوهیه باسی خەلەف ده کەن:

«خەلەف، هەر چەنده ناوانگی به دەسکەوته کانی خوئی دەر کردوو، بهردوام له

ھەردوو ئىمپىراتورىيە سەفەوى و عوسمانىدا، لەژىر كارىكەرىيە شەرفەرخاندا بوو».

لېرەشدا نازانين مەبەستى نووسەرانى پاشكۆ لەم دىرە، چىيە و دياريشى ناكەن خەلەف بەگ چ دەستكەوتىكى ھەبوو كە ناوبانگى پېو ھەركردبوو؟ پاشان دەلېن:

«بەلگەكانى دەولەتى عوسمانى ئاشكرائى دەكەن كە خەلەف بەرپرسيكى دەسلەتدارى بدليس و لىپرسراوى باجى گوندىيەكان بوو. بەگوڤرەي بەلگەنامە تازەكەي نيو پاشكۆكە (بەلگەنامەي ژمارە ۱-۲)ش، دوو كورپى ھەبوون بەناوى عەلى خان و مستەفا».

فەرموون! لېرەدا نووسەرانى پاشكۆ تازە بوڤان دەرەكەوى كە ئەم دوو كورپە، كوراني خەلەف خان بوون، نەك «دوو كورپى ديكەي شەرفەرخان» كە زۆر ھەوليان دا بيدۆزنەو! و دەلېن:

خاوەن «زەعامەت»ەكانيش ھەموو ئەمەگدارى شەرفەرخان بوون. خەلەف سالى ۱۰۱۰ى كۆچى ھيشتا ماو، كە شەرفەرخانى براشى كۆچى دوايى كردوو، بۆيە كاروبارى بدليسى گرتۆتە دەست».

لېرەدا ديسان دووپاتى دەكەينەو ئەو رېكەوتەي كە لە گوڤەي راستى بەلگەنامەي ۷دا، بە پىتى لاتىنى نووسراو، جىگاي متمانە نىيە. بۆيە ئەم بۆچوونە تەواو نىيە.

ئىنجا نووسەرانى پاشكۆ ۱، لە درىژەدا دەچنە سەر بابەتى «شەرفەرخان چىي بەسەر ھاتوو؟» و دەلېن:

«شەرفەرخان، سالى ۱۰۰۵ى كۆچى، دەسلەلەكانى خۇي بۇ شەمسەدىنى كورى بەجى ھيشتوو، بۆيە بە بۆچوونى توڤزەرانى نيوخۆ و دەرەو كە پشتيان بە زانستنامەكانى توركان بەستوو، شەرفەرخان خانەنشين بوو و تەمەنى خۇي بۇ نووسىنى شەرفەرخان تەرخان كردوو و سالى ۱۰۱۲ى كۆچى، كۆچى دوايى كردوو، بەلام ئىمە ئەم سالى مردنەي رەت دەكەينەو».

نووسەرانى پاشكۆ ۱، لە پاشكۆي ۱۲دا لە نىوان مردن و كوژرانى شەرفەرخاندا، ئالۆزىيەكى ديكەش ساز دەكەن و لە كۆتاييدا ساخى ناكەنەو كە ئاخۆ شەرفەرخان مردوو و يان كوژراو!

پاشان دەلېن:

«ئاراكىلى ميژوونووسى ئەرمەنى لە تەوريز سەبارەت بە سەردار جىغالەزادە نووسىويەتى: لە جەنگەي دووھەم پەلاماريدا لە ئەرزىم ماوئەتەو و شازادەي ھەموو ناوچە كوردنشینەكان و گورجستان و لە نيوپاندا مير شەرفى شازادەي مەزنى كوردى بانگ كردوو. بەپى ئەم سەرجاوە ئەرمەنىيە، مير شەرفى كورد لە پشتيوانانى دەولەتى عوسمانى بوو، بەلام كاتىك ھەستى كردوو بەرەي سەردار لە شەركەدا شكستى ھىناو. دەسەردارى بەرەكە بوو و سالى ۱۰۱۵ى كۆچى گەراوئەتەو شوڤىنى خۇي. بۆيە ناكري سالى ۱۰۱۲ى كۆچى بۇ مردنى شەرفەرخان سالىكى دروست بى. كيشەكە لېرەدا، نەبوونى ھىچ نامازەيەكە بە ناوى بدليسەو. خۆ رېي تىدەچى ئاراكىل مەبەستى لە مەزەمىرى كوردان، مير شەرفى جزيرەي ھاوزەمانى شەرفەرخان بووبى، بەلام ھىچ جۆرە پەيوەندىيەكيش لەگەل جزيرە و گورگىل و ناوچەكانى ديكەي جزيرەدا بەدى ناكري. ئەمە سەربارى ئەو راستىيەيە كە مير شەرفى جزيرە ھەرگىز ھىندەي شەرفەرخان بەناوبانگ نەبوو».

نووسەرانى پاشكۆي ۱، لېرەدا ئالۆزى و سەرشىواوى ساز دەكەن و لە زمان نووسەرىكى ئەرمەنىيەو ھەر دووايىك دەورووژىنن كە نەك لە سالى ۱۰۱۵ى كۆچىدا رووى نەداو، بەلكوو ھىچ پەيوەندىيەكيشى بە شەرفەرخانى بدليسىيەو نىيە.

ئەم ميژوونووسە، «ئاراكىل تەوريزى (آراكل تەريزى)»يە كە ناوى بەزمانى ئەرمەنى دەپتە «ئاراكىل داووريزتسى» (۱۵۹۰ى ز - ۱۶۷۰ى ز) قەشەيەكى ئەرمەنى بوو لە شارى تەوريز

و كتيبه كەسى، «كتاب تاريخ»ى لە كۆتايىيى ژيانيدا نووسىيوە (واتە پاش تاريخ عالم آراى عباسى كە لە سالى ۱۰۲۵ى ك/ ۱۶۱۶ى. ز نووسراو) و مەبەستىشى لە مير شەرەف، رېك ھەمان «مير شەرەفى بوھتى» بوو نەك شەرەفخاننى بدلىسى و ئەوھشى رېك لە كتيبه كەسى ئەسكەندەرى مونشى وەرگرتوو، برونە گېرانەوھى ئەم رووداوھ لە لايەن دوو ميژوونووسى ناسراوى سەفەوى، بەتايبەت لە زمان ئەسكەندەرى مونشى كە لەويدا باسى مير شەرەفى جزيرە دەكات و دەلى «بەناوبانگترين ميرى كورد» بوو. كەوابوو دەتوانين دلنيا بين كە ميژوونووسە ئەرمەنەكە ئەم «واتايەى» رېك بۇ مير شەرەفى جزيرە لە كتيبه كەسى (ئەسكەندەرى مونشى) يەو وەرگرتوو.

لە «تاريخ عالم آراى عباسى» لاپەرەى ۷۰۳ و لە رووداوھ كانى سالى ۱۰۱۴، نەك سالى ۱۰۱۵ى كۆچيدا، ئەسكەندەرى مونشى رېك باسى ئەم رووداوھ بەم شېوھە دەكات: «يەكك لە پياوانى ميرشەرەفى حاكمى جزيرە بەدىل گيرا و ھىنايانە «بەر نەزەرى ئەشەرە» (واتە لاي شاعەباس). (ميرشەرەف) لەرووى ژمارەى ھۆزە كانى لە ميرانى ديكەى خيئە كوردەكان، مەزتر و «تابعى پادشاي رۇم» بوو و لەم ھېرشەدا بە سوپاي خۆى لە جزيرەو ھاتبوون و ببوو «رەفىقى چغال ئوغلى» و لە كاتى شەردا لاي ئەو مابووو و بەشدارى شەر نەبوو. مير شەرەف چەند ساليك دەبوو پەيوەندى لەگەل بەرپرسانى ديوانى مەزنى شاھانە (واتە لەگەل بەرپرسانى سەفەوى) ھەبوو و يەكترىيان دەناسى و «ئىزھارى خلووسى عەقىدەت و سەفای توربەت»ى ھەبوو. «حەزرتى والا» (واتە شا عەباس سەفەوى) ئەو ديلەى ئازاد كرد و لە رېگەى ئەوھو چەند دېرېكى بۇ (ميرشەرەفى جزيرە) نووسى. شاعەباس لەم نامەيدا داوا لە مير شەرەف دەكات «ئيمە پياوانى دىلى ئيوەمان نەكوشتوو و ھەموويان زيندوون، ئەگەر دەتوانى بگە لاي

ئيمە، ئەگينا خۆت لەم ھەلايە دوور بگرە و بگەرپوھ جزيرە». پاشان لەم سەرچاوەيدە ھاتووھ كە مير شەرەف سوارانى خۆى كۆ دەكاتە و بەرەو جزيرە پاشەكشە دەكات.

«مەلا جەلالى مۆنەجم» يش لە كتيبي «تاريخ عباسى»دا و ديسان لە رووداوھ كانى سالى ۱۰۱۴ى كۆچيدا و نەك ۱۰۱۵ى كۆچى، باسى شەرى شا عەباس و «سەردار چيغالەزادە» لە نزيك تەوريز دەكات و زۆر بە روونى چەند جار ناوى «مير شەرەفى بوھتى (واتە ميرى جزيرە)» دېنى نەك شەرەفخاننى بدلىسى. «ملا جلال الدين منجم» دەلى، «مير شەرەفى بوھتى» لە سەرەتا لە بەرەى «سەردار چيغالەزادە» بوو بەلام پاش پاشەكشەى ھيزە كانى عوسمانى، شاعەباس نامەيەك بۇ مير شەرەف دەنووسى و فەرمانىكى ئاراستە دەكات. مەلا جەلالى مۆنەجم ئەم رووداوھ بەم شېوھە باس دەكات: «پياويكى كوردى كەلەبچەكراويان ھينا بەر «نەزەرى ئەشەرە»، پاش ليكۆلينيەو، دەرەكوت كە پياوى مير شەرەفى بوھتى يە، (شاعەباس) بى يەك و دوو فەرمانى دا ئازادى بگەن و «فەرمانىكى» بۇ مير شەرەف نووسى كە تۇ لە ئيمەى و «بە ما تعلق دارى»، ئاگادار بە كە بەيانى ھېرش دەبەينە سەر «چغال اوغلى»، نەكا كەسيك لە پياوانى ئيوە و بەر كەون. ئەگەر بۆت دەكرى بگە لاي ئيمە. ئەگينا لە گۆشەبە كدا خۆت بشارەو، نەكا كەسيك لە ئيوە بەر كەوى»

(«تاريخ عباسى. ۱۳۶۶. ل. ۲۹۳).

دواتر نووسەرانى پاشكۆ دەلېن:

«ھۆى دووھەم كە وامان لى دەكات ئەو سالى بە دروست نەزانين، ئەوھە كە دەفتەرە كانى دەولەتى عوسمانى ئامازە بەوھ دەكەن كە شەرەفخان سالانى ۱۰۱۳ى يان ۱۰۱۴ى كۆچى، لە سەنجەق بوو (كام سەنجەق؟ ديارنبيە). «دەفتەرى تەحرير» (دەفتەرى خاقانى) ى ۷۳۰، كە ميژووى سالانى سەرەتاي سولتان ئەحمەدى يەكەم و

«توغرا»ى ئەۋى پېۋەيە، دوو جار ئامازەى بە
«حاكىمى بدلىس» كردوۋە.»

لىرەدا پېۋىستە بۇ ئاگادارى بلىين كە پاش
مردنى سولتان محەممەدى سىيەم، لە ۱۲ى
رەجەبى سالى ۱۰۱۲ى كۆچىدا، سولتان
ئەحمەدى يەكەم دەستەلاتى بە دەستەۋە
گرتوۋە. كەۋابو «سالانى سەرەتاي سولتان
ئەحمەدى يەكەم» بە لانى كەم دەبى دوو يان
سى سالى پاش ئەم رېكەوتە بىت. واتە سالانى
۱۰۱۴ى يان ۱۰۱۵ى كۆچى. بەلام ديار نىيە
مادام نووسەرانى پاشكۆ، «دەفتەرى تەحرىر» يان
لەبەر دەستدا بوۋە و ئەۋىش رېكەوتى پېۋەيە،
بۇچى ئامازەيان بە سالەكە نەكردوۋە و تەنيا
دەلىن «مىژۋوى سالانى سەرەتاي سولتان
ئەحمەدى يەكەم و توغراى ئەۋى» پېۋەيە؟
پاشان نووسەرانى پاشكۆ ۲ دەلىن:

«نووسەر (واتە نووسەرى «دەفتەرى
تەحرىر»)، لە ژماردىنى «خاص»ەكانى
شەرەفخاند، سەرەتاشەرەفخانى بە فەرمانرەۋاى
بدلىس ناۋ بردوۋە و كەمىكىش دواتر نووسىۋىە:
بەشىك لە مولكەكانى شەرەفخان لە دەستى
كۆرە گەۋرەكەى (واتە شەمسەدىن)، حاكىمى
بدلىسدا بوۋە. گرېنگە لىرەدا ئامازە بەۋە
بكەين كە شەرەفخان لەۋ كاتەدا بە حاكىمى
بدلىس ناۋى نەبردراۋە. نووسەرى عوسمانى
لە دەفتەرى «تەحرىر ئەمىنى»دا پېناسەيەكى
سادەى فەرمانرەۋاى بەناۋبانگى بدلىسى
كردوۋە. وا دەردەكەۋى ئامازەى بۇ كەسىكى
زىندوۋ كردوۋە كە بربارى داۋە دەسبەردارى
دەۋرى خۆى بېئى لە حكومەتدا.»

لىرەدا زۆر سەيرە، دەى ديارە لە «سالانى
سەرەتاي دەسەلاتى سولتان ئەحمەد»دا واتە
پاش ۱۰۱۲ى كۆچى شەرەفخان لە ژياندا نەماۋە
و زۆر پېشتر و لە سالى ۱۰۰۵ى كۆچىشدا،
دەسەلاتى خۆى بۇ شەمسەدىن جېھىشتوۋە.
كەۋابو ئەمە ھىچ گرېنگايەتتەيەكى نىيە و
زۆرىش روون و ئاشكرايە.

بريا نووسەرانى پاشكۆ ئەم بەلگەنامەيەيان

بلاۋ كردباۋە، تاكوۋ بزانيين ماناى «پېناسەيەكى
سادە» بۇ «فەرمانرەۋاى بەناۋبانگى بدلىس» چ
دەگرېتەۋە و چۆن چۆنى زانيويانە «ئامازە بە
كەسىكى زىندوۋ» دەكات؟

پاشان نووسەرانى پاشكۆ ۱ دەلىن:
«ژىدەرى MD 78, hkm. 1227، كە تاكە
بەلگەى روونە لە بەردەستماندا، واى پېشان
دەدا كە ئەۋ كۆرە ئامازە پېكراۋە زىئەددىنە.»
ۋەك دەبىنىن، گىژاۋەكە ھەر بەردەۋامە!
مەبەست لە «ئەۋ كۆرە ئامازە پېكراۋە» كىيە؟
ۋ لە كۆى ئامازەى پېكراۋە؟ ئەم بەلگەنامەيە
رېكەوتى سالى ۱۰۱۸ى كۆچى پېۋەيە و ۋەك
پېشترىش گوتمان بەگۆپرەى «ئەسكەندەرى
مونشى»، لە سالى ۱۰۱۵ى كۆچىدا زىئەددىن
مىرى بدلىس بوۋە. دواتر دەلىن:

«پاشان شەرەفخان بۇ دواچار سالى
۱۰۰۲ى كۆچى، لە دەفتەركانى عوسمانىدا
ناۋى ھاتوۋە. ھىندەى ئىمە ئاگادار بىن،
ھىچ ئامازەيەك بە فەرمانرەۋاى بدلىس لە
تۆمارەكانى سالانى ۱۰۰۲ى كۆچى تا ۱۰۱۸ى
كۆچى نەكراۋە.»

مەگەر لەسەرۋە نەگوتراۋە لە «دەفتەرى
تەحرىر»دا و لە «سالانى سەرەتاي سولتان
ئەحمەدى يەكەم»دا باسى «كۆرە گەۋرەكەى»
شەرەفخان، واتە شەمسەدىن ۋەك
فەرمانرەۋاى بدلىس كرابىت. كە ۋابو «لە
دەفتەركانى عوسمانىدا» ئامازە بە فەرمانرەۋاى
بدلىس كراۋە. لە دىرژەى ئەمەدا نووسەرانى
پاشكۆ ۱، دەلىن:

«ئەمەش وامان لى دەكا دوو خال
پېشنىار بكەين: يەكەم، مىرە جىنشىنەكانى
بدلىس ئاۋاۋە و ناۋارامىيەكيان لە سەرئاسەرى
مىرنشىنەكەدا خولقاندوۋە. دوۋەم،
عوسمانىيەكان كە بە بربارى كاربەدەستانى
بدلىس رازى نەبوون، نوپنەرى متمانە پى
كراۋى خۇيان لەۋ ناۋچەيە دامەزراندوۋە.»

نووسەرانى پاشكۆ ۱، بەبى ھىچ
بەلگەيەكى مىژۋوبى ئەۋ دوو خالە تەنيا بە

«رېښ تېده چې» و «دهشي» پېشنيار ده كهن و دهلېن:

«به گوږه ږه هينديك له زانباري بڼه تاي ده ستووسه كاني ئه رمه نې، رهنگه بتوانين بليين: شه ره فخان چهنه ساليك به رله ۱۰۱۲ ي كوچي، يان وردتر له نيوان سالاني ۱۰۰۷ يان ۱۰۰۹ ي كوچي، كوچي دوايي كر دووه. بي گومانين كه حوكمداري بدليس، رېښ تېده چې شه ره فخان بووي كه له سالي ۱۰۰۷ ي كوچي، دژي ده ولت راپه ريوه. خوي له ژيانامه كه دا نووسيوه: سالي ۱۰۰۵ ي كوچي، ده ستي له حوكمراني هه لگرتووه، به لام ده شي دووباره ده سلا تي گرتبته وه ده ست.»

و هه ر ليره دا ديسان به بي هيج به لگه به ك و بي ناوهيناني نوينه ريكي عوسماني كه گوايه دوو جاريش هيرشي كر دووه ته سه ر بدليس ده لېن:

«جي سهرنجه، نوينه ري عوسماني له ناوچه كه دا، له دووه هم هير شي دا بو سه ر بدليس، ده روه به ري سالي ۱۰۰۹ ي كوچي حوكمداري بدليسي كوشتووه هه ر چهنه ده هيج به لگه به ك نييه به لام ده شي شه ره فخان، ئه گه ر مه سه له كه به م شيويه بووي، ئه وسا پشتيواني راپه رينه كه ي «جه لالي» به كاني كر دي. چونكه ئه و زنجيره سه ره له دانانه ده وري ئه و سالانه روويان داوه.»

ئيتر به مه ده لېن تويزينه وه ي زانستiane! چونكوو له م ساله دا جه لالييه كان زنجيره سه ره له دانان هه بووه، كه و ابو شه ره فخان پشتيواني لئ كر دوون و ئيجا كه وتووه ته به ر دووه هيرشي نوينه ريكي «بي ناوي» عوسماني و كوژراوه؛ هه مووشي به بي به لگه!

ليره دا پيوسته هينديك بابه ت روون بكه ينه وه.

■ په كم، سه باره ت به «جه لالييه كان»:

به گوږه ږه گه لېك سه رچاوه ي عوسماني و تورك، له سالي ۹۲۵ ي كوچي و له سه رده مي سولتان سه ليمي په كه مدا، ده روپشكي

توركمان به ناوي «شيخ جه لال يوز ئوغلي» سه ره له دانيك له شاري «توقات» ساز ده كات و خوي به «ميهدى» ده ناسيني. به لام «فه ره دا پاشا به گله ربه گي روم ئيلي» و به گله ربه گي مه ره ش، سه ركوتي ده كهن و شيخ جه لال له ريگاي هه لاتني بو لاي سه فه وييه كان، له ئه زر روم ده گيرئ و له سي داره ده ردي. پاشان له سه رده مي سولتان سه له يمانى قانوني و له نيوان سالاني ۹۳۲-۹۳۵ ي كوچيدا، گه لېك ده روپش و سوفي له ده وري «سوو گلون يان سولوون قوجه» و كوره كه ي كوډه بڼه وه له دژي سولتاني راده پرن، ئه م شو رشه به هو ي هاوشيوه بووني له گه ل سه ره له دانه كه ي شيخ جه لال، به «سه ره له داني جه لالي» ناوبانگ ده رده كات. ئيتر پاش ئه مه، هه ر شو رشي ك له دژي عوسمانيه كان روويده دا به «شو رشي جه لالي» ناويدر كراوه.

سه رده مي سالاني ۱۰۰۴ تاكوو ۱۰۱۹ ي كوچي به سه رده مي «فيتره تي مه زني جه لالي» و يان «عوسماني مه زني جه لالي» له ميژووي عوسمانيدا به ناوبانگه. جي ئامازه يه ئه م «جه لاليانه» هيج پيوه ندييه كيان به هو زي كوردي جه لالييه وه نه بووه و نييه. ئه سه كه نده ري مونشي له «تاريخ عالم آراي عباسي» دا ده لئ، پاش مه رگي سولتان مراد (سيه م) و هاتنه سه ر ده سلا تي كوره كه ي، سولتان محه مده خان (مانگي جه مادي په كه مي سالي ۱۰۰۳ ي كوچي)، له «مه مله كه ته كاني روم خه لكانيكي ئه و باش و به دفه ر له هه موو چينه كان ده ستان به شو رش و كاري نه شي او كرد و خو يان به جه لالي ده ناساند.» /اسكندر منشي. ل. ۶۳۵/.

هه روه ها ده لئ: «پاشايان و سه ربازاني سه ر سنووريش هاوشيوه ي جه لالييه كان ده جولان»، واته يه كي ك له وانه ش ئه حمه دپاشا بووه. دواتر و له لاپه ري ۷۶۶-۷۷۸ دا و له ژي سه رده ري «باسي سه ربرده ي جه لالييه كان و شه ره كانيان له گه ل رومييه كان و هاتني فه وجيكيان بو ده رانه ي شاي خاوه نشكو (واته بو ده رانه ي

شاعه باس)» ده لئی: «له سه ره تاي ده سه لاتي سولتان محمه مده دي سييه مه وه، يه كه م سه ره له داني مه زني جه لالي له لايه ن كه سيك به ناوي «عه بدولر ه حيم قه ره يازيچي» له دژي ده وله تي عوسماني هه لگير سابوو». پاشان زور به تيرو ته سه لي تيكه هه لچوونه كانيان له گه ل سوپاي عوسماني و دواتر هه لاتيان و هاتنيان بو لاي شاعه باس و به شدار بيان له شه ره كاني كوردستان باس ده كات. جه لاليه كان، به تايه ت له شه ري قه لاي «دمدم» يش به شدار بوون. سه رنجرا كيش نه وه يه كه هه لسه نگاندي سه رچاوه ميژووييه كاني عوسماني و سه فه وي بو جه لاليه كان هاوشيوه ن و هه دوولا، جه لاليه كانيان به چه ته و ريگر و پياو كوژ و «ياغي و باغي» و ته نانه ت «كافر و مولحيد»، ناوبر دووه و ميرنشيني بدليسش له تالانكاري و هيرشيان بي به هره نه بووه.

■ دووه م، سه باره ت به هاو كار يكر دني شه ره فخان ي پنجه م له گه ل جه لاليه كان:

نووسه راني پاشكو بو ئه م باه ته، هيج به لگه يه كيان له بهر ده ستدا نييه، به لام زور سه يره پيدا گرانه گه ره كيانه ديسان هينديك رووداوي ئه وه سه رده مه به به بئ به لگه ليك گري بدن و شه ره فخان تيكه ل بكن و سه ره نجام «به بي به لگه» بگه نه ئه و ئاكامه كه شه ره فخان چونكه له دژي ده وله تي عوسماني بووه و سه روسه وداي له گه ل ده وله تي سه فه وي هه بووه، كه وتوه ته بهر دووه م هيرشي «نوينه ريكي عوسماني» و كوژراوه. سه يره نووسه راني پاشكو بوچي ليره دا به رووني ئاماژه به ناوي ئه م «نوينه ره ي عوسماني» ناكه ن؟ خو پيشتر ئه مه بيان وروژانديبو. ئه م «نوينه ره ي عوسماني» هه مان «ئه حمه دپاشا» يه كه پيشتر باس مان كرد كه ببوه «جه لالي». ده ي باشه ئه مه چون ده گونجي. شه ره فخان ي پنجه م بووه ته هاوپه يمان ي جه لاليه كان له دژي عوسماني و ئه حمه دپاشاش كه ئيتر بووه ته جه لالي و هاوپه يمان ي شه ره فخان، چون

چوني نه ك جاريك به لكوو دوو جاريش! هيرش ده كاته سه ر هاوپه يمانه كه ي خوي و ته نانه ت ده يكوژي؟! جگه له مه ش، سه رنجرا كيشه:

- نووسه راني پاشكو ئه م «دوو جار هيرش» هيان له كوئ هيناوه؟ «جاري يه كه م» كه ي بووه و به پيي كام به لگه؟ ديار نييه. گريمان ته واوي ئه م بوچوونانه ي نووسه راني پاشكو، راستيش بن، ئه گه رچي ته نيا گريمانه يه كي بي به لگه ن، كه واوو سالي ته نانه ت «نه ماني» شه ره فخانيش ده گه ريته وه بو هه مان سالي ۱۰۱۲ كه تاكوو ئيستا گوتراوه و زانراوه.

دواتر نووسه راني پاشكو ده لين:

«دوچار پيوسته بليين: تو ماره ئه رمه نييه كان و دوا ئاماژه ي عوسمانيه كان به زياته ددين، له گه ل يه ك كوكن؛ كه واته زياته ددين سالي ۱۶۰۹ اي كوچي/۱۰۱۷- ۱۰۱۸ اي ز، فه رمانه واي بدليس بووه و هه ر ئه ويش مير ي مووش و دوو كوره كه ي كوشتتوه. زانبار ي بنه تاي ده سنووسه كاني ئه رمه ني، يه كه م جار سالي ۱۶۰۳ اي ك/ ۱۰۱۱-۱۰۱۲ اي ز، ته نيا يه ك سال داوي ۱۰۰۹ اي كوچي، كه پيمان وايه سالي كوژران يا مردني شه ره فخان بي، ئاماژه يان به زياته ددين كردووه».

له م ده قه ي سه ره وه به هه له دوو جار سالي كوچي و زاييني جيگوركي بي كراوه. دواتر هاتوه:

«تيبينييه كه ي سه ر نامه كه ي خه له ف بو سولتان محمه دي سييه م، يارمه تيمان ده دا ئه و ميژووانه ي پيشوو ساخ بكه ينه وه. نامه كه هه ر چه ند به لگه نامه يه كي ديپلوماتانه ي خه له فه بو نازاد كردني تاتار له چنگي عوسمانيه كان، به لام سه رنجيكي زور روون و پرپايه خيشي تيدايه. جا له بهر نه وه ي شه ره فخان پيشتر كوچي داوييي كردووه، خه له ف له نامه كه دا نووسيويه: «مرحوم شه ره فخان»، واته خودالي خوشبوو شه ره فخان. نامه كه كه سالي

۱۰۱۰ ای کۆچی، نووسراوه، به داخوه مانگ و رۆژه کەسی دیار نین به لام ئیتر دنیان کە شەرەفخان سەرەتای سالی ۱۰۱۰ ای کۆچی، یان پیشتر نەماو. ئەمەش تا رادەیک لەگەڵ سالی ۱۰۰۹ ای کۆچیدا یەک دەگریتەووە کە پشت بە بەلگەنامەکانی ئەرمەنی دەبەستی».

وێک پیشتر ئاماژە یی درا، یە کەم: ریکەوتی ئەم نامە یە گومانێ لەسەرە چونکۆو بە لاتین نووسراوه و هی سەرەمی تازە یە و بەلگەنامە کە هیچ ریکەوتی رەسەنی پێوە نییە؛ دووهم: لە نامە کەدا ناوی سولتان محەمدی دووهم وەک بەردەنگی پێوە نییە، هەر وەها زۆر سەیرە نووسەرانی پاشکۆی ۱، بەزۆر گەرەکیانە سەرەتای سالی ۱۰۱۰ ای کۆچی بکەن بە سالی ۱۰۰۹ ای کۆچی تاکو لەو گوايە «بەلگەنامە ئەرمەنییەکان» کە نە نێوەرۆکیان و نە سەرچاوە کە یان دیار نییە، نزیکێ بکەنەو! بەلام بەگۆرە ی ئەو روونکردنەووە ی کە لەسەر وە سەبارەت بە ئەحمەدپاشا باسمان کرد؛ بە روونی ئاشکرا دەبی کە ریکەوتی ئەم نامە یە دەبی سالی ۱۰۱۲ ای کۆچی بی.

دواتر نووسەرانی پاشکۆی ۱، دیسان بە بی بنەما دەلین ئەو نامە یی خەلەف بۆ سولتان محەمدی سێهەم نووسراوه و دەلین: «خالیکی گرینگی دیکە کە لە نامە کە ی خەلەفدا بۆ سولتان محەمدی سێهەم بەدی دە کری، ئەو یە کە زۆر رپی تێدەچی شەرەفخان لە لایەن عوسمانییەکانەووە کۆزراپی».

وێک پیشتر گوترا، ئەگەر کوو کوژا بی، بە دەست ئەحمەدپاشای جەلالی کۆزراوه و لە درێژەدا دەلین:

«لە نامە کەدا هاتوو: «تاتاری کورە هەشت سالانە کە ی خودالیخۆشبوو شەرەفخان، لەگەڵ گەنجینە کە ی ئەحمەدپاشای زالمدا هینراوه».

لێرەش لە بەلگەنامە کەدا بەتورکی وشە ی «هینراوه» روون نییە، رەنگە «بردراوه» بی ئەویش نە ک بۆ کۆشکی سولتانی عوسمانی کە ئاماژە ی یی نە کراوه، بەلکو بۆ وان کە شوینی

دەسلاتی ئەحمەدپاشای جەلالی بووه. دواتر دیسان بە بی بەلگە دەلین:

«جا وا دەردە کەوێ شەرەفخان خۆی لەبەر شمشیری ئەحمەدپاشا نەگرتی و سەرەنجام لە لایەن عوسمانییەکانەووە کۆزراپی و کورە کە ی بە کۆیلە گیرا پی و برابیتە کۆشکی سولتانی عوسمانی».

ئەمەش لیکدانەووە یە کە ی سەیری دیکە ی نووسەرانی پاشکۆی ۱، لە ئاماژە ی «خودالیخۆشبوو» و «ئەحمەدپاشای زالم» لە بەلگەنامە کەدا ئاشکرای دە کەن کە گوايە شەرەفخان «خۆی لەبەر شمشیری ئەحمەدپاشا رانەگرتوو» و «سەرەنجام شەرەفخان» کۆزراوه! یاشان دەلین:

«دە کری لیکدانەووە یە کە ی تیپۆلۆژی و رەمزی بۆ هەردوو وشە ی زالم و خەزینەش بکە ی و بزاین چ ی و بۆچی رووی داوه. جا بۆ ئەو ی بتوانین بی لایەنانە بەرەرووی ئەم پرسە بین، پێویستمان بە چەند بەلگە یە کە ی وردە بۆ نیشان دانی تیروانیی کورد سەبارەت بە نارەزایەتیەکانی خەلەف بەگ».

واتە، «زالم»، یانی بکوژ و هینانی دەستەواژە ی «پارە و زێری خەزینە» بە مانای ئەو یە کە نارەزایەتی خەلەف بەگ بۆ «پارە و خەزینە» بووه و ئەمەشیان وێک «تیروانیی کوردی» زەق کردوووە تەو و لەم ریکە یە شەدا گوايە خەریکی دۆزینەووە ی «بەلگە ی ورد» ترن بۆ سەلماندنی ئەم «لیکدانەووە تیپۆلۆژی و رەمزی» ییە دەگمەنە. لە درێژەدا دەلین:

«ئێستا پێش هەر لیکۆلینەووە یە کە ی دیکە یا بریاردان لەسەر ئەو ی کە لەم هەلسەنگاندنەدا چی بە هیند بگرن، دەبی ئەم داوا یە ی خەلەف بەگ کە تەنیا بەلگە یە لەبەر دەستماندا، باشتر بە کار بەینین. زانیاریەکانی «باب آصفی، دیوان هەمیون مەمە قلمی ۹۵/۳»، دەیسەلمین کە دەوڵەتی عوسمانی زۆر توند هەوڵەکانی دان پیدانانی رەوشی سیاسی بدیسی داووتە داوه؛ بۆیە ژمارە یە ک «عولەمای

بدلیس»، که زۆربەیان خاوەن پێگەیی ئایینی و ھەلبەت کۆمەڵایەتییش بوون، نامەکیان بوو سولتان ناردوو و داوايان لێ کردوو زولم و زۆری سەر خەلکی بدلیس ھەلبگرێ. نووسییوانە: «امید در که رضا الله ایچون بو ظلم بو ویلایتە رفع و رحم النوب.» واتە: چاومان لە بەخشەندەیی ئیوھە. ھیوادارین لەبەر خاتری خودا، ئەم زولم و زۆرییە لەسەر ویلایتە کەمان ھەلگرن.

کەواتە کۆمەڵیک زانای موسلمان ھەستیان کردوو ئیتر دەبێ دۆخە کە بگۆردری، بۆیە داوايان کردوو ئەو بریارە ئیمپراتۆریانە و داوی مردنی شەرەفخان دەرکراون، ھەلبوھەشیئەندرتەوھ. کیشە لێرەدا سالاھەکیە ۹۸۶ی ک/ ۱۵۷۸ی ز، کە گۆمانی تیدا نییە ھەلە ئەرشیف کردنی کارمەندیکی «BOA» یە.

نامە کە، شەرەفخان بە «مرحوم شەرەفخان» ناو بردوو، بەلام ئەوانە و لە بارە ی کار و ژيانی شەرەفخانە زانیاریی سەرەتایییشیان ھەبە، دەتوانن زۆر ئاسان ئۆبال بکیشن، کە شەرەفخان سالی ۹۸۶ی ک، ماوھ. ئەمە لە چەندین بەشی شەرەفنامە و پاشکۆکە ئیترەشدا دەرە کەوئ و لە خودی بەلگەنامە کەشدا ئاشکرا دیارە. مامۆستا ئەبووبە کیری مودەریس لە ئیخلاسییە، کە یەکیکە لەو زانا ئیسلامیانە و نامەکیان ئیمزا کردوو، زۆر بە روونی سالی ۹۸۶ی ک، رەت دەکاتوھ، چونکە شەرەفخان، نەک تەنیا سالی ۹۹۸ی کۆچی، فەرمانی کردوو مەدرەسە ی ئیجلاسییە دروست بکری لە بدلیس، بەلکوو ھەر خۆی ئەوسا شەمسەدین مەولانا محەمەد شەرانشی کردۆتە مامۆستای وانەبێژی ئەم مەدرەسە یە».

لێرەدا ریکەوتی ئەو زانیاریانە «باب آصفی» و «دیوان ھمایون مەھمە قلمی ۹۵/۳» کە گواپە «دەیسەلمینن کە دەولەتی عوسمانی زۆر توند ھەولەکانی دان پیدانانی رەوشی

سیاسیی بدلیسی داوھتە دوا»، دیار نییە. بەلگەنامە ی ژمارە ۳ش، نەک «کۆمەڵیک زانای موسلمان»، بەلکوو ۴ کەس واژویان کردوو و نووسەران ی پاشکۆ لەسەر بنەمای ناوی تەنیا یەکیکیان (واتە، ابوبکر مدرس بالاخلاصیە)، ۳ کەسە کە ی دیکەشیان بە «زانای موسلمان» ھەژمار کردوو و ھەول ی ئاشکرا کردنی ناو و پێگە ی ۳ کەسە کە ی دیکەیان نەداوھ. (پروانە ۴ واژۆ ی ژیر بەلگەنامە ی ژمارە ۳). نووسەران ی پاشکۆ ھەرۆھا بە بچ بنەما گەرەکیانە ئەم دوو نامە یە لیک گری بدن. بۆیە بۆ گەشتن بەم مەبەستە ی خۆیان، گۆمانیان خستوو تە سەر ریکەوتی نامە کە ی «۴ زانای موسلمان» لە بەلگەنامە ی ژمارە ۱۵۳ و گواپە دەبی ریکەوتی سالی ۹۸۶ی کۆچی لە لایەن کارمەندی ریکوییک کردنی بەلگەنامە کانی ئەرشیفی عوسمانییوھ، بەھەلە نووسرا ی!

بەلام بە پێچەوانە، سالی ۹۸۶ی کۆچی راستە و ئەم ریکەوتە ریک دەبێتە سالی پیش گەرانیوھ ی شەرەفخان ی پێنجەم لە نەخجەوانەوھ بو بدلیس. شەرەفخان دەلی: «سپەھم رۆژی مانگی شەشە کان (شەوال) ی ۹۸۶ی کۆچی، لە نەخجەوانەوھ «بەرەو بدلیس بزوتین». (شەرەفنامە، ل. ۶۶۱). وادیارە جگە لە «ھەول و ھەلسۆرانیک ی بیوچانی خوسرەو پاشا» بۆ گەرانیوھ ی شەرەفخان کە لەگەل «سەرکردە کانی وان و زەینەل بەگی میری ھەکاری و حەسەن بەگی میری مەحموودی، لەدەرانی سولتان مرادخانەوھ مزگینیی حکوومەتی بدلیسیان» بۆ ھینا نەخجەوان (پروانە شەرەفنامە، ل. ۶۶۶)، دەبی لە ئاستی کۆمەڵایەتییش ئەم چەند کەسە ی دیکە (رەنگە ۳ کەسە کە ی دیکەش «زانای ئایینی» بوون. بەلام تا ئاشکرا بوونی ناو و پێگەیان، ناگری لەمە دلنیا بین) ھەول ی خۆیان دابی تا سولتان ی عوسمانی ئەم «زولم و زۆرییە لەسەر ویلایتە کەیان»، ھەلگری و مەبەستیشیان لە «خوالیخۆشبوو شەرەفخان» لەم نامە یەدا،

شهره‌فخانی چوارەم، واتە باپیری شەرەفخانی نووسەر و داواکار بێهەنگەشیا ن بۆ گەرانه‌وه‌ی مافی سامان و پێگە‌ی خانەدانی دەسە‌لاتداری بدلیس، بۆ شەرەفخانی پینجەم، واتە نووسەری شەرەفنامە بوو. لە لایەکی دیکە‌وه، وەک لەسەر‌وه‌ جەختی لەسەر کراوه، دە‌ی «کام بریاری ئیمپراتۆری پاش مردنی شەرەفخان» دەرکرا‌ی و نووسە‌رانی نامە‌کە داوا‌ی هە‌لۆه‌شاندنە‌وه‌یان کردووه؟ زۆر روونه‌کە ئەم بریارە پاش کوشتنی شەرەفخانی چوارەم بە‌دەست ئۆلمە دەرکراوه‌کە بریتی بوو لە ئە‌ستاندنە‌وه‌ی میراتگری میرنشینی بدلیس لە میراتگرە‌کە‌ی، واتە شە‌مسە‌دین (کۆری شەرەفخانی چوارەم و باوکی شەرەفخانی پینجەم لە سالی ۹۵۰ی کۆچی لە سە‌رده‌می سولتان سوله‌یمانی قانونی) که فەرمانزە‌وایی میرنشینی بدلیس بۆ ماوه‌ی ۴۴ سال هە‌تاکوو گەراندنە‌وه‌ی میرایە‌تی بدلیس بۆ شەرەفخانی پینجەم، لە‌ژێر دە‌سە‌لاتی عوسمانیدا بوو. هەر‌وه‌ها دە‌زانین که پاش مردنی شەرەفخانی پینجەم، هیچ بریارێکی ئیمپراتۆری سە‌بارت بە میرنشینی بدلیس دەر‌نە‌کراوه. بۆ‌یه‌ ئەم نامە‌یه‌ هیچ پێ‌وه‌ندییە‌کی بە سالی ۱۰۱۰ی کۆ‌چییە‌وه‌ نییه‌.

۲- بە‌لام سە‌بارت بە «مە‌درە‌سە‌ی ئی‌خلاس‌ییە» لە بدلیس که «مامۆستا ئە‌بووبە‌کر»، «مۆدە‌ریس»ی ئەم مە‌درە‌سە‌یه‌ واژۆی لە‌سەر نامە‌کە هە‌یه:

ئەم مە‌درە‌سە‌یه‌ لە سالی ۱۲۱۶ی زایینی، واتە سالی ۶۱۲ی کۆچی بە‌دەست سە‌لجوق‌ییە‌کان لە بدلیس ساز کراوه و هەر خانووبەرە‌کە‌ش شی‌وازی ئە‌وانی پێ‌وه‌ دیاره و شەرەفخان لە سالی ۹۹۸ی کۆچی نۆ‌زە‌نی کردووه‌تە‌وه. (بروانه: سەر‌چاوه‌ی ژماره ۱۳) که‌وا‌بوو:

■ دە‌ی پینش سالی ۹۹۸ی کۆچی، واتە پینش نۆ‌زە‌نکردنە‌وه‌ی مە‌درە‌سە‌ی ئی‌خلاس‌ییە لە لایەن شەرەفخانی پینجە‌مه‌وه، لە سالی

۹۸۶ی کۆ‌چیدا «ابوبکر» ناویک، «مۆدە‌رسی» ئەم مە‌درە‌سە‌یه‌ لە بدلیس بوو‌یت و لە بە‌رە‌به‌ری گەرانه‌وه‌ی شەرەفخاندان، لە‌گە‌ڵ چە‌ند کە‌سی دیکە‌ ئەم نامە‌یه‌یان بۆ سولتانی عوسمانی (سولتان مرادی سی‌یه‌م) نووسیه‌.

■ «شە‌مسە‌دین مە‌ولانا محە‌مە‌د شەرانشی‌ی» که لە شەرەفنامە‌دا باسی کراوه، پاش نۆ‌زە‌نکردنە‌وه‌ی ئەم مە‌درە‌سە‌یه‌ لە لایەن شەرەفخانە‌وه، وە‌ک مامۆستا‌ی وانە‌بی‌ژی ئی‌خلاس‌ییە دامە‌زراوه. ئە‌گەر ئەم نامە‌یه‌ لە سالی ۱۰۱۰ی کۆچی نووسرا‌ی، دە‌بوو واژۆی ئە‌و زانایە‌شی پێ‌وه‌ بوو‌ا.

بە‌گۆ‌یرە‌ی ئەم روونکردنە‌وه‌یه‌، نامە‌ی خە‌لە‌ف‌بە‌گ و نامە‌ی «زانایانی بدلیس» نە لە رووی کاتە‌وه و نە لە رووی نێ‌وه‌رۆ‌کە‌وه هیچ پە‌ی‌وه‌ندییە‌کیان بە یە‌کترە‌وه نییه‌.

وەر‌گیرانی ئەم دوو بە‌لگە‌نامانە، چە‌ندە تە‌واون و چ بابە‌تی دیکە‌ی تیدا‌یه‌ که نووسە‌رانی پاشکۆ‌خۆیان لێ‌ گێ‌ل کردووه، دە‌په‌یلی‌نە‌وه‌ بۆ لیک‌وێ‌نە‌وه‌ی کە‌سانی پسپۆ‌ری دە‌قه‌ کۆ‌نە‌کان و ئاش‌کرکردنی نێ‌وه‌رۆ‌کی تە‌واوی نووسراوه‌کە. تە‌نیا ئە‌وه دە‌لێ‌ین که «چاومان لە بە‌خشە‌ندە‌یی نێ‌وه‌یه» لە نامە‌کە‌دا بە‌دی نا‌ک‌ری، بە‌لام نووسە‌رانی پاشکۆ‌ی ۱، ئەم واتایە‌یان لێ‌ زیاد کردووه.

پاشان نووسە‌رانی پاشکۆ‌ی ۱، دە‌لین: «بۆ دوا‌یین سە‌رنجیش، ئاماژە بە نامە‌یه‌کی ب‌لا‌و نە‌کراوه‌ی شەرەفخان دە‌کە‌ین. شەرەفخان لە تێ‌بینی‌یه‌ رە‌سمی‌یه‌کە‌ی نامە‌کە‌دا «A.DVN 12/85»، پێ‌شنیاری بە سولتان محە‌مە‌دی سێ‌هە‌م کردووه تا عە‌لی‌بە‌گ بکاتە سەرۆکی هە‌ردوو خێ‌لی کوردی بیلان و خە‌ندە‌قی. ئەم نامە‌یه‌ سالی ۱۰۱۰ی کۆچی لە‌سەرە، بە‌ی ئە‌وه‌ی هیچ ئاماژە‌یه‌ک بە مانگ و رۆ‌ژە‌کە‌ی کرا‌ی. جا که خە‌لە‌ف سالی ۱۰۱۰ی کۆچی، برا‌کە‌ی بە «مرحوم شەرەفخان» ناوبرد‌ی (پینشتر دیتمان که ئەم ریکە‌وتە هە‌لە‌یه) و هەر ئە‌و سالە‌ش شەرەفخان ما‌ی، زۆر وێ‌دە‌چی

براکه‌ی سهره‌تاکانی ئەو ساله، واتە ۱۰۱۰ی کۆچی، کۆزراپی یا کۆچی دواویی کردی. بە‌گوێهری «A. NST 9/26» کۆتایی ره‌ببعی یه‌که‌می ۱۰۱۰ی کۆچی، خه‌له‌ف‌به‌گ پاش براکه‌ی بۆته‌حاکم. به‌لگه‌نامه‌که‌ ده‌ریده‌خا که ئەو ساله‌ هه‌مان بئه‌ماله‌ حوکمرانی بدلیسیان کردوو. چونکه‌ له‌ به‌لگه‌نامه‌که‌دا هاتوو: «داخوایی به‌نده‌ی نۆکه‌رتان خه‌له‌ف‌خان، فه‌رمانه‌وای بتلیس».

مادام سه‌لماندمان که ریکه‌وتی راسته‌قینه‌ی نامه‌که‌ی خه‌له‌ف‌به‌گ ۱۰۱۲ی کۆچییه، ئیتر ئەم نامه‌یه‌ی شه‌ره‌فخانی پێنجه‌میش به‌ته‌وای روونکردنه‌وه‌کانی ئیمه‌ ده‌سه‌لمین و به‌ روونی ئاشکرا ده‌بی که له‌ سالی ۱۰۱۰ی کۆچیدا شه‌ره‌فخان هه‌ر زیندوووه‌ بووه. به‌لام سه‌باره‌ت به‌ فه‌رمانه‌وایی میرنشینی بدلیس پاش ده‌ست له‌ کارکشانه‌وه‌ی شه‌ره‌فخان (له‌ سالی ۱۰۰۵ی کۆچیدا) و به‌تایبه‌ت سه‌رده‌می میرایه‌تی شه‌مه‌دینی کوری و ئیتر دواتریش، لانی که‌م ئەم پرسه‌ له‌ نیو ده‌قه‌ میژووویییه‌کان و به‌لگه‌نامه‌کاندا بزه‌ و پێوستی به‌ توێژینه‌وه‌ی تایبه‌ت هه‌یه. ئەگه‌رچی ده‌زانین که سه‌ره‌رای لاوازکردنی ده‌سه‌لاتیان، مافی میرانگرانه‌ی خانه‌دانی ده‌سه‌لاتداری شه‌ره‌فخان بۆ ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ له‌ میرنشینی بدلیس هه‌ر به‌رده‌وام بووه. لێره‌دا، نووسه‌رانی پاشکۆی ۱، له‌ژێر سه‌ردێری «پاشکۆ» کۆتایی به‌ بابه‌ته‌که‌یان دین و ده‌لین:

«ئهو به‌لگه‌نامه‌یه‌ی وا لێره‌ ده‌بینن (به‌لگه‌نامه‌کانی ۱ و ۲)، له‌ رووی «BOA A.NST 1138, fols 5-6»ی سالی ۱۰۰۱ی کۆچی، وینه‌ی گیراوه‌ته‌وه. وه‌ک به‌لگه‌نامه‌یه‌ک که له‌ «باب‌ آصفی» هه‌لگیراوه. وا ده‌رده‌که‌وی له‌ کۆشکی توپقاپی پارێزراپی و دواتر گواسترایه‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌رشیفی تازه‌ بنیات‌نراوی بابی عالی (پاشا قاپیسی). به‌لگه‌نامه‌که‌ بریتیه‌یه‌ له‌ دوو په‌ره‌ی دووقه‌دکراو. هه‌ر په‌ریکی

دووقه‌دکراو ۶-۱۳ دێری به‌ خه‌تی دیوانی و سیاق تیدا نووسراوه. دوایین لاپه‌ره‌ش مۆریکی شه‌ره‌فخانی به‌ سه‌ره‌وه‌یه‌ که‌ نووسراوه «به‌نده شه‌ره‌ف».

پاشان له‌ژێر سه‌ردێری ناروونی «پوخته‌ی بۆچوون: کارمه‌ندیکی لایه‌نگری ده‌وله‌تی عوسمانی» و ئاماژه‌ به‌ به‌لگه‌نامه‌کانی ۱ و ۲ ده‌که‌ن که‌ دیار نییه‌ مه‌به‌ستی نووسه‌ران له‌ سه‌ردێره‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ شه‌ره‌فخان کارمه‌ندیکی لایه‌نگری ده‌وله‌تی عوسمانی بووه‌ یان به‌لگه‌نامه‌ی ژماره‌ ۱ بۆچوونی کارمه‌ندیکی لایه‌نگری ده‌وله‌تی عوسمانیه‌؟ دیاره‌ پێشتر به‌ تیر و ته‌سه‌لی باسی «به‌لگه‌نامه‌کانی ۱ و ۲»مان کرد و سه‌لماندمان که‌ گریمان‌ه‌ی دووم راسته. واته‌ به‌لگه‌نامه‌ی ۱ «پوخته‌ی بۆچوونی کارمه‌ندیکی لایه‌نگری ده‌وله‌تی عوسمانی»یه‌ و به‌لگه‌نامه‌ی ۲، داواکاری شه‌ره‌فخانه. به‌لام دیار نییه‌ بۆچی نووسه‌رانی پاشکۆ لێره‌دا راسته‌وخۆ و به‌ روونی ئەمه‌ نابێژن؟ به‌هه‌رحال نووسه‌رانی پاشکۆی ۱ له‌ درێژه‌ی ئەم برگه‌یه‌دا ده‌لین:

«دیاری کردنی ژماره‌ی ده‌ست‌وپێوه‌نده‌کانی شه‌ره‌فخان لایه‌نیکی روونی به‌لگه‌نامه‌که‌یه. شه‌ره‌فخان لێره‌دا، سه‌رباری نیگه‌رائیه‌یه‌کانی له‌ باره‌ی گوزه‌رانی ده‌ست‌وپێوه‌نده‌کانیه‌وه، که‌ ژماره‌یان ۵۱ که‌س بووه، ئاماژه‌ به‌ چه‌ند ته‌وه‌ریکی تری گرینگ ده‌کا، که‌ بی‌گومان به‌که‌لک ده‌بن و زانیاری زۆتر ده‌خه‌نه‌ سه‌ر لایه‌نه‌ فه‌رامۆش‌کراوه‌کانی ژياننامه‌که‌».

پاشکۆی ۱ له‌ ۶ خاله‌ی ژێره‌وه‌دا کۆتایی پێ دیت:

«**1** سه‌ره‌تای به‌لگه‌نامه‌که‌ ئه‌وه‌ پێشان ده‌دا که‌ شه‌ره‌فخان ویستویه‌تی به‌رده‌وام خزمه‌تی ده‌وله‌تی عوسمانی بکا، (ئهمه‌ ده‌ربڕینی کارمه‌نده‌که‌یه‌ له‌ به‌لگه‌نامه‌ی ۱دا، نه‌ک ویستی خودی شه‌ره‌فخان له‌ داخواییه‌کانیدا له‌ به‌لگه‌نامه‌ی ۱۲دا) بۆیه‌ هێچ هۆبه‌ک بۆ رعت کردنه‌وه‌ی داواکانی له‌ ئارادا نییه. (ئهمه‌ش لیکدان‌ه‌وه‌ی خودی نووسه‌ران

و بهر پرسه عوسمانییه که یه) شهره فخان دواى ههلمه ته کانى رۆژه لات، داواى کردووه هیندیك پله و پایه بدریته بنه ماله کهى و ته وای ئه و که سانهش که له و ههلمه تانه دا بهشدار بوون، خه لات بکرین. (له بهلگه نامه که دا نه هاتوووه دواى ئه م ههلمه تانه داواى کردی، بهلکوو کارمه نده کهى عوسمانی دهلی «له گهل خیله کهى بهشداریی ههلمه ته کانى رۆژه لاتى کردوووه و جهنگاوه ریکى دلسۆز بووه». شهره فخان له بنه ماله کهى، ته نیا بۆ دوو کورى خو و دوو کورى خهله فبه گى برای داوا کاریی هه بووه، ۵۲ که سه کهى دیکه سواره کانى بوون) له وهلامی ئه م داوا به دا، «ته رقی»، سی یه کی «تیمار» و «ئیتیدا» به خه لات دراوه ته ئه و سواره و دهستوپیه نده که له ههلمه ته که دا له گهل بوون. ناوه کان نیشانه ی «ح» یان له سه ر دانراوه، وه ک ئاماژه به ک بۆ «بلووک». «بلووک» یش ناویکی زۆر کۆنى تورکییه، بۆ یه کهى سه ر بازیی ۱۰۰ که سی به کار هاتوووه که یوو ز باشی (نه قیب) سه ر که رده یان بووه».

۲ ژماره یه کی بهرچاوی دهستوپیه نده کانى شهره فخان، به پیی بهلگه نامه ی هاو پیچی، خه لکی ده ره وه ی بدلیس بوون. ئه م سه ر نجان ه ده مانگه یینه ئه و ئه نجامه که شه ره فخان ده سه لاتى هه بوو، نه ک هه ر له بدلیس، بهلکوو له مووش و وانیش، کورد کۆ بکاته وه و بیانجوولینی ئه مه ش زۆر جیی با به خه که بهلگه نامه که باسی پیگه یه کی گرینگ ده کا بۆ محمه دی مووش. بۆ یه ئه م بهلگه نامه یه ئاماژه به کیشه که شه ره فخان به رده وام با به خی به ناوچه کهى خو ی داوه».

نووسه رانی پاشکو له سه ره وه ده بیژن «شه ره فخان بۆ ۵۱ که س له دهستوپیه نده کانى داوا ی چی و چی کردوووه که هیندیك له وانه گوا به خه لکی «ده ره وه ی بدلیس» بوون، واته به هو ی ئه م چه ند که سه ی ده ره وه ی بدلیس بۆ نووسه رانی ئه م پاشکو یه ده ره که وتوووه که شه ره فخان «هه ر نه ک له بدلیس بهلکوو له

مووش و و وانیش توانیویتی کورد کۆبکاته وه و بیانجوولینی! لیره شدا دیسان دیار نییه له کو نی ئه م بهلگه نامه یه دا ده ره که وتوووه که هیندیك له م که سانه خه لکی ده ره وه ی بدلیس بوون. تازه ئه گه ر ئه مه ش راست بی، وا دیاره نووسه رانی پاشکو هیچ له ژیر خانی هو ز و هو زابه تیی ئه و سه رده م، و هیز و توانای هو زه کانی کورد و به تابه ت هو زی رۆژه کی و هاو په یمانه کانی و ده وری خانه دانه حوکمرانه کانی کوردستان نازانن و یان خو یان له گیلی داوه! له لایه کی دیکه، وه ک پیشته ر با سمان کرد، به گو یه ی بهلگه نامه ی ۲، ژماره ی «دهستوپیه نده کانى» شه ره فخان جگه له زیانه ددین و سه یدی و دوو کوره کانی خهله فبه گ، ۵۱ که س نیین، بهلکوو ۵۲ که سن! دیار نییه بۆ چی نووسه رانی پاشکو خو یان زه حمه ت نه داوه ئه م دوو بهلگه نامه یه له گهل یه کتر هه لسه نگیین و جیاوازیه کانی ئاشکرا بکه ن؟

۲ ئاشکرا به زه وییه ده ره به گییه کانی عوسمانی دراون به و که سانه، که خزمه تی باشیان له ههلمه ته سه ر بازیه کاندا کردوووه. به گو یه ی بهلگه نامه که، زیانه ددین به رز کرانه وه ی پله که ی بۆ «موته فه ر یقه لیق» ره ت کراوه ته وه. هه ر ئه مه ش واما ن لئ ده کا بهلگه نامه که به دروست بزاینن. داخوازیه کانی دیکه ی شه ره فخان ده ریده خه ن (کام داخوازیی دیکه؟) که عوسمانییه کان هه میسه «بویرولدی» یان پیشان داوه. واته داواکانیان سه باره ت به ده ست و پیوه نده کان قبوول کردوون. (به پیی کام بهلگه نامه ی دیکه «داخوازیه کانی دیکه ی» شه ره فخان «هه میسه بویرولدی» پیشان دراوه؟). به رای وه زیر، زیانه ددین خزمه تی سه ر بازیی نه کردوووه و هیچ ئه ر کیکی حکومه تیشی نه بووه، بۆ یه داوا ی پله به رز کردنه وه ی دراوه ته داوه». (کام «وه زیر»؟).

«پله ی موته فه ر یقه لیق، به پیی نه ریتی ئیداریی عوسمانی، به خشراوه ته کورانی

کاربەدەستانی دەولەت (بەلگی ئەمە بۆ «کاربەدەستانی دەولەتی عوسمانی» نەریت بوو، نەک بۆ میرنشینە سەر بەخۆ و نیمچە سەر بەخۆکانی کورد. لێرەدا یاسای ئیمپراتۆری کە لە سەردەمی سولتان سەلیمەووە پەپرەو کراوە، کاریگەریی هەبوو و میرانگری و جینشینی میرنشینەکان بەخواستی هۆز و خیلەکان و هۆزە یەکگرتوووەکانی کورد بەرئۆجوووە. دیارە هەرچی میرنشینەکان و پشتیوانیان، واتە هۆز و خیل و هۆزە یەکگرتوووەکانی کورد لاوازتر بوون و لیکتر هەلبراون جا چ بەهۆی کیشە نیوخۆییەکان و یان پیلانەکانی دەولەتەکانی عوسمانی بووبیت، ئەم یاسایە پشتگوێ خراوە و لە کۆتاییشدا لەنیوچوونی میرنشینە سەر بەخۆ و نیمچەسەر بەخۆکانی کوردی لی کەوتوووەتەوه). کورپی دەرەبەگەکانیش، بۆ نموونە: خانی نیمچەدورگە ی کریمە «قرم»، بەگە کوردەکان، بەگەکانی ئەفلاق، بوغدان و ئەردەل، زۆرینە ی ئەو پلەدارانەیان پیکهیناوه. بە عوسمانی کردنی ئەم جینشینە میرانگرانە ی وا لە ئیستامبولی پایتەختی ئیمپراتۆرییەکەدا گەییوونە پلە ی بەرز ی خویندەواری، ئامانجی سەرەکیی ئیدارە ی ناوەندی ئیمپراتۆریی عوسمانی بوو. کۆمەلیک پلە و پایە ی سەرەتاییی رەسمیشی هەر لە چوارچۆی ئەو ئامانجەیدا پی، بەخشیون. بە واتایەکی دیکە، ئەمە دەر فەتیک ی گرینگ بوو بۆ کورە میرەکان تا ئاشنای کەشووخوا و کاروباری کۆشک بن». (ئەگەریش بۆ ئەوان دەر فەتیک بووبیت، مەبەستی عوسمانیەکانیش بوو، بۆ لاوازکردن و دەسەمۆکردنی میرنشینەکان و لەئەنجامدا لەنیوپردنیان).

«ئەم سیستەمە ئیدارییە وەک هەرەشە یەک لە دژی میرنشینەکانیش کاری پی کراوە، تا کێبەرکی لەسەر پیئشەنگایەتی نیو کۆشک بکەن (ئەم رستە یە زۆر سەرنجراکیشە! نەک «کێبەرکی لەسەر پیئشەنگایەتی نیو کۆشک»! بەلکو

دەسەمۆکردنی جینشینەکانی میرانی کورد، وەک کەرەسە یەکی گرینگ لە لایەن عوسمانیەکانەووە بە کار هاتوووە بۆ لاوازکردن و گوێرایەلکردنی میرنشینەکانی کورد). بە پیی نەریت، کورە گەرە بارمەتی قانونی و جینشینی پلە و پایە خۆجیبییەکانیش بوو، بەلام دۆخەکە لە بدلیس، وەک میرنشینیکی «یورتلیق-ئۆجاقلیق» گەلیک جیاواز بوو (بۆ جیاواز بوو؟). وا ویدە چی میرنشینەکە خۆی هۆکار بووبی (ئەم هۆکارە چی بوو؟ نووسەر ان ئەمانە روون ناکەنەوه) تا شەرەفخان داوی پلە ی «موتەفەر قەلیق» بۆ زیائەددین، نەک شەمسەدینی کورە گەرە ی بکا (ئەمە نە بۆ ناردنی کورەکە ی و بەشداربوون لە کێبەرکی بوو، بەلکوو بەهۆی ئەو بوو کە لەنیو هۆزی رۆژەکی و خیلە هاوپیەمانەکانیدا، «شەمسەددین» شایستەیی میرانگری و جینشینی میرنشینەکە ی هەبوو. لە لایەکی دیکەووە رەنگە بۆ پیئشگرتن لە دوویات بوونەوه ی دەستبەسەر داگرتنی بدلیس لە لایەن دەولەتی عوسمانیەووە بووبی، تا لەم حالەتەشدا کەسیکی دیکە ی رۆژەکی لە هەمان خانەدان، واتە «زیائەددین» بکری بە میری بدلیس). بە گوێرە ی ژیاننامەکە، شەرەفخان بە خواستی خۆی دەسەلاتی بۆ شەمسەددین بەجی هیشتوووە، دەرە کەوهی زۆر مەبەستی بوو کەسیکی دیکە بنیئری بۆ کۆشک. هەر وها لە دیری ۴ ی برگە یەکی بەلگەنامەکە ی خوارەووەدا، بە ئامازە یەک نووسراوە: کورپی خانیکی پیئشو «خان اوغلو خان» (ئەمە هەمان واتای «خانی کورپی خان»ە کە پیئشتر لە بەلگەنامە ی ۱۵۲ دەبا هاتبا بەلام نووسەرانی پاشکو قرتاندبوویان و لێرەدا بۆ یەکەمجار یاسی دەکەن، دیارە لەبەر ئەوه ی لێرەدا «کاریان پیی هە یە». ئەم برگە یە پرس ی جینشینی بدلیس دەر دەخا، بۆ یە شەرەفخان مافی هەبوووە کورە گەرەکە ی خۆی یان جینشینی داهااتوو ی لە ناوچەکە

بەئىلىتەۋە».

«ھاۋكات پىۋىستە باسى ھىندىك حالەتى دىكە بىكەن. چەمشگەزك، ۋەك مىرنشېنىكى «يورئىلىق-ئۇجاقلىق»، دۇخىكى كەمۋىنە ھەبوۋە».

راسىتە «دۇخى» مىرنشېنى چەمشگەزك لەنىۋ مىرنشېنىكە كانى دىكە كورد كەم ۋىنە بوۋە، بەلام دىار نىبە بوۋ نووسەرانى باشكۇ باسى ئەم «دۇخە كەمۋىنە» يە، بەدپىرىكىش ناكەن! شەرەفخان لە «باسى مىرانى چەمشگەزك» لە لاپەرەكانى ۳۰۲-۳۱۲ شەرەفنامەدا باسى ئەم دۇخە دەكات. لە سەردەمى سولتان سولەيماندا بەھۋى ناكۇكىي نىۋان ۱۶ كورى «پىر حوسىن بەگ»، دوايىن مىرى كۇچكردوى ئەم مىرنشېنى، مىراتگرانى برىار دەدەن تا بەشىك لە داھات و زەوى و زارى مىرنشېنىكەيان بېئە «بەش و ملكى تايبەتى» سولتانى عوسمانى و ئەۋەى دەشمىنەتەۋە بكرى بە دوو سىنچاق و چارە زەعامەت و تىمار» و بەم شىۋەيە چارەنووسى مىرنشېنى چەمشگەزەك و دىارىكردىنى فەرمانرەۋايانى مىرنشېنىكە، بەپىچەۋانەى نەرىتى باۋى مىراتگرى لە مىرنشېنىكە كانى دىكە كورد، ئىتر بەكردەۋە دەكەۋىتە ژىر دەسەلاتى راستەۋخۇى سولتانى عوسمانى و سەربەخۇيى خۇى لەدەست دەدا.

لە درىژەى خالى ۱۳دا، ھاۋوۋە:

«ئاشكرايە سولتان سولەيمانى يەكەم (م. ۹۷۴ى كۇچى) ھەموو ھەۋلىكى خۇى خستۇتە گەر تا مافى جىنشىنى مىرنشېنىكە كان سنووردار بكا. دواچار دەۋرۋەرى سالى ۹۵۰ى كۇچى، تۋانىۋەتە جىنشىنى كورد لەسەر كار لابەرى و زولقەدر ئۇغۇۋو عەلى بەگ لە جىي ئەۋ بىكەتە فەرمانرەۋا». (بەلى ئەمە ئەۋ برىارەى ئىمپىراتورىيە بوو كە لە نامەكەى «عولەماى بدلىس»دا داۋا كرابوو ھەلبەۋە شىتەۋە).

«ھەر ئەم ھەۋلانەى دەۋلەتى عوسمانىيىش، يەكىك بوون لە ھۆبانەى كە تىرەى

رۇزەككىيان ناچار كىرۋە بدلىس بەجى بەئىلى و روو بىكەتە ۋلاتى ئىران، لە كاتىكدا «مەلاتىيە» و «مەرەش» پىش دراۋەتە مىر شەمسەدىن. سولەيمان بەگ، كە لە خزمانى «ساسۇن» يى داىكى بوۋە، ئامۇزگارى كىرۋە سەرەنجام مىر شەمسەدىن ناچار كراۋە پەنا بوۋ ۋلاتى ئىران بەرى».

دىارە نەرىتى جىنشىنى و بەردەۋامىي خانەدانە دەسەلاتدارەكانى كوردستان بە فەرمانىك نەگۇردراۋە ئەگەر پىش سولتانەكانى عوسمانى وىستۋويانە بىگۇرن، ۋەك زۇر نىۋونە كە لە شەرەفنامەشدا ھاۋوۋە، پاش ماۋەيەك پاشەكشەيان كىرۋە و ملكەچى خواستى خەلك و ھۆزە يەكگر تۋوۋەكانى كورد بوون و بەناچارى مىراتگرانى مىرنشېنىكەكانىان دىسان گەراندوۋەتەۋە سەر دەسەلات. بوۋ نىۋونە: كاتىك سولتان سولەيمان «ھەرىمى بدلىسى گرت و شەمسەدىن خانى لەۋى دەرىپەراند... «خىلانى بايەكى و نۆدەكى و بلباسى ماۋەى ۳ سالان سەريان ۋەبەر فەرمانى كار بەدەستانى نەھىنا. تەنانەت تەۋاۋى مىر و سەر كىرەكانى كوردان بە پىي فەرمانى سولەيمانى، ۋەكوو دىۋەكانى قاف ھروۋژمىان كىرە سەريان، بەلام نەپانتۋانى بە چۇكىاندا بىنن و دەستەمۇيان كەن. سولتان سولەيمان ... ۋەختايەك بۇى روون بوۋەۋە كە بە زەبرۋەنگ چى بوۋ ناكىرى، بەھائەددىن بەگى مىرى ھەزۇى راسپارد و ئەۋپىش بە زمانى خۇش جەماۋەرى دۇلى كىفەندۇر و تىرە و تايەكانى بايەكىيانى بوۋ كەۋى كىرە و ھىنانىيە بەر بار. لە لايەكى دىكەشەۋە خۇدى سولتان كەۋتە لاۋاندەۋە و دلدانەۋەى برايم بەگ و قاسم بەگى كورانى شىخەمىرى بلباسى و ئاۋا دەسەلاتى بەسەر بدلىسدا شكايەۋە و بە زەبرى زۇر چى بوۋ نەكرا». (شەرەفنامە، ل. ۵۵۶).

«۲ ھەلبەت دزايەتتى زىئەددىن بە ھۇى سىياسەتتىكى عوسمانىيەكانەۋە سەرى ھەلداۋە.

ئەوان ویستووایانە گرفت بۆ شەرەفخان بخولقینن (پیشتر باسمان کرد زیائەددین لە سالی ۱۰۱۵ی کۆچیدا، «بەبەختی بە شاعەباسەو» کردوو، دیارە ئەو کاتی شەرەفخان کۆچی داوایی کردبوو). وەزیری عوسمانی داوای لە سولتان کردوو گومانە کە برەوینیتەو. بەلام وەلامەکە، کە رەنگە لە خولی دواتری کۆشکی پاشادا گفتوگۆی لەسەر کرابی، دیار نییە (کام وەزیر و لە کوئی ئەم داوایە کردوو و چ گومانیکى رەواندوو تەو؟ دیار نییە و نووسەرانی پاشکۆی ۱، تەنیا بە «رەنگە» چارەى دەکەن، بەلام لە کۆتاییدا دیسان دەلین «دیار نییە». زۆر ویدەچی عوسمانییەکان داخوایە کەیان نەدایتە دوو، چونکە داوایەکی یاسایی میریکى یە کجار ئەمەگداری کورد بوو. (بى ئاگایى لە بارودۆخى هۆز و هۆزایەتیی میرنشینەکان، لیکدانەووی وەها لاوازی لى دەکەوینتەو و نووسەرانی پاشکۆی ۱، هەموو رووداوێکە دەبەستەو بە «ئەمەگداری یە کجار زۆری» میریکى کورد و گەرەکیانە بە «زۆر ویدەچی» بیسەلمینن).

خۆ دووریش نییە، زیائەددین خۆی، نەک باوکی، هۆی گرفته کە بووبی. دۆسیەى سیاسیی پالیوراو کوردەکان لە هی نەیار و ئامۆزا و تەنانتە برا و باوکیشیان جیا بوو؛ بۆیە ویدەچی وەزیر (دیسان «وەزیر»، کام وەزیر و لە کوئی؟)، وەک کەسى دەسنیشانکەر، مەبەستی بووبی هیندیک لایەنى رابردووی کاری سیاسیی زیائەددین وەبیر بینیتەو. رەنگە زیائەددین هیندیک پێوەندیی ژێر بە ژیری لە گەل ئێرانییەکان هەبووبی (دیسان «ویدەچی» و «رەنگە» بە بى بەلگە! ئەم «پێوەندییە ژێر بە ژیر» لە سالی ۱۰۱۵ بوو و هیچ پێوەندییەکی بە کاتی نووسینی داخوایە کە شەرەفخانەو لە سالی ۱۰۰۱ی کۆچیدا نییە، وەک پیشتر ئامۆزەمان پى کرد سالی ۱۰۱۵ی کۆچی، بەبەختی بە شای

سەفەوی کردوو. گومانى تیدا نییە، سەرچاوى زۆرىنەى ئالۆزىیەکانى دواى مردنى زیائەددین (کەى زیائەددین مردوو و چ ئالۆزىیەک سازبوو؟ هیچیان دیار نییە)، لەو ئىمپراتۆرىیە دەرەکییەو بوو کە زیائەددین پیشتر جۆریک پێوەندیی لە گەلیان بوو (بروانن بە «ویدەچی») و «رەنگە» چۆن چۆنى گەرەکیانە ئەم دلنایییە بسەلمینن، تا کوو ئەم چەند تێروانینەى لى هەلینجن: جا لەبەر ئەوێ شەرەفنامە وەک بەشیک لە سیاسەتیکى ریک لە گەل عوسمانى نووسراو، نووسەر ژیرانە هەنگاوى هاوئىشتوو و زۆر خۆی لە باسى زیائەددین نەداو. دیارە شەرەفخان تەواوى هەستى بە نیکەرانى عوسمانییەکان کردوو» (پەویندى زیائەددین لە گەل سەفەویەکان» سالی ۱۰۱۵ی کۆچی بوو و نووسینی شەرەفنامە سالی ۱۰۰۵ی کۆچی تەواو بوو).

«**۵** پنیوستە سەرنج بەدینە دوو کورى دیکەى شەرەفخان، کە ناویان لە بەلگەنامە کەدا هاتوو. سێهەمیان، بەداخووە ناوی نەهینراو. جگە لە «زەعامەت»، هیچ شتیکى دیکەى لە بارەىو نازینن. بايەخى ئەم بەلگەنامەى لە ئامۆزە کردیندا بە کورى چوارەمى شەرەفخان کە لە هیچ شوینیکى تردا ناوی نەهاتوو. ئیمە تەنیا دەزاین ناوی «سەیدی» بوو و چ دەوریکى لە کەرتى سەربازى عوسمانى و ریکخستنى ملکداریدا بینو، بۆیە گەلێک پرسیار هیشتا بى وەلام ماونەتەو».

سەبارەت بەم خالە وەک پیشتر باسمان کرد، شەرەفخان لە بەلگەنامەى ۱۲، تەنیا باسى ۲ کورى خۆى دەکات: «پەلە قاپوو مۆتەفەر رىقەلغى بیهخشن بە زیائەددین» و «بەپێی یاسای ئىمپراتۆرى، زەوى زەعامەت بیهخشن بە کورى بەندە سەیدی». بەلام ئەو بەرپرە کەى عوسمانییە کە لە خستەى بەلگەى ۱۱، هەلەى کردوو و نووسەرانی پاشکۆ ئەم هەلەیان قۆستوو تەو و بە تیکەلکردنى لە گەل بەلگەى ۲، بەم شیوێ بە

چوار کوربان بۆ شەرەفخاننى پېنجەم بزار دووہ: «بۆ يەكك لہ كورہ كانی: موتەفەر رریقە لیلیق» (كە ئەمە زبائەددینە) و «بۆ دوو لہ كورہ كانی: زەوى زەعامەت بەخشر» (كە ئەمانە دوو كورى خەلەفبەگن نەك كورانى شەرەفخان)، لەگەل كورى دووہمى شەرەفخان، «سەبى» كە نووسەرانى پاشكۆى ۱، بە كورى چوارەمى شەرەفخان دەپقەبلەين و لە خالى شەشەمدا دەلین:

«گرینگە كەمىك باسى پلە و پینگەى (چاووشلیق) بکەين. ئەم ناسناوہ بۆ فەرمانبەرانی بەشە جیاجیكانی كۆشك و پیاوانى پلەنزمى سەربازیش بەكار ھاتووہ، بەلام وەك لە نووسراوہ كانی شەرەفخاندا دەرەكەوئ، ئەو كاتە واتایەكى تەكنیکیشى ھەبووہ و بۆ ئەو كوردانە بەكار ھینراوہ كە لە كۆنەوہ لە كۆشك ماونەتەوہ (بەپى چ سەرچاویەك «واتایەكى تەكنیکى!»، واتە، روالەتیی ھەبووہ؟ و بەپى چ بنەمايەك لە نووسراوہ كەى شەرەفخاندا ئەمە دەر دەكەوئ؟) ھەر لە چوار چۆوہى ئەم نەریتەشدا شەھاب چاوش، كە يەكك بووہ لە پیاوانى شەرەفخان، وەك چاوشى دەرگا نیردراوہ تە كۆشكى ئیمپراتۆرى. دواى مردنیشى شەرەفخان پلەكەى بۆ كەسكى دى داوا كرددوہ.

دەلنیا نیین كام میرنشینى كورد توانیویەتى «چاووشلیق» بنیریتە كۆشك. گومان ھەن لەوہى وا ھەموو میرنشینە «یورتلیق-ئوجاقلیق» ھە كوردیەكان، لەو سیستەمەدا بووین. لەبەر ئەوہ چەمكە كە نۆوہنیوہ بۆ ئەم مەبەستە دەكار كراوہ. (دیار نییە نووسەرانی پاشكۆى ۱، بەپى چ بنەمايەك ئەم گومانەیان ھەبە، لە كاتیدا شەرەفخان بەم شیوہیە دەریبیرنوہ: «ھەر (ئوجاق بەگ) يك بەردەوام یەكك لە پیاوہ كانی، وەك «دەرگا چاوشلیق»، دەنیریتە پایتەخت. برواننە بەلگەى ۲). لیرەدا نووسەرانی پاشكۆى ۱، لەژێر سەردیری (ئاكامى وتار)، بەم شیوہیە كۆتاییان

بە پاشكۆى ۱ ھیناوە:

«جگە لە وردەكارى، زۆر لایەنى ژيانى شەرەفخان ھیشتا ناديارن. ھەلەش دەكەين ئەگەر بمانھەوئ پشت بە چیرۆكە باوہ كەى ژيانى بەستين، چونكە كانی رووداوہ كانی ئەم چیرۆكە سنووردارە و بە سالى ۱۰۰۵ ی كۆچى، دوايى دى. سەربارى ئەوہى كە ھەستى خۆى لە گيرانەوہى ئەم چیرۆكەدا رەنگى داوہتەوہ، دەكرى بلین سەرجمى مێژووہكان نەیان توانیوہ ئەو بەرگەى لە بەر دايمان و تەواو بابەتيانە بينوسنەوہ. مێژووہ كى دووردیری پر لە بۆچوونى تايەتى كەسيما بۆ بەجى ماوہ كە ھیندە راستى لە بارەى شەرەفخانەوہ تیدا نییە».

واتە «مێژووہ دووردیری» كەش «ھیندە راستى» تیدا نییە. جوان سەرنج بدەنە دوايى رستەى پاشكۆى ۱ كە دەلنى:

«ناكرى ئەمە و بەرچاوە نەگرين كە ئیمە لیرەدا بەرەورووى نمونەبەكەى ھالۆزى كوردى و گروى جیاجیا و ئامانجى جۆراجۆر و روانگەى جیاواز دەبینەوہ. دەسلاتی عوسمانى و ئیرانى و ئەرمەنى، شەرەفخانیا باش ناسیوہ و سەرنجیان خستۆتە سەر رووداوە كانی میرنشینەكەى. سەرەنجام ھیندیک جار گۆشەى جیاواز لەمەى خۆمان، لە نووسين و باسەكانیاندا دەبندرى».

دەبى بلین نەك ھەر ئەو كاتى، ئیستاش دەسلاتەكانى توركیا و ئیران و ئەرمەنى، نەك ھیندیک جارىش و نەك بەگۆشەى جیاواز، بەلكوو بەردەوام و بە بەربلاویى خەرىكى شیواندى رووداوہ كانی مێژووى كورد و كوردستان. نووسەرانی پاشكۆى ۱، لە دوايى دیردا دەلین:

«ھەر بۆیە گرینگە ئەو باس و لیکۆلینەوانەى ئەوان و بەر چاوە بگرين ھەتا باشتر لەگەل ژيان و كاری شەرەفخان ئاشنا بین. ئەمە سەرەتایەكە و دەكرى تىگەبشتنیکى دیکەمان بۆ رووداوہ گرینگەكان لا دروست بکا، بەلام

زانباریه‌کان هیشتا کهمن و به‌شی پر کردنه‌وهی که‌لینه‌کانی ئەم بواره ناکەن». واتە دەبێ لەم‌هه‌وه‌دا چاوه‌ڕوانی «کاری هاوبه‌ش»ی «تاران- ئەنقه‌ره- یریفان» لەم بواره‌دا بکه‌ین و ڕه‌نگه «مۆسکۆ» و هیندیك «پسپۆری کورد»-یش تیکه‌لیان بن و ئەم باب‌ه‌ته‌ش بێته‌ سه‌ره‌تایه‌ک بۆ گه‌لیک «کاری هاوبه‌شی ئاکادیمیانه!» بۆ شیواندنی میژووی کورد و کوردستان.

کۆتایی شیکاریی پاشکۆی ۱

به‌گوێهری پێداچوونه‌کانی نووسه‌ری ئەم دێرانه، «سه‌ته‌فا دیه‌قمان» و «فورال گه‌نج» پاش بلاوکردنه‌وه‌ی ئەو دوو پاشکۆیه، خۆیان خه‌ریکی گه‌لیک باب‌ه‌تی دیکه‌ی تایبه‌ت به‌ کورد و میژووی کوردستان کردووه، به‌تایبه‌ت له‌ دواین به‌ره‌مه‌یان (۲۰۱۹) به‌ناوی: «۱۶th- Kurdish Emirs in the Century Ruus Registers»، «میرانی کورد له‌ سه‌ده‌ی ۱۶دا ر‌ئوس ده‌فته‌ره‌لری» واته له «ده‌فته‌ره‌کانی تۆماری کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی»دا، هه‌موو توانایان بۆ شیواندنی شه‌ره‌فنامه و میژووی کۆنی کورد و کوردستان ته‌رخان کردووه و به‌ پشتبه‌ستن به «ر‌ئوس ده‌فته‌ره‌لری» عوسمانیه‌کان و به‌پێی ڕوانگه‌ی باوی میژوونووسینه‌وه‌ی چه‌واشه‌کارانه‌ی فه‌رمیی ئێرانی و تورکی، ر‌یک به‌شی هه‌ره‌ گرینگی شه‌ره‌فنامه، واته به‌شی یه‌که‌می شه‌ره‌فنامه که‌ باسی کۆمه‌لیک له‌و میرانه‌ی کوردستان ده‌کات که «ئالای سه‌ربه‌ستیان هه‌له‌داوه و میژوونووسان له‌ ر‌یزی پادشایاندا ر‌یزیان کردوون»، خستووته ژێر پرسیار و هه‌ولیانداوه خه‌وشداری بکه‌ن و له‌ ئاکامیشدا ده‌لێن، سه‌تاسه‌ری ئەم میژوویه به‌ هه‌له‌ نووسراوه!

هیوادارم میژوونووسانی کورد نه‌که‌ونه شوێن ئەو هه‌له‌ هه‌له‌یه که به‌ ئەگه‌رێک، فیتی دوژمنان و داگیرکهرانی خاکه‌مانی له‌په‌شته.

هه‌له‌ته‌ گومان له‌وه‌دا نییه که ده‌قیکی پتر له ۴ سه‌ده‌ کۆن، ناکه‌ری به‌ری له‌ هه‌له‌ بێت. به‌لام ئەمه‌ نابێ بێته پاساو و بیانوو بۆ کیشانی هه‌لی سوور به‌سه‌ر ته‌واوی ئەو میژوو و به‌سه‌ره‌هاتنه‌ی که شه‌ره‌فخان له شه‌رفنامه‌دا وه‌ک به‌شیک له‌ میژووی کورد و کوردستان ئاماژه‌ی پێ کردوون. لیکۆلینه‌وه له‌ ده‌قه کۆنه میژووبیه‌کان کاری ئاکادیمیکی زانستیانیه‌، به‌لام ئەگه‌ر که‌وته‌ خانه‌ی شیواندنی میژوو، به‌ره‌مه‌یکه‌ی وه‌ک پاشکۆی ۱ و ۲ و نووسراوه‌کانی دیکه‌ی ئەم دوو که‌سه‌ی لێ ده‌که‌وته‌وه.

بۆیه هیوادارم نێونه‌نده‌کان و توێژه‌رانی میژووی کورد و کوردستان له‌هه‌مه‌به‌ر ئەم شیواندانه‌دا هه‌ست به‌ به‌رپرسیاره‌تی خۆیان بکه‌ن و به‌ره‌رچی زانستیانیه‌ی پێویستیان پێ بده‌نه‌وه.

سه‌رچاوه‌کان

۱. بدلیسی شه‌ره‌فخان، شه‌ره‌فنامه. وه‌رگێڕ سه‌لاحه‌ددین ناشتی، بنکه‌ی ژین، سلیمان ۲۰۱۷.
  ۲. عه‌بدالقیب یوسف، تابلۆکانی شه‌ره‌فنامه. بنکه‌ی ژین، سلیمان ۲۰۰۵.
  ۳. چه‌له‌بی ئەولیا، سیاحه‌تنامه. کورد له‌ میژووی دراوسێکانیدا، وه‌رگێڕ سه‌عید ناکام، به‌غدا، کۆری زانیاری کورد، ۱۹۷۹.
  ۴. راجر سیفیری، ئێرانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وی. وه‌رگێڕ سه‌لاحه‌ددین ناشتی، بنکه‌ی ژین، سلیمان ۲۰۰۶.
  ۵. ماله‌یری مورا‌د جوان. www.muradciwan.com
  ۶. اسکندر بیگ منشی، تاریخ عالم آرای عباسی، ۳ جلد. ایرج افشار، تهران ۱۳۵۰ شمسی.
  ۷. ملا جلال الدین عباسی (منجم)، تاریخ عباسی (روزنامه ملا جلال). به‌ کوشش سیف‌الله وحیدنیا، تهران ۱۳۷۷ شمسی.
  ۸. راجر سیوری، ایران عصر صفوی. ترجمه کامبیز عزیزی، تهران ۱۳۸۵ شمسی.
  ۹. ابوبکر بن عبدالله، تاریخ عثمان پاشا. ترجمه یونس زیرک، تهران ۱۳۸۷ شمسی.
  ۱۰. والتر هینتس. شاه اسماعیل دوم صفوی. ترجمه کیکاوس جهاندان، تهران ۱۳۷۱.
  ۱۱. Osmanlı Dönemi له‌ ماله‌یری: <http://www.malatya.gov.tr/osmanli-donemi?fbclid=IwAR1lnOEXA3BvGgZTir4f8V8h7ak205Y17ftm cDSZDvab5NujivGjdI4PgMY>
  ۱۲. ویکیپیدیا. فارسی، باب‌ه‌تی «آراکل داوریته‌سی».
13. Muhammet Kemalolu XI.-XIII. YÜZYIL TÜRKİYE SELÇUKLU DEVLETİNDE EĞİTİ ÖĞRETİM MEDRESELER, s. 99.